

2(158)

UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI

ZIELONA GÓRA, LUTY 2008

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ
ISSN 1644-5817

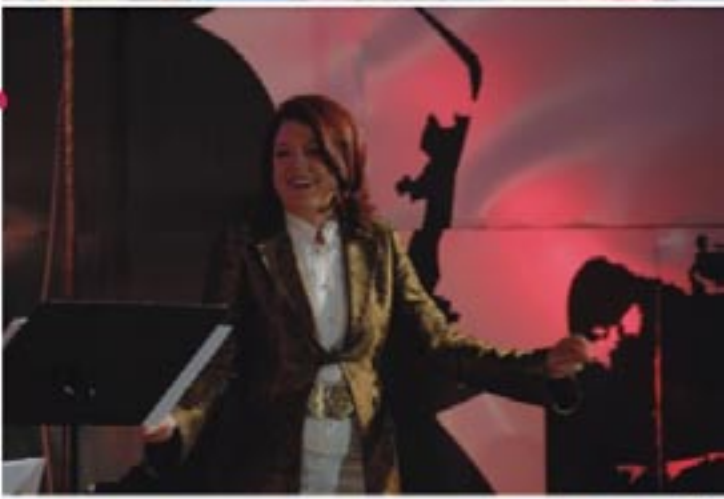

Twarze Uniwersytetu

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych

Aukcja i koncert na rzecz Akcji Uniwersytet Dzieciom

e-mail: miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

**UNI WERSYTET
ZIELONOGÓRSKI**

R E D A K C J A

ul. Podgórna 50
65-246 Zielona Góra
tel. (0-68) 328 2593,
~2592, ~2354, ~2479

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA

Krzysztof Białas-Heltowski, Joanna Borgensztajn, Marek Dankowski,
Agnieszka Gąsiorowska, Paulina Komorowska-Birger,
Lidia Najder-Kozdrowska, Dorota Krassowska, Pola Kuleczka,
Barbara Literska, Andrzej Obuchowicz, Agnieszka Rożewska,
Magdalena Steciąg, Anna Urbańska,
Natalia Walewska-Wojciechowska, Janina Wallis, Joanna Wyrwa

PROJEKT GRAFICZNY
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych.

Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w lutym 2008

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego
Okładka: Zakład Poligraficzny „Filip” w Zielonej Górze

....w numerze:

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych	4
Z obrad Senatu	5
Zarządzenia JM Rektora	6
Pracownik naukowy UZ wiceprezesem PTZE	6
Nowy profesor	6
<i>Jestem spełnionym naukowcem... - rozmowa z prof. Józefem Korbiczem</i>	7
Casting na Twarze UZ	10
bUZ do kariery	11
<i>Lubię mówić o matematyce w różnych językach - rozmowa z prof. Peterem Volkmanem</i>	12
Wiadomości wydziałowe	14
Wydział Artystyczny	14
Wydział Ekonomii i Zarządzania	19
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	20
Wydział Fizyki i Astronomii	24
Wydział Humanistyczny	25
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska	30
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	33
Wydział Mechaniczny	35
Wydział Nauk Biologicznych	35
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu	38
Serwis informacyjny pionu Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą	41
Fundacja na rzecz Nauki Polskiej - wsparcie nauki w 2008 r.	43
Aukcja i koncert na rzecz Akcji <i>Uniwersytet Dzieciom</i>	46
Nowości wydawnicze	48
Pomagajmy sobie	49
Wybory 2008 - kalendarz wyborczy	50

Zielona Góra k. Karpacza

Pierwsza konferencja w nowym roku i kolejnych kilkadziesiąt osób wyjechało z Zielonej Góry zachwyconych wizerunkiem Uniwersytetu Zielonogórskiego i samego miasta. Tym razem byli to rektorzy polskich uczelni technicznych, którzy na kolejnym posiedzeniu KRPUT spotkali się właśnie na naszej uczelni. Miło było słuchać wyrazów uznania, ale za każdym razem w tyle głowy pojawiało się gdzieś tam pytanie, dlaczego są zaskoczeni? Czyżby monopol na nowoczesną bazę miały tylko duże ośrodki akademickie? A może tak rzadko bywają w Zielonej Górze, że nie mieli dotychczas okazji, żeby poznać nasze możliwości? I znowu nasuwa się pytanie – dlaczego? Przecież każdego roku na UZ organizuje się kilkadziesiąt konferencji naukowych, na które przyjeżdżają setki gości nie tylko z kraju, ale i zagranicą. Odpowiedź wydaje się chyba prosta, wystarczy zajrzeć na stronę konferencyjną. Na 21 zaplanowanych na 2008 rok konferencji tylko 14 odbędzie się na UZ. Dokładnie 1/3 konferencji naukowych jest organizowana na przykład w Łagowie, Kliczkowie czy Szklarskiej Porębie. Nie ulega wątpliwości, że są to piękne miejsca. Nie ulega wątpliwości, że łatwiej jest zlecić firmie organizację imprezy i tylko zapłacić fakturę. Organizatorowi zostają tylko sprawy merytoryczne, ale trudno się potem dziwić, że uczestnicy konferencji kojarzą Zieloną Górę w okolicy Karpacza, a sam UZ jawi im się jako prowincjonalna uczelnia, na której nie ma warunków do zorganizowania dobrej naukowej imprezy. A przecież kilka miesięcy temu socjologowie udowodnili, że można na UZ zrobić konferencję na najwyższym poziomie, nawet na 1500 osób. I chwała im za to!

esa

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych

Od 24 do 26 stycznia Uniwersytet Zielonogórski był gospodarzem Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych (KRPUT). Poza rektorami uczelni członkowskich w Konferencji uczestniczyli również: przewodniczący Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich - prof. Tadeusz Luty z Politechniki Wrocławskiej, wiceprzewodniczący Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego - prof. Wojciech Mitkowski, przewodniczący Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych (KAUT) - prof. Jerzy Świątek z Politechniki Wrocławskiej, przedstawiciel Państwowej Komisji Akredytacyjnej (Komisja ds. informatyzacji) prof. Bohdan Jerzy Macukow z Politechniki Warszawskiej, oraz reprezentant Stowarzyszenia Rektorów Technicznych Uczelni Ukrainy prof. Serhiy Sydorenko – prorektor Politechniki Kijowskiej. Obradom przewodniczył prof. Jan Krysiński (przewodniczący KRPUT, rektor Politechniki Łódzkiej).

Konferencję rozpoczęła prezentacja Uniwersytetu Zielonogórskiego przedstawiona przez rektora prof. Czesława Osękowski. Na początku obrad rektorzy przyjęli sprawozdanie z posiedzenia Prezydium KRASP, które odbyło się 18 stycznia w Politechnice Łódzkiej, a zaraz potem zajęli się okresową oceną pracowników niebędących nauczycielami akademickimi. Tematykę zielonogórskich obrad zdominowała informatyzacja uczelni. Prof. Włodzimierz Kurnik rektor Politechniki Warszawskiej przedstawił stan prac nad wspólną platformą informatyczną konsorcjum uczelni: Politechniki Warszawskiej, UMCS, UJ i UŚ. Po południu natomiast mówiono o systemach informatycznych zarządzania

uczelniami na przykładzie AGH, Politechniki Śląskiej i Politechniki Łódzkiej. Prof. Józef Korbicz – prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą UZ zaprezentował temat „Biblioteki cyfrowe w uczelniach” oczywiście na przykładzie Zielonogórskiej Biblioteki Cyfrowej. W programie Konferencji znalazła się również prezentacja Waldemara Siwińskiego – prezesa Fundacji Edukacyjnej PERSPEKTYWY, na temat światowych rankingów wyższych uczelni. A gość z Ukrainy – prof. Serhiy Sydorenko mówił o współpracy z ukraińskimi uczelniami technicznymi. Rektorzy długo też dyskutowali na temat promocji kierunków technicznych.

Ostatni dzień obrad poświęcono na omówienie propozycji nowego modelu akredytacji zaprezentowanego przez prof. Jerzego Świątka - przewodniczącego KAUT-u, a prof. Józef Gawlik rektor Politechniki Krakowskiej przedstawił metody badania karier absolwentów PK. Na zakończenie Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych mgr Marta Komuda z Politechniki Białostockiej wystąpiła z prezentacją nt.: Koszty kształcenia na poszczególnych kierunkach studiów, ze szczególnym uwzględnieniem współczynników kosztowności.

Obrady odbywały się w najnowszym uniwersyteckim budynku - siedzibie Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska i Wydziału Nauk Biologicznych. W przerwie obrad rektorzy zwiedzili Laboratorium Instytutu Budownictwa, które jak i cały obiekt zrobiło na gościach duże wrażenie.

Ewa Sapeńko

Z O B R A D S E N A T U

Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 19 grudnia 2007 r. podjął następujące uchwały:

- **Nr 371** zmieniająca uchwałę nr 364 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 listopada 2007 r. w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Wyborczej. Senat dokonał zmian w składzie Uczelnianej Komisji Wyborczej, który aktualnie przedstawia się następująco:
 1. dr hab. inż. Zofia Sadecka, prof. UZ – **Przewodnicząca**,
 2. dr hab. Witold Jarczyk, prof. UZ – **Zastępca Przewodniczącego**,
 3. I st. kw. art. Zenon Polus,
 4. dr hab. inż. Andrzej Janczak,
 5. dr hab. Krystyna Lukierska-Walasek, prof. UZ,
 6. dr Agnieszka Janiak-Osajca,
 7. dr hab. Dariusz Dolański, prof. UZ,
 8. dr Krzysztof Lisowski,
 9. dr hab. inż. Waldemar Uzdziński, prof. UZ,
 10. dr Zbigniew Woźniak,
 11. mgr inż. Arkadiusz Bukowiec,
 12. Bartosz Kokoszank.
- **Nr 372** w sprawie zatwierdzenia regulaminu wyborczego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Senat zatwierdził regulamin wyborczy uchwalony przez Uczelnianą Komisję Wyborczą, zawierający szczegółowy kalendarz wyborczy, zasady podziału mandatów pomiędzy jednostki organizacyjne uniwersytetu oraz szczegółowe zasady przeprowadzania wyborów, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.
- **Nr 373** w sprawie uchwalenia prowizorium budżetowego na rok 2008. Senat uchwalił prowizorium budżetowe Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2008, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.
- **Nr 374** w sprawie wyrażenia opinii o utworzeniu studiów podyplomowych. Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie utworzenia następujących studiów podyplomowych:
 1. Komputer w praktyce projektanta budowlanego – Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska,
 2. Komunikacja i kreowanie wizerunku przedsiębiorstwa – Wydział Ekonomii i Zarządzania.
- **Nr 375** zmieniająca uchwałę nr 337 Senatu Uni-

wersytetu Zielonogórskiego z dnia 31 października 2007 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Samorządu Doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego. Senat uchwalił następujące zmiany w uchwale nr 337 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 31 października 2007 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Samorządu Doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego:

1. zmieniony został § 42 regulaminu, który otrzymał następujące brzmienie:
„ Członek DKW nie może kandydować do innych organów Samorządu oraz organów i ciał kolegialnych Uczelni, do których DKW przeprowadza wybory”.
2. zmieniony został § 67 regulaminu, który otrzymał następujące brzmienie:
„Przedstawiciele doktorantów w składzie Rady Wydziału są wybierani w wyborach przez ogół doktorantów danego wydziału spośród kandydatów będących doktorantami tego wydziału. Każdy wydział organizuje wybory niezależnie, w terminie określonym przez DKW”.
3. zmieniony został § 70 ust. 3 i 4, które otrzymał następujące brzmienie:
„3. Głos jest ważny, gdy zakreślono nie więcej niż dopuszczalną liczbę kandydatów określoną przez regulamin wyborczy Uniwersytetu Zielonogórskiego.
4. Za wybranych uważa się kandydatów, którzy uzyskali największe kolejne liczby głosów.”
4. zmieniony został § 77 regulaminu, który otrzymał następujące brzmienie:
„Przedstawiciele doktorantów w składzie Kolegium Elektorów są wybierani w wyborach przez ogół doktorantów Uczelni spośród kandydatów będących doktorantami Uniwersytetu Zielonogórskiego.”
5. zmieniony został § 78 ust. 1 regulaminu, który otrzymał następujące brzmienie:
„1. Spośród kandydatów do Kolegium Elektorów tworzy się listę wyborczą”.
6. zmieniony został § 79 regulaminu, który otrzymał następujące brzmienie:
„Listę wyborczą zamyka się na dwa tygodnie przed terminem wyborów.”
7. zmieniony został § 80 ust. 3 i 4, który otrzymał następujące brzmienie:
„3. Głos jest ważny, gdy zakreślono nie więcej niż dopuszczalną liczbę kandydatów określoną przez regulamin wyborczy Uniwersytetu Zielonogórskiego.
4. Za wybranych uważa się kandydatów, którzy uzyskali kolejne największe liczby głosów.”

Z A R Z A D Z E N I A J M R E K T O R A

JM Rektor wydał zarządzenia:

- **Nr 71** z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniające zarządzenie nr 2 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 10 stycznia 2007 r. w sprawie powołania Komisji ds. opracowania projektów uchwał okołostatutowych. W zarządzeniu nr 2 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 10 stycznia 2007 r. w sprawie powołania Komisji ds. opracowania projektów uchwał okołostatutowych zmieniony został § 1, który otrzymał następujące brzmienie:
„1. Niniejszym powołuję Komisję ds. opracowania projektów uchwał okołostatutowych, do których podjęcia Senat

jest zobligowany Statutem Uniwersytetu Zielonogórskiego, obowiązującym od 1 września 2006 r.

2. Do zadań Komisji ds. opracowania projektów uchwał okołostatutowych należy również opracowywanie zmian w Statucie Uniwersytetu Zielonogórskiego”.

- **Nr 72** z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniające zarządzenie nr 39 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 25 czerwca 2007 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim. W zarządzeniu nr 39 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 25 czerwca 2007 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu udzielania zamówień publicznych (zwanego

dalej regulaminem), wprowadzono następujące zmiany:

1) W Rozdziale 5 regulaminu – Ewidencja - dodano § 41 w brzmieniu:

1. Każdą ofertę dotyczącą postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, prowadzonego na podstawie przepisów Ustawy, która wpłynie do Uniwersytetu Zielonogórskiego należy wprowadzić do Rejestru Przyjętych Ofert.
2. Rejestr Przyjętych Ofert, sekretarz komisji musi przekazać do Kancelarii Ogólnej niezwłocznie po opublikowaniu ogłoszenia o postępowaniu (najpóźniej następnego dnia), przesyłając jednocześnie Kierownikowi Kancelarii Ogólnej druk tego rejestru w formie elektronicznej.
3. Rejestr Przyjętych Ofert musi być sporządzany oddzielnie dla każdego postępowania.
4. Wzór Rejestru Przyjętych Ofert stanowi załącznik nr 9 do niniejszego regulaminu.
5. Pracownicy Kancelarii Ogólnej nadają ofertom numery, zgodnie z kolejnością ich wpływu do Uniwersytetu Zielonogórskiego. Oferty dotyczące danego postępowania muszą mieć numerację ciągłą.
6. Jeśli w danym postępowaniu oferty rejestrowane będą na dwóch lub więcej kartach Rejestru Przyjętych Ofert, to formułę: „Rejestr zamknięto dnia o godz. na ofercie nr” wypełnia się na ostatniej karcie rejestru podając liczbę wszystkich ofert jakie w danym postępowaniu wpłynęły. Numer ostatniej przyjętej oferty musi jednocześnie stanowić liczbę przyjętych ofert.
7. Na każdej przyjętej ofercie pracownik Kancelarii Ogólnej, który rejestruje daną ofertę, umieszcza jej numer, datę, godzinę przyjęcia i składa swój czytelny podpis. Informacje umieszczone na ofercie muszą być zgodne z informacjami odpowiadającymi numerowi tej oferty w Rejestrze Przyjętych Ofert.
8. Jeżeli składający ofertę zażąda od pracownika Kancelarii Ogólnej poświadczenia faktu złożenia oferty, to można wydać tylko i wyłącznie poświadczenie o treści zamieszczonej w załączniku nr 10 do niniejszego regulaminu.
9. Na poświadczeniu przyjęcia oferty nie można umieszczać żadnych dodatkowych informacji, w szczególności nazwy wykonawcy składającego ofertę, nie można pozostawiać miejsc nie wypełnionych, nie można też podpisywać żadnych potwierżeń przygotowanych przez składających oferty.

2) W Rozdziale 6 – Załączniki, wprowadzono:

1. Załącznik nr 9 do Regulaminu – Rejestr Przyjętych Ofert, którego treść znajduje się w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia.
2. Załącznik nr 10 do Regulaminu – Poświadczenie przyjęcia oferty, którego treść znajduje się w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia.

■ **Nr 1** z dnia 3 stycznia 2008 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W strukturze organizacyjnej Pionu Prorektora ds. Rozwoju utworzone zostało Biuro Prorektora ds. Rozwoju wraz z następującymi jednostkami organizacyjnymi:

- 1) Sekretariatem Prorektora ds. Rozwoju,
- 2) Działem Analiz i Planowania,
- 3) Działem Programów Unijnych.

Agnieszka Gąsiorowska
Biuro Prawne

Pracownik naukowy UZ wiceprezesem PTZE

Dr inż. Anna Pławiak-Mowna z Uniwersytetu Zielonogórskiego została wiceprezesem Polskiego Towarzystwa Zastosowań Elektromagnetyzmu na lata 2007-2011. Powierzenie tej funkcji zielonogórzance jest wyrazem uznania dla jej pracy naukowej. Dr inż. Anna Pławiak-Mowna pracuje w Instytucie Informatyki i Elektroniki na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ.

Aktualnie dr A. Pławiak-Mowna uczestniczy w przygotowaniach do międzynarodowej konferencji SAEM'08, której będzie sekretarzem naukowym (Polsko-Macedońsko-Słoweńskie sympozjum na temat zastosowań elektromagnetyzmu) organizowanej przez PTZE.

Polskie Towarzystwo Zastosowań Elektromagnetyzmu powstało we wrześniu 1990 r. Jego celem jest przede wszystkim: promocja współdziałania uczonych reprezentujących różne dyscypliny w dziedzinie zastosowań elektromagnetyzmu, wymiana informacji naukowej, pomoc w szkoleniu młodej kadry naukowej poprzez wymianę stypendialną, organizowanie staży badawczych, organizowanie sympozjów i kursów szkoleniowych, zarówno krajowych jak i zagranicznych oraz współpraca z istniejącymi towarzystwami krajowymi i zagranicznymi

Nowy profesor!

Miło nam poinformować, że Prezydent RP Lech Kaczyński nadał tytuł profesora nauk humanistycznych dr. hab. Leszkowi Liberze z Instytutu Filologii Polskiej Wydziału Humanistycznego UZ. Gratulujemy!

esa

Sprostowanie

W grudniowym numerze Miesięcznika Społeczności Akademickiej „Uniwersytet Zielonogórski”, w artykule zatytułowanym „Skąd kandydaci na studia czerpią informację o Uniwersytecie Zielonogórskim? Wyniki badań przeprowadzonych we wrześniu 2007 wśród studentów I roku” błędnie została podana nazwa Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii. Za pomylkę przeproszam wszystkich zainteresowanych.

Anna Urbańska

Jestem spełnionym naukowcem...

**Rozmowa z prof. Józefem Korbiczem,
Prorektorem ds. Nauki
i Współpracy z Zagranicą**

zostały zauważone przez społeczność Akademii Nauk. Zajęło mi to prawie 20 lat pracy. I jeśli mogę mówić o organizacyjnych osiągnięciach, które zostały zauważone, to jest to na pewno utworzenie Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych (ISSI), który powstał 15 lat temu z kilkoma pracownikami. A dzisiaj mamy 9 pracowników samodzielnych, 2. kolejne habilitacje są w toku. A 15 lat temu startowałem tutaj sam! Dzisiaj Instytut mając prawie 11 samodzielnych pracowników i 11 adiunktów, na mapie krajowej w dyscyplinie automatyka i robotyka jest wiodącym Instytutem. Jeśli są więc światowe kongresy IFAC z automatyki, jak ten który odbędzie się w tym roku w Korei czy poprzednie w Pradze, to zielonogórska reprezentacja jest zwykle największa. Tak więc to, że Instytut jest rozpoznawalny w kraju, Europie i na świecie uważam również za swoje osiągnięcie. No i oczywiście stworzenie w Zielonej Górze szkoły

Panie Profesorze, jest Pan pierwszym członkiem korespondentem Polskiej Akademii Nauk w historii Ziemi Lubuskiej.

- Jest to fakt (śmiejąc)

Jak Pan się z tym czuje?

- Czuję się bardzo dobrze. Bo świadczy to o tym, że tu, w zielonogórskich warunkach można zorganizować sobie miejsce pracy. I to takie miejsce pracy, które na mapie kraju, a nawet powiem nieskromnie, na mapie świata – zostało zauważone. W zasadzie można powiedzieć, że przy takich wyborach brane są pod uwagę dwa elementy – dorobek i pozycja naukowa ale również działalność na rzecz organizacji nauki, ale nauki szeroko rozumianej. Te dwa elementy starałem się realizować przez całe dotychczasowe swoje zawodowe życie i te dwa elementy

naukowej, gdzie pod moją opieką, większą czy mniejszą, przygotowywali profesurę (D.Uciński) i habilitacje: J.Pieczczyński, A.Obuchowicz, A.Janczak i M.Witczak, dr K.Patan złożył właśnie w wydawnictwie Springer swoją monografię, a dr Nikiel ma wszczęty przewód habilitacyjny z monografią wydaną również przez Springera. Nie mówiąc już o 9 wypromowanych doktorach. Jest to osiągnięcie, które mnie bardzo cieszy. Bo jeszcze kilkanaście lat temu, kiedy ja gdzieś wyjeżdżałem, musiałem się tłumaczyć kim jestem i skąd przyjechałem. Dzisiaj moi koledzy gdziekolwiek pojedą są już rozpoznawani. Zielona Góra i pracownicy ISSI w środowisku krajowym i międzynarodowym są doskonale znani.

Za jakie osiągnięcia naukowe zostaje się członkiem Akademii Nauk?

- Tutaj nie określa się wprost dorobku jaki trzeba posiadać. To nie jest tak jak zdefiniowano to na przykład przy tytułach profesorskich czy habilitacjach. Na pewno bardzo ważne jest, żeby mieć w swoim dorobku znane w środowisku książki i artykuły. Żeby to była osoba, która reprezentuje określoną dyscyplinę nauki, a powiem nawet, że jest w danej dyscyplinie uznanym liderem. Przy promocji mojej osoby wykorzystywano fakt, że jestem jednym z inicjatorów powołania nowej w kraju specjalności, jaką jest diagnostyka procesów. Wokół tej specjalności zintegrowałem zespoły naukowe Politechniki Warszawskiej (prof. J.M. Kościelny), Politechniki Gdańskiej (prof. Z. Kowalczyk) czy Politechniki Śląskiej w Gliwicach (prof. W. Cholewa i W. Moczulski).

Założeniem Akademii Nauk jest, aby wśród 350 członków była szeroka reprezentacja nauki polskiej. Również z dyscyplin „młodych”, które rozwijają się najbardziej dynamicznie. Jeszcze 20 lat temu wśród członków PAN była zupełnie inna reprezentacja dyscyplin. Dzisiaj natomiast w dziedzinie nauk technicznych wybieranych jest coraz więcej osób z takich dyscyplin, jak na przykład informatyka czy automatyka. W tym ostatnim konkursie również tak było, gdzie na 10 miejsc było zgłoszonych 58 kandydatów przez rady wydziałów lub/i członków Akademii. W moim przypadku zgłosiła mnie Rada Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ i dodatkowo wniosek ten został poparty przez 12 członków PAN.

Pan dotychczas pracował w Komitecie Automatyki i Robotyki PAN?

- Tak, ale członkowie tych komitetów są wybierani na 4-letnią kadencję, natomiast członkowie rzeczywiści i korespondenci Akademii Nauk otrzymują już „dożywotni mandat”, a poza tym mogą sobie wybrać dwa Komitety w których chcą pracować.

I Pan który z tych Komitetów wybrał?

- Od 1993 r. działałem w Komitecie Automatyki i Robotyki, więc tu pozostanę – ostatnie dwie kadencje nawet jestem we władzach tego Komitetu. Pełnię tam funkcję z-cy przewodniczącego, oraz kieruję Sekcją Systemów Inteligentnych. A z uwagi na fakt, że moją drugą dyscypliną jest informatyka, więc nie ukrywam, że zapiszę się do Komitetu Informatyki.

Pracuje Pan również w Oddziale PAN w Poznaniu. Czy Zielona Góra z racji położenia podlega Wielkopolsce?

- Nie ma takiej podległości. W zasadzie mamy dwa oddziały PAN, które leżą w bezpośrednim sąsiedztwie Województwa Lubuskiego. To Poznań i Wrocław i wśród nich możemy wybierać. Ja już od roku 1991 pracuję w ramach Komisji Cybernetyki Technicznej w ramach oddziału PAN w Poznaniu. Ale zdarzyło się, że po wyborze na członka korespondenta PAN otrzymałem propozycję współpracy z Oddziałem we Wrocławiu. Oczywiście podziękowałem, bo od lat jestem związany z Poznaniem - teraz już drugą kadencję pełnię tam funkcję przewodniczącego Komisji Cybernetyki Technicznej. Tak więc można powiedzieć, że aktywność w PAN prowadzona jest na kilku szczeblach. Jest szczebel regionalny, gdzie pracujemy w Komisjach, potem na szczeblu centralnym

w Komitetach, no i ten najwyższy szczebel – 350 członków rzeczywistych i korespondentów PAN.

Ale chciałbym jeszcze w tym miejscu powiedzieć o naszej „Lubuskiej Akademii Nauk”, bo tak można śmiało nazwać Lubuskie Towarzystwo Naukowe (śmiej), którego jestem prezesem od 1991 roku. W tej chwili LTN realizuje przede wszystkim program wydawniczy i częściowo konferencyjno/seminaryjny. Dzisiaj jest to wydawnictwo, które w znacznym stopniu wspiera pracowników naukowych w naszym regionie, głównie UZ. Już od ponad 10 lat LTN wydaje dwutomowe Roczniki Lubuskie no i książki – często są to książki profesorskie, na które Towarzystwo pozyskuje pieniądze! Dobrą wizytówką jest sześć tomów książek wydanych w serii pt. Transgraniczność w perspektywie socjologicznej. LTN jest też współwydawcą, wspólnie z UZ, międzynarodowego kwartalnika naukowego pt. International Journal of Applied Mathematics and Computer Science, (AMCS).

Jakie znaczenie dla UZ ma fakt, że został Pan członkiem korespondentem PAN?

- Każda instytucja naukowa jest parametryzowana i jakość kadry jest nadrzędnym kryterium. Na naszej uczelni jest to pierwsze takie wyróżnienie. Nasz ośrodek, co prawda tylko w jednej dyscyplinie, ale został zauważony przez najważniejsze gremium naukowe w kraju, i mogę tylko życzyć moim koleżankom i kolegom z innych dyscyplin aby również zostali zauważeni jak najszybciej. Bo na tym to polega. Mówimy, że wartość wydziału i jego uprawnienia naukowe zależą od liczby pracowników ale przede wszystkim od jakości pracowników samodzielnych. Żeby uruchomić nowy kierunek studiów, uzyskać uprawnienia do doktryzowania czy habilitowania musimy posiadać minimum 6-12 samodzielnych pracowników, ale również stawiane są pytania, co ci pracownicy sobą reprezentują, jaki mają dorobek i pozycje naukową? Szczególnie jest to ważne teraz, kiedy zwraca się uwagę na jakość pracy naukowców.

Niewątpliwie jest to Pana osobisty sukces, ale myślę, że nie tylko. Jest to również sukces całego zespołu Pana współpracowników

- Oczywiście. Zapraszając kolegów na symboliczną lampkę wina powiedziałem, że zapraszam ich nie dlatego, że zostałem członkiem PAN, ale dlatego, że chcę im podziękować za to, że przez 20 lat wspólnej pracy m.in. dzięki nim osiągnąłem tak wiele. Ale mam też świadomość, i z tego jestem dumny, że w świecie naukowym moi koledzy również mają bardzo wysoką pozycję. Jeżeli chodzi o osobisty sukces to rok 2007 był dla mnie szczególnie udanym – mogę nawet powiedzieć więcej, że jestem naukowcem spełnionym. Pod koniec roku mój drugi doktorant, Dariusz Uciński został profesorem tytularnym. Z kolejny inny mój doktorant dr Marcin Witczak w wieku 33 lat w grudniu uzyskał stopień doktora habilitowanego. No i na koniec mój osobisty sukces - członkostwo w PAN. To było jak gdyby ukoronowanie moich wszystkich działań. Ale również we wrześniu 2007 roku urodziła się moja śliczna wnuczka Aleksandra.

A propos ukoronowania. Kończy się Pana kadencja jako Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą. Zachodzą znaczne zmiany w Pana życiu zawodowym. Co teraz Panie Profesorze?

- Dla mnie to nie jest żaden problem. Swoją pracę zawsze traktowałem trzytorowo: czysto administracyjnie - pełniąc funkcję prorektora i dyrektora, jako naukowiec - pisząc książki i artykuły i organizator nauki - tworząc Instytut, który po latach jest jednym z najlepszych instytutów w kraju jeżeli chodzi o kadre i dynamikę jej rozwoju, tworząc kwartalnik naukowy, który w tej chwili „ociera” się już bardzo mocno o tzw. listę filadelfijską. I to są moje trzy podstawowe aktywności. W tej chwili jedna z tych aktywności, ale sądzę że tylko w części, po 12 latach - bo doliczam jeszcze „dziekanowanie” - przestaje być aktywna.

I co Pan zrobi z tym wolnym czasem?

- Powiem może tak: niektórzy twierdzą, że robiąc coś dla uczelni poświęcają się. Ja mam do takiej postawy stosunek bardzo krytyczny, bo pracując w jakiegokolwiek firmie nie można mówić, że się poświęcamy. Pracując wykonuje się różne powierzone zadania i jeżeli ktoś się tego podejmuje, to nie może mówić o poświęcaniu tylko powinien robić to dobrze. Dlatego ja nie mówię, że się poświęcałem, tylko musiałem dzielić swój czas bardzo skrupulatnie. Często pracując nawet do późnych godzin nocnych przy Podgórnej. Teraz będę miał większy komfort i więcej czasu będę mógł poświęcić na działalność stricte naukową, jak chociażby projekty badawcze. W tej chwili na przykład realizuję dwa takie projekty MNiSzW i brakuje mi na to czasu. Poza tym mam również wiele zobowiązań na rzecz organizacji nauki w kraju. Przykładowo dostałem niedawno zaproszenie do zorganizowania sesji na ważnym kongresie międzynarodowym z zastosowań matematyki, który odbędzie się w przyszłym roku w lutym w Gdańsku.

To są sprawy, które zawsze były odkładane na później?

- Nie, nigdy niczego nie odkładałem. Robiłem wiele rzeczy równolegle, np. w 2006 roku jako przewodniczący międzynarodowego komitetu naukowego przygotowałem ważne sympozjum IFAC w Chinach pt. Fault Detection, Supervision and Safety of Technical Processes, SAFEPROCESS, na które przyjechało ponad 300 uczestników z całego świata. Bo to nie jest tak jak niektórzy naukowcy mówią o małżeństwie: najpierw zrobię doktorat i habilitację, a potem się ożenię i będę miał czas na życie rodzinne. Ja takiego podejścia nigdy nie uznawałem. Uważam, że każdy wiek, każdy okres w życiu należy wykorzystać właściwie. Nie mogłem wtedy powiedzieć kolegom: zaczekajcie, teraz jestem prorektorem, za 6 lat będzie sympozjum w Barcelonie, wtedy je zorganizuję. Nie można tak robić, bo następnej propozycji po prostu nie będzie. Zorganizowałem więc sympozjum wspólnie z moim zespołem z Instytutu bez uszczerbku dla władzy prorektorskiej czy dyrektora Instytutu. Tyle tylko, że odbyło się to kosztem mojego dodatkowego wysiłku i większej dyscypliny czasu pracy.

Pana największe osiągnięcie prorektorskie?

- To chyba to, co zajęło mi najwięcej czasu i ciągle jeszcze wzbudza emocje. To SKEP. Cały mój problem polegał na tym, jak przygotować system, który by wymuszał zgłaszanie dorobku do tego systemu. I to się udało. A to, że są spory o punkty czy kwalifikowanie, to zawsze będą, bo nie ma systemu idealnego do rejestracji dorob-

ku naukowego wraz z jego parametryzacją. Dobrze się stało, że najpierw wdrożyłem ten system na Politechnice, potem były momenty zachwiania i wątpliwości czy jest to możliwe na Uniwersytecie? Szybko okazało się, że to jest możliwe i w tej chwili większość pracowników jest z tego zadowolona. Podstawowym celem SKEP nie jest to aby przypisywać tylko punkty poszczególnym publikacjom, ale to, żeby pracownicy Uniwersytetu mieli w jednym miejscu bazę swojego dorobku naukowego. Wiele osób już to zrobiło i zarejestrowało wszystkie publikacje od początku swojej kariery. Teraz są z tego zadowoleni, bo wystarczy tylko jedno kliknięcie i mają cały swój dorobek uporządkowany w jednym miejscu. Inne moje osiągnięcia w pracy administracyjnej to Centrum Komputerowe z jego wysoką pozycją w kraju i Zielonogórska Biblioteka Cyfrowa - jedna z pierwszych w Polsce bibliotek cyfrowych. No i oczywiście Festiwal Nauki, który po pięciu latach zyskał tak wielu zwolenników i jest świetną promocją naszej uczelni w mieście i regionie. Dobrze w strukturę uczelni wpisało się Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii, które stanowi pomost pomiędzy uczelnią i gospodarką, głównie naszego regionu, jak również Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości.

Bardzo obiecująco rozpoczyna się organizacja Parku Naukowo-Technologicznego.

Jest Pan już spełnionym naukowcem. Jakie teraz stawia Pan przed sobą cele?

- Jak znam sam siebie, to dopóki jestem w dobrej formie fizycznej, to nie wycofam się z dotychczasowej aktywności. Mam zbyt dużo pomysłów na działalność naukową czy organizacyjną. Moim najbliższym, strategicznym celem jest wprowadzenie kwartalnika AMCS na tzw. listę filadelfijską. Jest to teraz mój cel nadrzędny.

Jakie warunki musi Pan spełnić, żeby to się udało?

- Kwartalnik musi być lepiej rozpoznawalny w świecie, a to określa się tzw. indeksem cytowań. To jest podstawowe kryterium przy kwalifikacji pisma na listę filadelfijską. W zasadzie inne warunki są już spełnione, jak chociażby to, że jest w języku angielskim czy to, że jest wydawany regularnie i nowocześnie.

Jak zamierza Pan to osiągnąć?

- Już podjąłem pewne działania. Po pierwsze w roku 2007 rozpocząłem współpracę z wydawnictwem czasopism elektronicznych VERSITA w Warszawie, które jest skojarzone ze Springerem. Wydawnictwo to posiada platformę elektroniczną, bardziej zaawansowaną niż ta którą posiadam w redakcji. AMCS umieszczony na ich platformie będzie lepiej postrzegany przez światowe bazy indeksowe, takie jak np. bazy Elseviera, Springera czy inne. Z drugiej strony mam partnera, który zajmuje się tym profesjonalnie, bo przecież jako wydawca jestem ciągle amatorem. To dzięki współpracy z VERSITA są już pierwsze wyniki - od stycznia 2008 AMCS znajduje się już na tzw. rozszerzonej liście filadelfijskiej.

W takim razie gratuluję, życzę dalszych sukcesów i dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Ewa Sapeńko

Casting na Twarze UZ

Na materiałach promocyjnych tegorocznej kampanii rekrutacyjnej Uniwersytetu Zielonogórskiego pojawią się studenci naszej uczelni, wybrani podczas dwóch castingów. Odbyły się one 9 i 10 stycznia w klubach studenckich „Gęba” i „U Ojca”. Spośród osób, które się zgłosiły, zakwalifikowano aż 15. Twarze naszych studentów pojawią się m.in. na billboardach, plakatach, ulotkach, na stronie internetowej UZ, itp. Obecnie trwają sesje fotograficzne w studiu i w plenerze. Natomiast kampania rekrutacyjna rozpocznie się już w lutym.

Łukasz Zalewski – Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, *informatyka* V rok

(...) Możliwość reprezentowania Uniwersytetu jest miłym podsumowaniem moich studiów. Robiąc coś pożytecznego, można przy okazji sprawdzić samego siebie. Nie łatwo jest się zgłaszać do akcji promocyjnej ze świadomością, że się zawiśnie na billboardzie. Jeżeli dzięki temu młodzi ludzie zainteresują się uczelnią a nie tym, żeby mi domalować wąsy, to myślę że się to opłaci.

Monika Bartoszak – Wydział Ekonomii i Zarządzania, *zarządzanie i marketing* V rok

Gdy zaczynałam studia na Uniwersytecie Zielonogórskim przepełniały mnie kompleksy. Zastanawiałam się co może mi oferować taki młody ośrodek akademicki, z dopiero kształtującym się środowiskiem

studenckim i ograniczonymi możliwościami kulturalnymi. Dzisiaj uśmiecham się do swoich wspomnień, bo wiem że się myliłam (...). Moja przygoda z UZ rozpoczęła się przypadkiem, lecz dziś po V latach studiów dokonałabym tego wyboru świadomie, bo miejsce tworzą ludzie...

Marcelina Naskręt – Wydział Humanistyczny, *filologia polska* I rok

Gdy na stronie UZ przeczytałam informację o „castin-

gu” pomyślałam, że to coś dla mnie... Nie od razu jednak zgłosiłam się na „przesłuchanie”.

Zapomniałam o całej sprawie, a gdy 4 stycznia ponownie odwiedzałam stronę, zorientowałam się, że to ostatni dzień, ostatnia szansa, by się zgłosić - więc się zgłosiłam, z nadzieją na ciekawą przygodę.

Od dawna myślałam o tym, że w końcu warto zrobić coś (nawet) szalonego, coś poza nauką i chodzeniem na zajęcia, i zaznaczyć na uczelni swoją obecność... bo, któż wie, co będzie po sesji..., która jest przecież moją pierwszą sesją w życiu (...)

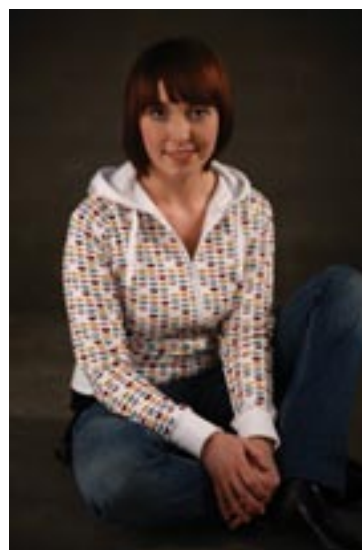
Grzegorz Szymański – Wydział Humanistyczny, *politologia* II rok

(...) Pomysł na casting na twarze Uniwersytetu Zielonogórskiego jest formą zmiany wizerunku uczelni, a chciałbym mieć swój udział w budowaniu jej odbioru, gdyż się z nią utożsamiam. Wiele osób narzeka na miejsce, gdzie studiuje. Jeśli chodzi o mnie to nie chcę wstydzić się, że studiuje na UZ, dlatego nie podzielam tego poglądu

i biorę udział w tym przedsięwzięciu (...)

Agnieszka Flak – Wydział Humanistyczny, *filologia polska*, specjalność *dziennikarstwo* V rok

Twarz Uniwersytetu Zielonogórskiego? Dlaczego nie ja. Prawie pięć lat życia to spory kawałek czasu. A właśnie tyle spędziłam tutaj, na UZecie. Można wsiąknąć, poczuć klimat, sporo otrzymać i coś od siebie dać. Od mojej uczelni dostałam

możliwość zrealizowania marzeń zawodowych, które od zawsze wiązały się z dziennikarstwem. Wszystko zaczęło się od nieprzypadkowego wyboru kierunku studiów. Potem było akademickie Radio INDEX (...)

zebrała Małgorzata Ratajczak-Gulba

fot: Marek Łalko

bUZ do kariery

Sytuacja na rynku edukacyjnym stała się bardzo poważna. Coraz mniej maturzystów, a coraz więcej uczelni chcących tych maturzystów zagarnąć do siebie. Do tego otworzyła się Europa i uczelnie zachodnie bez pardonu wkroczyły na nasz rynek. Kuszą stypendiami i zwolnieniami z czesnego – a niestety zależy im tylko na naszych najlepszych kandydatach na studia. W kraju również idzie już regularna wojna o kandydata. Włączyły się w nią nie tylko uczelnie, ale też i samorządy, a to jest kolejne zagrożenie dla szkół, które walczą o studentów samotnie. A tak jest niestety w przypadku Uniwersytetu Zielonogórskiego. Sami musimy stanąć w szranki z największymi konkurentami: Wrocławem i Poznaniem (całymi miastami, które wspierają promocję wszystkich swoich uczelni). Mimo to nie możemy stanąć z boku i czekać na to co się wydarzy. Nie możemy poprzestać na działaniach, które prowadziliśmy do tej pory promując Uniwersytet Zielonogórski. A robiliśmy naprawdę wiele jeżeli chodzi o rekrutację: wyjazdy na targi edukacyjne (Gorzów Wlkp., Poznań, Wrocław, Głogów, Legnica, Nowa Sól), dostarczanie pakietów informacyjnych do prawie 500 szkół ponadgimnazjalnych w woj. lubuskim i ościennych: dolnośląskim i wielkopolskim, mailingi prowadzone przez portale edukacyjne, obecność naszej reklamy w Onecie i Googlach i na portalach edukacyjnych, zamieszczaliśmy reklamy w dodatkach prasowych przeznaczonych dla maturzystów, podejmowaliśmy też wiele innych działań standardowych dla każdej uczelni. Niestety, teraz udział w walce o kandydata wymaga działań niestandardowych. Trzeba spowodować, żeby potencjalny kandydat nie tylko zwrócił uwagę na naszą ofertę, ale wybrał studia właśnie na naszej uczelni. Biorąc ten fakt pod uwagę Biuro Promocji przygotowało kampanię promocyjną Uniwersytetu Zielonogórskiego i oferty edukacyjnej na rok akademicki 2008/2009. Cały pomysł promocji opieramy w tym roku na studentach i absolwentach (wyłącznie absolwenci Uniwersytetu!). Dotychczas na targi czy do szkół wyjeżdżali dydaktycy, pracownicy Biura Promocji oraz Sekcji Rekrutacji, czasami tylko wspierani przez Parlament Studencki. Nam jednak za to płać, żebyśmy dobrze mówili o UZ. Dla młodego człowieka student jest więc bardziej wiarygodny. Student nie musi mówić, że UZ jest świetną uczelnią, i że tutaj są bardzo dobre warunki do studiowania, a jeżeli tak mówi to znaczy, że tak jest naprawdę. Działania jakie podejmujemy będą się toczyły dwutorowo: przede wszystkim zmiana dotychczasowego layout'u materiałów promocyjnych i bezpośrednie wyjście do potencjalnego kandydata.

Planując zmianę szaty naszych ulotek i informatorów na początku stycznia zorganizowaliśmy „casting” na twarze Uniwersytetu. Zgłosiło się kilkudziesięciu młodych ludzi identyfikujących się ze swoją Alma Mater na tyle, żeby „dać” swoją twarz na plakaty i billboardy. Wybraliśmy spośród nich 15 osób, które z kolei przeszły profesjonalną sesję zdjęciową. Dzięki temu w tym roku w naszych materiałach promocyjnych poza budynkami i grafiką pojawiają się studenci. Młodzi, uśmiechnięci ludzie, którzy swoją obecnością w tych wydawnictwach, będą świadczyć o potencjale i możliwościach

na-
szej
uczelni.

Drugą część naszej kampanii promocyjnej jest znacznie efektywniejsza ale logistycznie niezwykle trudna do przeprowadzenia. Będzie to akcja pod hasłem „**bUZ do kariery**”. Największy, 19. osobowy uczelniany bus zostanie przystosowany do naszych potrzeb, tzn. zostanie odpowiednio „udekorowany” i 25 lutego ruszy w swoją pierwszą trasę już jako bUZ. Wybraliśmy ok. 30 miast i miasteczek leżących w bliższej i dalszej okolicy Zielonej Góry, w których znajdują się szkoły ponadgimnazjalne. Pojedziemy do tych szkół i tam na spotkaniach z młodzieżą będziemy już bezpośrednio przekonywać ich, że UZ to najlepszy z możliwych wyborów. „My”, tzn. studenci. Do naszej akcji udało nam się już namówić wielu studentów aktywnie działających w kołach naukowych. Takich, którzy naprawdę mają coś do powiedzenia jeżeli chodzi o możliwośći jakie daje im Uniwersytet Zielonogórski. Nie oznacza to oczywiście, że zamykamy się na studentów, do których nie udało nam się dotrzeć. Czekamy na nich w Biurze Promocji. W tak szeroko zakrojonej akcji promocyjnej potrzebujemy dziesiątek, jeżeli nie setek ochotników. Od 25 lutego do 17 kwietnia będziemy wyjeżdżać codziennie, a i tak prawdopodobnie nie uda nam się odwiedzić wszystkich szkół w miastach, do których trafimy. No bo jak możemy to zrobić na przykład w Legnicy gdzie jest 18 szkół ponadgimnazjalnych? Nasze wizyty w szkołach będą polegały na działaniach prowadzonych jednocześnie w wielu klasach. Będą to np. warsztaty prowadzone przez studentów, koncerty, happeningi. Oczywiście w tym samym czasie będzie można uzyskać szczegółowe informacje dotyczące zasad rekrutacji na poszczególne kierunki. Poprowadzą to również odpowiednio przeszkoleni studenci. Takie działania można ze względów czasowych przeprowadzić w dwóch, najwyżej trzech szkołach w jednym mieście. Dlatego dwa zespoły studentów będą miały za zadanie dotrzeć do pozostałych szkół i zostawić tam informatory, plakaty i ulotki. Dotychczas plakaty i informatory dostarczaliśmy do szkół pocztą,

ale ze względów objętościowych przesyłki nie mogły być zbyt ciężkie. Do szkoły trafiał więc pakiet w ilości jednego informatora, 1-2 plakatów i kilku ulotek. W tym roku chcielibyśmy aby każdy tegoroczny maturzysta otrzymał ulotkę UZ (w woj. lubuskim jest 12 tys. maturzystów), a w szkołach gdzie pojawimy się z bUZem, żeby ulotki trafiły też do drugoklasistów. Dlatego po raz pierwszy wydrukujemy 20 tys. ulotek (a może 30 tys.?), a będą one miały taki kształt i treść, że uczniowie nie wyrzucą ich od razu do kosza. Mamy nadzieję, że kalendarz z najważniejszymi dla maturzysty datami spowoduje to, że ulotka posłuży na dłużej chociażby jako zakładka do książek, albo linijka. Bo i taką funkcję nasza ulotka będzie mogła pełnić.

Absolwenci natomiast będą zachęcać do studiowania na Uniwersytecie Zielonogórskim w Informatorze dla kandydatów na studia. Część informacyjną każdego z Wydziałów poprzedzi kolorowa strona, na której będą zdjęcia siedziby Wydziału, kilka zdań na jego temat oraz zdjęcie i wypowiedź absolwentów Wydziału, którzy ukończyli studia już na Uniwersytecie Zielonogórskim (są więc bardzo młodzi), pracują w zawodzie i można o nich powiedzieć, że zrobili „karierę”. Dotychczas jeszcze żaden z poproszonych absolwentów nie odmówił nam pomocy.

No i jeszcze jeden element naszej nowej kampanii promocyjnej – INTERNET. Przeprowadzone na wielu uczelniach badania (na naszej – opublikowane w grudniowo-stycznym numerze Miesięcznika) wyraźnie wskazują, że Internet jest najważniejszym przekazywaczem informacji jeżeli chodzi o kandydatów na studia. Apeluje więc w tym miejscu do wszystkich uczelnianych administratorów stron i „podstron” o stałą aktualizację i uatrakcyjnienie tego medium. My ze swojej strony pracujemy nad przygotowaniem specjalnej strony www dla kandydatów na studia. Poprosiliśmy tutaj o pomoc studentów I roku, którzy na „świeżo” pamiętają gdzie i jakich informacji poszukiwali kiedy stanęli przed koniecznością wyboru uczelni.

Nie możemy też zrezygnować z dotychczasowych działań, jakie prowadziliśmy w ramach promocji UZ. bo jednak mimo wiedzy, że to nie targi edukacyjne wpływają na decyzje kandydatów, trudno nie uczestniczyć w tych imprezach gdzie uczelnie z połowy kraju prezentują swoje walory. Tak więc w tym roku również pojawimy się w Poznaniu i we Wrocławiu. Więcej, pojedziemy też po raz pierwszy do Szczecina. Zaistniejemy także na targach w Zielonej Górze, a we wrześniu będziemy gospodarzami Salonu Maturzystów organizowanego wspólnie z Fundacją Edukacyjną PERSPEKTYWY.

To tyle głównych założeń tegorocznej kampanii promocyjnej Uniwersytetu Zielonogórskiego w wykonaniu Biura Promocji UZ. Nie do przecenienia są jednak działania wszystkich studentów i pracowników naszej uczelni. Bo czyż nie jest świetną promocją uczelni projekt studentów z Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej, którzy w uniwersyteckiej Galerii PWW spędzili bezsennie trzy doby podejmując różnorodne działania artystyczne? Jest! Akcja odbiła się bardzo szerokim echem w mediach, i to w tym najbardziej pozytywnym znaczeniu. Gratulujemy studentom Wydziału Artystycznego i prosimy o więcej!

Ewa Sapeńko

Lubię mówić o matematyce w różnych językach

Rozmowa

z profesorem Peterem Volkmanem
wykładającym gościnnie na WMliE

Czy jest Pan Profesor po raz pierwszy w Zielonej Górze? Jak się Panu podoba nasze miasto?

W Zielonej Górze jestem po raz drugi, po raz pierwszy byłem tu w roku 1985 goszcząc w Wyższej Szkole Inżynierskiej, która stała się częścią składową Uniwersytetu Zielonogórskiego. Czuję się tutaj bardzo dobrze, a najważniejsza ku temu przyczyna jest bardzo osobista. Pochodzę z Berlina, a tu w Zielonej Górze jest takie samo niebo, taki sam krajobraz. Z tego punktu widzenia czuję się tutaj bardziej w domu niż w tym regionie Niemiec, w którym obecnie mieszkam. Te refleksje powodują, że miasto bardzo mi się podoba.

A nasi studenci? Czy jest różnica między studentami niemieckimi a polskimi?

Po wszystkich moich doświadczeniach życiowych myślę, że studentki i studenci (przynajmniej studium matematykę) zawsze i wszędzie zachowują się podobnie: lubią uczyć się, są bardzo ciekawymi ludźmi, mają otwarte umysły. Zdarza się, że w zależności od kraju i czasu, manifestacja tych właściwości różni się nieco, ale to nie jest ważne.

PETER VOLKMANN urodził się w 1940 roku w Berlinie. Na Wolnym Uniwersytecie w Berlinie studiował matematykę i fizykę, w 1966 roku uzyskał dyplom z matematyki. Po ukończeniu studiów przez dwa lata pracował w redakcji "Zentralblatt für Mathematik"- czasopiśmie przeglądowego poświęconego ukazującym się w dziedzinie matematyki pracom naukowym. W tym czasie biuro edytorskie było złożone z dwóch zespołów pracowników - jednego w Berlinie Wschodnim i drugiego - w Berlinie Zachodnim; wspólną pracę utrudniał Mur Berliński.

W roku 1968 Peter Volkmann podjął pracę na Wolnym Uniwersytecie, gdzie w 1971 roku uzyskał stopień naukowy doktora. Promotorem przygotowanej przez Petera Volkmana rozprawy był Profesor Dr. phil. habil. Alexander Dinghas. Temat badań pochodził z analizy rzeczywistej.

Od 1971 roku aż do przejścia w 2005 roku na emeryturę Peter Volkmann pracował w Uniwersytecie w Karlsruhe. Habilitację uzyskał w roku 1975 a od roku 1977 pracował na stanowisku profesora. W Uniwersytecie przez wiele lat był odpowiedzialny za kształcenie studentek i studentów różnych kierunków inżynierskich do nauczania matematyki w szkołach zawodowych oraz technikach.

Trzykrotnie prowadził czterosemestralny podstawowy kurs matematyki na kierunku ekonomia.

Prof. Volkmann prowadził również kursowe wykłady z matematyki poza swą podstawową instytucją: w roku 1988/89 w Uniwersytecie w Orleanie (analiza funkcjonalna), a także

W Polsce był Pan Profesor już wiele lat temu. Czy wejście Polski do UE zmieniło coś w naszym kraju? Czy dla obcokrajowca zmiany są zauważalne?

Mój pierwszy pobyt w Polsce miał miejsce w roku 1976. Później byłem tu jeszcze prawie 30-krotnie, odstęp między dwoma kolejnymi pobytami nigdy nie przekraczał trzech lat. Podczas tego okresu obserwowałem fundamentalne zmiany w Waszym kraju - to było i jest ogromnie imponujące, wywołuje wrażenie. Zatem trudno mi

po przejściu na emeryturę - w 2005 roku w Uniwersytecie w Landau (analiza rzeczywista), w 2006 roku na Wydziale Budowy Maszyn w University of Applied Sciences w Karlsruhe (równania różniczkowe cząstkowe) oraz w roku 2007/2008 w Uniwersytecie Zielonogórskim (równania różniczkowe cząstkowe).

Z wynikami pracy naukowej prof. Volkmana można zapoznać się czytając publikacje (z trzydziestoma współautorkami lub współautorami). Lista publikacji jest dostępna w internecie (<http://www.mathematik.uni-karlsruhe.de/~volkmann>). Prawie wszystkie prace poświęcone są analizie matematycznej, a główne dziedziny zainteresowań to równania różniczkowe w przestrzeniach abstrakcyjnych oraz równania funkcyjne.

Należy wymienić trzy instytucje, gdzie prof. Volkman przebywał wielokrotnie z dłuższymi wizytami naukowymi: Uniwersytet w Orleanie, Uniwersytet Śląski w Katowicach oraz Uniwersytet w Debreczynie.

W Karlsruhe pięć osób pod kierunkiem prof. Volkmana przygotowało rozprawy i uzyskało stopnie naukowe doktora nauk matematycznych: Wolfgang Damm (1981), Sabina Schmidt (1989), Roland Uhl (1993), Attila Gilányi (1995) i Abdirisak Mohamed (1999).

Peter Volkman jest członkiem EWM (European Women in Mathematics), stowarzyszenia, w którym mężczyźni jako członkowie są akceptowani, ale nie udziela im się prawa głosu przy podejmowaniu decyzji.

określić jaki jest wpływ na te zmiany konkretnie faktu wstąpienia Polski do Unii Europejskiej. Oczywiście są pewne zmiany przychodzące z Unii. Tyle, że tworzenie Unii jest długim i skomplikowanym procesem. Faktycznie wszyscy powinniśmy być zadowoleni, że już jesteśmy w takim punkcie w jakim jesteśmy. Miejmy nadzieję, że ten proces będzie dobrze, z sukcesami kontynuowany.

Wielu znanych mi matematyków w wolnych chwilach muzykuje, Pana zainteresowania to języki. Czy matematyka ma z tym coś wspólnego?

Oczywiście tak. Matematyka ma do czynienia z tymi elementami języka, które opisują ilości lub zachowania ilościowe. Zaczyna się to od liczb (1,2,3,...), precy-

zuje definicje w geometrii (koło, kwadrat,...) i prowadzi do matematycznego modelowania procesów zachodzących w naturze, technice, ekonomii itd. Faktycznie, opis poprzez model matematyczny można interpretować jako uszlachetnianie czy precyzowanie języka przy wykorzystaniu środków matematyki. Ponadto interesują mnie różne języki (tak jak Pani powiedziała - jestem nimi zainteresowany, ale nauczyłem się ich tylko do bardzo elementarnego poziomu, np. rosyjskiego, chińskiego i tureckiego), ponieważ lubię poznawać struktury w nich ukryte. To takie spojrzenie, które wywodzi się z matematyki. No i w końcu - lubię czytać, pisać, słuchać i mówić o matematyce w różnych językach, bo pozwala to na spojrzenie na ten sam temat z różnych kierunków, a to z kolei stanowi często przyczynek do lepszego rozumienia zagadnienia.

Dlaczego został Pan matematykiem?

Odkryłem w sobie talent do matematyki, w większym stopniu niż do innych przedmiotów.

Czy młodzież niemiecka jest zainteresowana matematyką? Jak w tym zakresie wygląda sytuacja w Niemczech, bo w Polsce coraz częściej musimy sięgać po specjalne środki i sposoby, żeby naszą młodzież zainteresować matematyką.

Nie, w Niemczech młodzi ludzie nie są zainteresowani matematyką. Z filozoficznego punktu widzenia to może i w porządku. Ale dla dzisiejszego społeczeństwa Niemiec może to skutkować wieloma problemami. Obecnie ludzie znający matematykę stają się potrzebni, wręcz niezbędni. Czasami, niestety, mam wrażenie, że to sami matematycy gubią talenty. Są tak zainteresowani selekcją wysoko utalentowanych, że przestają dostrzegać, a nawet eliminują wiele osób, które przy dobrym wsparciu mogłyby wiele osiągnąć.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Ewa Sapeńko

Prof. Volkman serdecznie dziękuje pani dr Dorocie Krassowskiej, która przygotowała polską wersję odpowiedzi oraz biogramu.

wiadomości wydziałowe

wydział:Instytut
artystyczny: Kultury i Sztuki Muzycznej

Podwójny naukowy sukces

7. grudnia 2007 r. w siedzibie *Instytutu Historii Sztuki* Uniwersytetu Wrocławskiego odbyła się obrona rozprawy doktorskiej zatytułowanej: *Sonorystyczne dzieło muzyczne – instrumentalne kompozycje Kazimierza Serockiego w świetle związków wysokościowo-barwowych*. Autor pracy - **Tomasz Marcin Kienik** pracował pod kierownictwem naukowym **Prof. Andrzeja Tuchowskiego**, recenzentami byli: prof. Alicja Jarzębska (Uniwersytet Jagielloński) i prof. Maciej Gołąb (Uniwersytet Wrocławski). Stopień doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o sztuce T. M. Kienik uzyskał decyzją Rady Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych Uniwersytetu Wrocławskiego w dniu 16 stycznia 2008 r.

Gratulujemy!

Dyrekcja IKiSM

Studenci - dzieciom

*Być może będą nauczycielami muzyki...
Być może będą dyrygentami chórów...
Być może będą grać lub śpiewać w zespołach rozrywkowych...*

Obecnie studiują w *Instytucie Kultury i Sztuki Muzycznej* na kierunku *Edukacja Artystyczna w Zakresie Sztuki Muzycznej*, muzyka wypełnia ich życie i muzyką obdarowują innych - przede wszystkim dzieci.

MIKOŁAJ...

Studenci III roku zrobili wspaniały prezent mikołajkowy dzieciom z Miejskiego Przedszkola nr 34 w Zielonej Górze. 7 grudnia 2007 r. przedszkolna sala gimnastyczna przeobraziła się w scenę teatralną, na której studenci przedstawili *Bajkę pełną nutek* według Wojciecha Próżniewicza, we własnej scenografii i oprawie muzycznej. Adaptacja bajki, projektowanie kostiumów, komponowanie piosenek – wszystko to przyniosło wy-

OD LEWEJ: KRÓLEWNA P.SZCZEPANIAK I KRÓL D.BAKSALARY ORAZ R.PANASIUK W TAŃCU, W GŁĘBI Z. MAZUR

AKTORZY /STUDENCI III ROKU/ ORAZ WIDZOWIE /DZIECI Z MP NR 34 W ZIELONEJ GÓRZE/, MARIA NAMYSŁOWSKA-ZEŁEŹNIK – OPIEKUN STUDENTÓW (PO PRAWIEJ)

DARIA HAUFFA DYRYGUJE CHÓREM MIEJSKIEGO PRZEDSZKOLA NR 34

AKOMPANIATORZY OCZEKUJĄCY NA SWÓJ WYSTĘP - Z LEWEJ: M.BOROWSKA, P.ROZNOWSKI, G.KULIGOWSKI

JASEŁKA – „W AKCJI” NA SCENIE TEATRU: OD LEWEJ: J. BŁATNIK, P.PACHLA I D.BAKSALARY

ZDJĘCIE NR 6

JASEŁKA - JUŻ PO WYSTĘPIE OD LEWEJ: J. BŁATNIK, A. BAKALAREK, J. DOROSZKIEWICZ, M. KORZENIEWSKA, W GŁĘBI H. GAJEWSKI

BAL KARNAWAŁOWY: A. KACZOR PROWADZI TAŃCZĄCEGO "WĘŻA"

BAL KARNAWAŁOWY: Z LEWEJ: Z.MAZUR, G.HARUK, D.BAKSALARY, W GŁĘBI E.FORNALIK

konawcom wielką radość i satysfakcję. A dzieci? Dzieci słuchały z otwartymi buziami po czym nagrodziły występ rześzystymi oklaskami. Spotkanie zakończyło się wspólnym tańcem i śpiewem do skomponowanej przez studentów piosenki.

ŚPIEWAJĄCA POLSKA...

11 grudnia 2007 r. w Sali Kameralnej Filharmonii Zielonogórskiej odbył się koncert kolęd i pastorałek w wykonaniu chórów szkolnych *Śpiewającej Polski*, działających w ramach ogólnopolskiego projektu powszechnej edukacji chóralnej. Do tych chórów należą m.in. dwa chóry przedszkolne prowadzone przez studentki V roku: Darię Hauffę i Annę Polaczek. W czasie koncertu chórom towarzyszyli studenci, realizujący akompaniament fortepianowy: Mariola Borowska /I rok/, Paweł Roźnowski /II rok/, Grzegorz Kuligowski /III rok/, Albert Bezdzieczek /IV rok/. Przy dźwiękach fortepianu dziecięce chóry zabrzmiały pewnie i pięknie. Dzięki udziałowi naszych studentów koncert był bardzo udany.

JASEŁKA...

Wiele uroczystych chwil, które w życiu przeżywamy nierozzerwalnie związanych jest z muzyką. Słysząc ją w tle lub na pierwszym planie. W Miejskim Przedszkolu nr 34 w Zielonej Górze co roku dzieci wraz z nauczycielkami przygotowują Jasełka. Jest to wielkie święto dla całego przedszkola ponieważ jasełka przedstawiane są w teatrze, a muzyka pełni w nich bardzo ważną rolę. W tym roku towarzyszyli dzieciom studenci grający na różnych instrumentach: flecistka Bogumiła Skrzypczak /I rok/, klarncistki - Justyna Błatnik i Anna Bakalarek /I rok/, saksofonistka Justyna Doroszkiewicz /II rok/, trębacz Hubert Gajewski /III rok/, gitarzystka Marzena Korzeniewska /III rok/, pianista Piotr Łopaciński /I rok/ oraz Paulina Pachla i Dawid Baksalary /III rok/ grający na instrumentach perkusyjnych. To był prawdziwy koncert kolęd i pastorałek. Zarówno dzieci, jak i ich rodziny siedzące na widowni byli zachwyceni.

KARNAWAŁOWYCH ZABAW CZAS...

Pracowity grudzień przeszedł w karnawałowy styczeń, studenci zdążyli jeszcze przed sesją egzaminacyjną zabawić setki dzieci, prowadząc zabawy karnawałowe w Miejskim Przedszkolu nr 34 i 6 w Zielonej Górze. Bale były bardzo udane.

Mam nadzieję, że uczestnicząc w tych wszystkich koncertach i uroczystościach studenci zebrali sporo doświadczeń, które kiedyś zaowocują w ich pracy, a dzieci przeżyły niezapomniane chwile.

tekst i fot.

Maria Namysłowska-Żeleźnik

...Instytut Sztuk Pięknych

GALERIA grafiki
Biblioteki Sztuki

Kamil Kuskowski

Ukrzyżowania

Na pewnym poziomie moje dzieła są takim udawaniem — udawaniem malarstwa: o ile bowiem monochromatyczne części są namalowane, o tyle fragmenty przedstawiające są wydrukami na jedwabiu. Wyjście poza zasadę malarstwa jest bowiem odejściem od rękodzieła.

W moim następnym cyklu podejmuję próbę dalszego przemieszczenia podwójnej gry z monochromem i przedstawianiem. Osiem obrazów składa się na wykonany w 2001 roku cykl *Ukrzyżowań*. Wskazują one na współczesne grzechy: KORUPCJA, FANATYZM, IGNORANCJA, NIEMORALNOŚĆ, NIETOLERANCJA, MATERIALIZM, NEPOTYZM, HIPOKRYZJA. Usiłując rozpoznać popełniane przez nas, współczesnych, grzechy odwołuję się do historii malarstwa, kontynuując jednocześnie ruch przekraczania jego zasady. W podobny sposób jak w cyklu *Dekonstrukcji*, każde z dzieł nowego cyklu złożone jest z części. Z tym że tym razem wszystkie są tryptykami. W każdej pracy dwa elementy stanowią cytaty z dawnych dzieł, a jeden jest monochromem. Z obrazów przedstawiających ukrzyżowanie wybieram jedynie fragmenty z wyobrażeniem dłoni, to one obrazują bowiem najistotniejszy moment dla tego aktu. Zacytowane fragmenty połączone są z wydłużonym, poziomym prostokątem monochromu. Na monochromie pojawia się napis wycięty antykwą w przezroczystej folii; napis odróżnia się od monochromu jedynie połyskiem. Nazywa on grzech po angielsku — tą łaciną współczesności. Przedstawienia dłoni są cytatami z *Ukrzyżowań* wykonanych przez: nieznanego malarza ikon (z XIII i XIV w.), Mathiasa Grünewalda, Rogera van der Weydena, Diego Velasqueza, Tintoretta, Salvadora Dali i El Greco. Jedynie w przypadku NEPOTYZMU, cytuję *Zmartwychwstanie* Grünewalda, wskazując na wyjątek uczyniony dla Syna Bożego.

Moje obrazy nie obrazują ani grzechu ani ukrzyżowania. Raczej wskazują na nie, stając się swoistymi znakami. Nie obrazują nawet znaku Krzyża. Wskazując na Ukrzyżowanie, w którym bierzemy udział grzesząc, obrazy te odwołują się swoim kształtem do poziomej belki, do której przybite zostały dłonie. Moim zdaniem to właśnie poprzeczna belka jest istotna dla ukrzyżowania. W konsekwencji dekonstrukcji ulega nie tylko cały tradycyjny motyw ikonograficzny ukrzyżowania, ale nawet jego schemat — symbol krzyża. Jednocześnie jednak przybliża obraz do tego, na co on wskazuje czyniąc go znakiem. Obraz w pewien sposób staje się belką.

Wyjście poza zasadę malarstwa przemieszcza obraz jednocześnie w dwóch kierunkach: w stronę znaku i w stronę obiektu.

Autoreferat, fragment.

W kwietniu 2008 r. w Galerii Grafiki Wydziału Artystycznego przy ul. Wiśniowej 10 odbędzie się wystawa Kamila Kuskowskiego z cyklu „Ukrzyżowania” oraz wykład towarzyszący wystawie. O terminie powiadomimy w oddzielnych zaproszeniach.

Janina Wallis

KAMIL KUSKOWSKI

Urodzony 16 lipca 1973 w Zakopanem. W 1992 ukończył Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych im. A. Kenara w Zakopanem.

W latach 1995 - 2000 studia w Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzebińskiego na Wydziale Tkaniny i Ubioru w Łodzi. W roku 2000 dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Tkaniny Unikatowej prof. Aleksandry Mańczak oraz w Pracowni Malarstwa i Rysunku prof. Andrzeja Gieragi. W latach 1999 - 2005 asystent w Pracowni Malarstwa i Rysunku prowadzonej przez prof. Tadeusza Śliwińskiego w tejże Uczelni oraz od 2002 współprowadzi Międzywydziałową Pracownię Otwartą. W 2005 uzyskał stopień doktora. Obecnie zatrudniony na stanowisku adiunkta w Pracowni Malarstwa i Rysunku prowadzonej przez prof. Tadeusza Śliwińskiego

Twórczość w zakresie malarstwa, instalacji, sztuki video
Brał udział w 23 wystawach indywidualnych w kraju i zagranicą oraz w 70 wystaw zbiorowych krajowych i zagranicznych.

Nagrody, wyróżnienia i stypendia :

- 2002 - Nagroda Rektora ASP za działalność artystyczną i organizacyjną
- 2003 - Wyróżnienie Honorowe Jury; Nagroda Pisma Artystycznego Format - V Krajowa Wystawa Malarstwa Młodych, VI Konkurs im. E. Gepperta
- 2004 - Nagroda Narodowego Banku Polskiego „NBP młodym twórcom kultury”
- Nagroda Rektora ASP za wybitne osiągnięcia artystyczne i organizacyjne
- 2006 - Nagroda Arteonu 2005

UKRZYŻOWANIE I, 2001

MIEJSCE DO MIESZKANIA, MIEJSCE DO KOCHANIA

Idea i obszar do refleksji:

Głównym przedmiotem refleksji autorów zaproszonych do wystawy chciałbym uczynić „stosunek do miejsca pobytu”. Pozytywny stosunek do miejsca, w którym żyjemy na co dzień może zapowiadać spełnienie i szczęście, stan harmonii z otoczeniem (krajem, miastem, osiedlem, ulicą, z ludźmi) sprzyjający naszej samorealizacji i przynoszący powodzenie naszym projektom. Jeśli jest on negatywny towarzyszy mu zwykle diagnoza, krytyka stanu rzeczy, leżąca u podstaw powodu do zmiany, do wyjazdu. Interesuje mnie napięcie jakiego doświadczamy pomiędzy subiektywnym obrazem rzeczywistości, w której żyjemy a marzeniem o miejscu, które „nosimy w sercu” oraz wynikające z niego poczucie bycia niekompletnym, wygnanym, obcym. Ponadto permanentne bycie w podróży dla wielu ludzi bywa dziś sposobem i stylem życia, pracą zawodową, rozrywką i modą. Tak

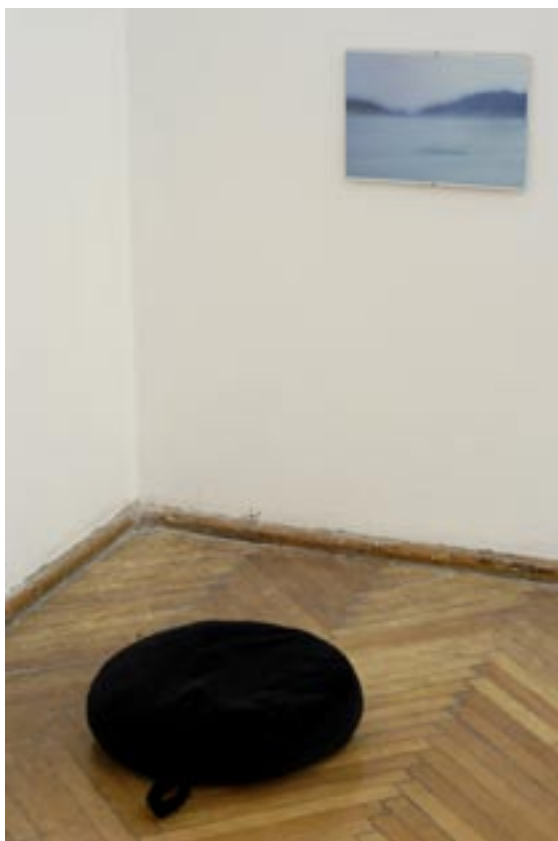
zwany „nomadyzm”, odwołujący się do tradycji kultur zbieraczy jest dziś cywilizacyjnym znakiem czasu. W jego perspektywie, programowe przemieszczanie się jest wartością pozytywną, wobec ograniczającego horyzont poznawczy przebywania w jednym miejscu. W tej koncepcji i praktyce mobilna kultura globalna przeciwstawiana jest tradycyjnej kulturze lokalnej.

Z jednej strony, każde miejsce na Ziemi jest potencjalnym centrum ludzkiego świata. Jeśli stoimy na stanowisku, że to co zdarza się wokół nas w całości od nas zależy, zawsze mamy mnóstwo ciekawej pracy do wykonania. Czasem jednak bywa tak, że niepokoi nas świadomość istnienia prawdziwego centrum wydarzeń gdzieś indziej. Wówczas myślimy, że jesteśmy od niego oddzieleni i cierpimy. Aby uporać się z tym uczuciem cierpienia podejmujemy podróże na poziomie wewnętrznym, duchowym i/lub fizycznie, w realnej rzeczywistości kultur, państw i kontynentów. Ponieważ podróże są „zdobywaniem” przestrzeni, pojmowanej jako dystans, ich motywem głównym jest albo negacja czegoś, co porzucamy lub

a f i r m a c j a celu, miejsca lub stanu, do którego zmierzamy. Większość podróży to ucieczki z „piekła” do „raju”. Jest tak zawsze mimo, że oba pojęcia są względne i jedno potrafi zmienić się w drugie.

Podróże odnoszące się do sfery *sacrum* to pielgrzymki.

W pielgrzymowaniu łączą się ze sobą fizyczny i duchowy wymiar podróży. Podjęcie tego trudu wymaga odwagi, świadomości intencji i celu. Istotą pielgrzymki jest towarzysząca jej zmiana postrzegania świata i wynikająca z tego rzeczywistość jego zmiana. Wyruszamy więc w podróż z miejsca w którym przebywamy, do miejsca, którego istnienia domyślamy się we własnym wnętrzu, które nosimy gdzieś między „sercem a żołądkiem”, które jednak darzymy głębokim pozytywnym uczuciem. Te dwie lokalizacje, które potencjalnie pokrywają się lub uzupełniają, wskazują ostatecznie na to, co mamy w życiu do zrobienia i kim w gruncie rzeczy jesteśmy.

Ryszard Woźniak
fot. Helena Kardasz

**„MIEJSCE DO MIESZKANIA,
MIEJSCE DO KOCHANIA” -
wystawa Katedry Sztuki i Kultury
Plastycznej UZ,
Galeria BWA w Zielonej Górze,
grudzień 2007- styczeń 2008**

autorzy:

AGATA ZBYLUT, bez tytułu, fotografia, 85x150x2, 2007

AGNIESZKA GRACZEW-CZARKOWSKA

„TREŚĆ JEGO X 4”, akryl, 65x92x4, 2007

PAULINA KOMOROWSKA-BIRGER

„Ściana płaczu”, DVD, loop 2:29:53, 1994

PAULINA KOMOROWSKA-BIRGER

obiekt, technika mieszana, 2007

RYSZARD WOŹNIAK, bez tytułu, olej, 110x100x2, 2007

PRZEMYSŁAW MATECKI

bez tytułu, olej, papier, płótno, 30x60, 2007

PATRYCJA WILCZEK

„Pomiędzy”, dyptyk, technika mieszana, 60x60, 2007

KAROLINA SPIAK

„Pamiętniki, notatniki”, technika własna, 2007

ALICJA LEWICKA

„O dziewczynce i różowym domku” obiekt, technika własna, 2007

AGNIESZKA BŁĘDOWSKA, obiekty, fotografie, bez tytułu, 2007

KATARZYNA PODGÓRSKA-GLONTI, fotografie, bez tytułu, 40x90x7, 2007

MAGDALENA GRYSKA

z cyklu „Niebieska melancholia”, olej, 20x20x32, 2007

RADOŚLAW CZARKOWSKI

„IN Art WE TRUST” – Tryptyk sacrum dla „Begrab mein Herz”

wg „Azja 36h – Survival in Art”. Na potrzeby „Miejsce do Mieszkania Miejsce do Kochania”, rysunek na papierze, 60x80x15, 2007

ZENON POLUS

Toffee and Cherry, technika mieszana, 37x52x4, 2007

WALDEMAR PRANCKIEWICZ

„THE WORKING CLASS HAS NOT A FATHERLAND”/ „KLASA ROBOTNICZA NIE MA OJCZYZNY”, instalacja, technika mieszana, wymiary różne 2007

GRUPA SĘDZIA GŁÓWNY

„Noc Artystów”, DVD, loop 5:30, 2006

JAROSŁAW DZIĘCIELEWSKI

„Konsekracja X”, obiekt, drewno, 2007

RAFAŁ WILK

„Szacunek dla kolegów”, DVD, loop 3:17, 2007

HELENA KARDASZ

„olanafree II”, fragment - symulacja projektu „Miejsce do mieszkania, miejsce do kochania”; szafka dwudrzwiowa, katalogi i makulatura z galerii BWA w Zielonej Górze, plexi, fotografia – 150 sztuk cegieł w magazynie galerii BWA w Zielonej Górze, 2007

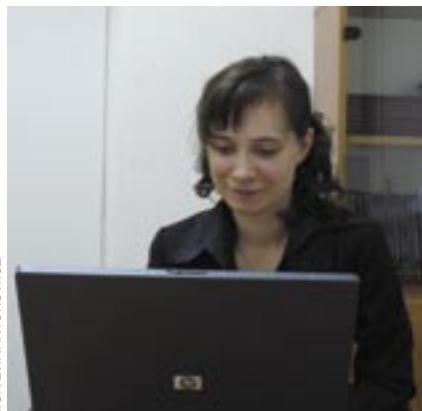
Promocja turystyki w regionie

W ramach projektu unijnego Ośrodka Innowacji NOT w Zielonej Górze pt.: „NOT w służbie Innowacji. Kompleksowy program rozwoju Lubuskiej Regionalnej Strategii Innowacji w środowisku stowarzyszeń naukowo – technicznych Zielonogórskiej Rady NOT” Zakład Komunikacji Wizualnej Wydziału Ekonomii i Zarządzania zorganizował konferencję „Architektura Eko promocji”, która odbyła się 21 stycznia 2008 roku w Ośrodku Innowacji NOT w Zielonej Górze.

Celem Konferencji *Architektura Eko Promocji* było omówienie potrzeb związanych z podjęciem działań promocyjnych eko turystyki oraz zaangażowanie systemów identyfikacji wizualnej w budowanie oferty turystycznej w naszym regionie. Konferencja pozwoliła na weryfikację i uporządkowanie wiedzy na temat spójnego dla regionu systemu certyfikacji i oznakowania oraz roli produktu turystycznego i jego odpowiedniej promocji w kontekście ekologii. W ramach konferencji dyskutowano o problemach decydujących o wyborze celu eko podr-

PROF. ILONA POLITOWICZ

MGR EWA ANTONOWICZ

ży związanego z eko turystyką uzdrowiskową, turystyką kulturową wraz z regionalnym konkretnym produktem turystycznym.

Konferencja przebiegała w dwóch panelach. W pierwszym panelu zatytułowanym „Sfera Przestrzeni Ekologicznej” gościliśmy prelegentów z Zakładu Zarządzania Środowiskiem i Gospodarką Publiczną. Prof. Magdalena Graczyk wygłosiła referat pt.: *Uwarunkowania dla turystyki zrównoważonej w regionie lubuskim*, dr Brygida Cupiał zaprezentowała wykład pt. *Produkt Turystyczny*

Lubuskiego a teoria rozwoju zrównoważonego, mgr Dominika Bandelak-Rosłonkiewicz przedstawiła referat pt.: *Różnice między turystyką konwencjonalną i zrównoważoną a możliwości rozwoju turystyki w województwie lubuskim*, a wykładem kończącym pierwszy panel była prezentacja dr inż. Joanny Zarębskiej pt.: *Rewitalizacja jako narzędzie ekoturystyki*.

Na konferencję zostali zaproszeni lubuscy przedsiębiorcy, którzy zaprezentowali działalność własnych firm w aspekcie swojej ekologiczności. Firmę Sanitex z Gorzowa Wielkopolskiego reprezentowała prezes firmy Elżbieta Zdrażka oraz Marzena Nowakowska, a firmę Kampol zaprezentował prezes firmy Marek Humiński.

Drugi panel *Biosfera Komunikatów Wizualnych* rozpoczęła prof. Ilona Politowicz montażem filmowym ukazującym nam uroki regionu lubuskiego jako atrakcji i miejsca, do którego w pamięci zawsze będziemy wracać. W głównej części wystąpienia zostały zanalizowane obrazy identyfikacji wizualnej Turystyki oraz produktu regionalnego.

Stworzenie spójnego systemu informacji turystycznej zapewniłoby kompleksową informację o województwie, promocję walorów turystycznych w kraju i za granicą. W końcowej części prezentacji mieliśmy okazję obejrzeć wystawę grafik multimedialnych.

Kolejny wykład zatytułowany *Emisja komunikatu naturalnego w promocji turystyki regionalnej* dotyczył

wizerunku turystyki w Województwie Lubuskim i został wygłoszony przez mgr Ewę Antonowicz. Poruszając się po przestrzeni wirtualnej mamy możliwość wyszukania informacji w bardzo krótkim czasie, niezależnie od miejsca, w którym się znajdujemy. Okazuje się, że poszukiwanie atrakcji turystycznych w regionie lubuskim nie jest takie łatwe. Strony internetowe turystyki odbiegają od modułów, które pozwalają nam łatwo i szybko przeglądać informacje. Większość komunikatów możemy przeczytać, a nie zobaczyć. Teksty są opisowe i zniechęcają

Wydział
Ekonomii
i Zarządzania

turystę do podróży, a przecież powinniśmy obejrzeć fotografie, które wzbudzają w nas emocje i zachęcają do zwiedzania.

W kolejnej prezentacji pt.: *Komunikaty wizualne Ogródów Botanicznych*, wygłoszonej przez inż. Lucynę Andrzejewską, mogliśmy prześledzić znaki, jakimi posługują się Ogrody Botaniczne w Polsce oraz wizerunek nowo powstałego Ogrodu w Zielonej Górze.

Mgr Ewa Sapeńko zaprezentowała działania promocyjne Uniwersytetu Zielonogórskiego w regionie. Przy-

gotowany wykład miała również mgr Agnieszka Perzyńska pt.: *Prezentacja multimedialna w promocji regionu lubuskiego*.

Podczas trwania całej konferencji była możliwość obejrzenia wystawy infografiki przygotowanej przez Zakład Komunikacji Wizualnej pt.: *Biokomunikaty* oraz wystawy prac studentów pierwszego roku Wydziału Ekonomii i Zarządzania kierunku Zarządzanie.

Ewa Antonowicz

mgr Liliannie Ważnej

wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci ojca
składają:

Pracownicy Wydziału Ekonomii i Zarządzania
Uniwersytetu Zielonogórskiego

wydział elektrotechniki, informatyki i telekomunikacji

Trzy sukcesy automatyków

We wrześniu ubiegłego roku obchodzono 15-lecie istnienia Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych (ISSI). Oprócz licznych gratulacji składanych na ręce założyciela ISSI prof. Józefa Korbicza, składano również życzenia licznych sukcesów w nadchodzących latach. Po upływie niespełna kilku miesięcy pracownicy ISSI odnieśli trzy godne odnotowania sukcesy.

Prof. Józef Korbicz został pierwszym w historii lubuskiego środowiska akademickiego członkiem korespondentem Polskiej Akademii Nauk (PAN). Kandydatura prof. Korbicza na to dożywotnie stanowisko została zgłoszona przez Radę Naukową Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ. Kandydaturę poparło 12 członków rzeczywistych i korespondentów PAN. Warto wspomnieć, że prof. Korbicz od 1993r. jest już członkiem Komitetu Automatyki i Robotyki PAN i drugą kadencję (od 2003r.) jego wiceprzewodniczącym. Sukces prof. Korbicza został osiągnięty dzięki wielolet-

niej wyłożonej pracy co zaowocowało powstaniem na UZ pod jego patronatem zielonogórskiej szkoły automatyki i robotyki. Obszar pracy badawczej prof. Korbicza jest niezwykle rozległy i obejmuje metody i techniki sztucznej inteligencji, diagnostykę procesów oraz modelowanie i symulację procesów. Prof. Korbicz jest prekursorem badań dotyczących sieci neuronowych i ich zastosowań. Warto podkreślić, że w ramach swojej aktywności naukowej wypromował 9 doktorów, recenzował 70 rozpraw doktorskich i 23 rozprawy habilitacyjne, opiniował 22 wnioski o nadanie tytułu naukowego profesora oraz był promotorem i wygłosił laudacje 2 doktoratów *Honoris Causa*. Prof. Korbicz napisał i opublikował 9 monografii oraz ponad 300 prac naukowych, które były wydawane w renomowanych periodykach naukowych w kraju i za granicą oraz prezentowane na kilkudziesięciu konferencjach naukowych.

W dniu 22 października 2007r. **dr hab. inż. Dariusz Uciński** otrzymał tytuł profesora nauk technicznych, zostając w wieku 42 lat jednym z najmłodszych polskich

profesorów w historii dyscypliny *automatyka i robotyka*. Prof. Uciński jest znanym w świecie specjalistą w zakresie optymalizacji strategii monitorowania procesów przemysłowych oraz środowiska naturalnego. Dwa lata temu opublikował obszerną monografię poświęconą tej tematyce w renomowanym amerykańskim wydawnictwie CRC Press. Od wielu lat prowadzi intensywną współpracę naukową z zespołami badawczymi, m.in. w Wlk. Brytanii, USA, Rosji, Niemczech, Francji oraz Austrii. Wyniki swoich badań opublikował w 88 publikacjach naukowych, wśród których można wymienić 4 monografie, 8 rozdziałów w monografiach oraz 17 artykułów w czasopiśmie. Prof. Uciński wniósł ogromny wkład w unowocześnianie oferty dydaktycznej naszej Uczelni poprzez organizację nowego kierunku studiów *automatyka i robotyka* na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. Kierował trzema zespołowymi projektami badawczymi organizowanymi przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Wartym podkreślenia jest również fakt, iż w roku 2007 prof. D. Uciński został wybrany członkiem Komitetu Automatyki i Robotyki Polskiej Akademii Nauk, natomiast w 2008 roku został wybrany przewodniczącym Zarządu Polskiego Oddziału IEEE Control Systems Society.

6 grudnia 2008 r. Rada Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ nadała **dr. inż. Marcinowi Witczakowi** stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie *elektrotechnika*, specjalność diagnostyka procesów. Mając 33 lata należy w kraju do grupy najmłodszych doktorów habilitowanych w dziedzinie nauk technicznych. Podczas kolokwium dr Witczak zaprezentował główne osiągnięcia naukowe zawarte w rozprawie habilitacyjnej zatytułowanej: *Modelling and Estimation Strategies for Fault Diagnosis of Non-Linear Systems. From Analytical to Soft Computing Approaches*. Na uwagę zasługuje fakt, że monografia została opublikowana w prestiżowym wydawnictwie Springer-Verlag. Aktywność naukowa dr. Witczaka obejmuje między innymi: nieliniowe obserwatory stanu, sterowanie tolerujące uszkodzenia oraz diagnostykę uszkodzeń systemów nieliniowych. Efektem aktywności naukowo-badawczej dr. hab. Witczaka są 72 publikacje naukowe obejmujące między innymi 2 monografie, 8 rozdziałów w książkach oraz 17 artykułów w czasopiśmie.

Należy odnotować, że prof. J. Korbicz był zarówno promotorem prac doktorskich prof. D. Ucińskiego oraz dr.

hab. M. Witczaka, jak i *spiritus movens* ich przewodów habilitacyjnych, zakończonych świetnymi kolokwiami. Odnoszone przez pracowników ISSI sukcesy pozwalają mieć nadzieję, że tworzona pod kierownictwem prof. J. Korbicza *Zielonogórska Szkoła Automatyki i Robotyki* w nadchodzących latach utrzyma swą wiodącą pozycję wśród krajowych i europejskich ośrodków naukowych.

Marcin Mrugański

Nasi naukowcy w Komitecie Elektrotechniki PAN

Miło nam poinformować, że w dowód uznania osiągnięć z zakresu energoelektroniki dwóch naszych naukowców:

dr hab. inż. Zbigniew Fedyczak, prof. UZ;

dr hab. inż. Adam Kempki

zostało wybranych członkami Sekcji Energoelektroniki i Napędu Elektrycznego Polskiej Akademii Nauk w kadencji 2007-2010.

Życzymy sukcesów i satysfakcji z osiągniętych rezultatów!

Andrzej Obuchowicz

Nowa Habilitacja

Dr hab. inż. Marcin Witczak

6 grudnia 2007 roku odbyło się przed Radą Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego kolokwium habilitacyjne dr inż. Marcina Witczaka, adiunkta tego wydziału. W czasie kolokwium habilitant zaprezentował główne osiągnięcia naukowe zawarte w rozprawie habilitacyjnej, opublikowanej przez prestiżowe wydawnictwo Springer-Verlag pt. *Modelling and Estimation Strategies for Fault Diagnosis of Non-Linear Systems. From Analytical to Soft Computing Approaches* (tłum. Strategie Modelowania i Estymacji dla Diagnostyki Uszkodzeń Systemów Nieliniowych. Od Metod Analitycznych do Techniki Sztucznej Inteligencji). Recenzentami przewodu habilitacyjnego byli:

- Prof. Jerzy Klamka, Politechnika Śląska
- Prof. Jan Maciej Kościelny, Politechnika Warszawska
- Prof. Zdzisław Kowalczyk, Politechnika Gdańska
- Prof. Dariusz Uciński, Uniwersytet Zielonogórski

DZIEKAN WIEIT PROF. ANDRZEJ PIECZYŃSKI PRZEWODNICZY KOLOKWIUM HABILITACYJNEMU

W ramach kolokwium, habilitant wygłosił również wykład pt. *Techniki Planowania Eksperymentu*.

Rada Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego nadała dr inż. Marcinowi Witczakowi stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie *elektrotechnika*, specjalność diagnostyka procesów.

Dr hab. inż. Marcin Witczak urodził się 19 grudnia 1973 r. w Zielonej Górze. W 1993 r. rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, które ukończył w 1998 r. broniąc pracę magisterską przygotowaną pod kierunkiem dr. inż. Dariusza Ucińskiego. Zaraz po ukończeniu studiów, we wrześniu 1998r został zatrudniony na stanowisku asystenta w Instytucie Robotyki i Inżynierii Oprogramowania Politechniki Zielonogórskiej. Pracę doktorską realizował pod kierunkiem prof. Józefa Korbicza pt. *Identification and fault detection of non-linear dynamic systems*. Obronił ją z wyróżnieniem w maju 2002r. w Instytucie Cybernetyki Technicznej Politechniki Wrocławskiej. Po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych, został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Instytucie Sterowania i Systemów Informatycznych Uniwersytetu Zielonogórskiego, gdzie kontynuował pracę naukowo-badawczą oraz dydaktyczną.

Po uzyskaniu stopnia doktora, Marcin Witczak opublikował 45 prac, w tym m.in.: dwie monografie, 4 rozdziały w książkach i 17 artykułów w czasopiśmie (w tym 10 z tzw. listy filadelfijskiej) oraz wiele artykułów opublikowanych w materiałach konferencji międzynarodowych i krajowych.

Dr hab. inż. Marcin Witczak uczestniczył również w realizacji wielu projektów badawczych krajowych i międzynarodowych, między innymi w dwóch grantach Unii Europejskiej:

- INCO-COPERNICUS (Integration of Quantitative and Qualitative Fault Diagnosis Methods within the Framework of Industrial Application)
- DAMADICS (Development and Application of Methods for Actuator Diagnosis in Industrial Control Systems).

Marcin Witczak był również:

- Z-cą przewodniczącego komitetu organizacyjnego – Diagnostyka Procesów i Systemów, DPS 2007, Słubice.
- Członkiem komitetu organizacyjnego – IFAC Symposium on Fault Detection, Supervision and Safety

of Technical Processes, SAFEPROCESS 2006, Pekin, Chiny.

- Członkiem komitetu organizacyjnego – *Krajowa Konferencja Automatyki, 2002*, Zielona Góra.

Dr hab. inż. Marcin Witczak jest również członkiem Lubuskiego Towarzystwa Naukowego.

Monografia habilitacyjna Marcina Witczaka przedstawia szerokie spektrum technik modelowania i estymacji dla diagnostyki uszkodzeń systemów nieliniowych ze szczególnym uwzględnieniem tzw. problemu odporności związanego z niepewnością modeli wykorzystywanych w układach diagnostyki. Monografia dzieli się na trzy części. Część pierwsza stanowi przegląd istniejącego stanu wiedzy w zakresie diagnostyki uszkodzeń. Rozdział 2 przedstawia najczęściej stosowane techniki analityczne, natomiast Rozdział 3 prezentuje rozwiązania wykorzystujące techniki sztucznej inteligencji, takie jak algorytmy ewolucyjne i sztuczne sieci neuronowe. Wszystkie prezentowane rozwiązania przedstawia się w zunifikowany sposób, co ułatwia ich porównanie oraz krytyczne spojrzenie na możliwości zastosowania w kontekście praktycznych aplikacji. Pozostałe dwie części monografii prezentują oryginalne rezultaty badawcze Autora. Część druga przedstawia efektywne techniki projektowania obserwatorów o nieznanym wejściu umożliwiające odporną diagnostykę uszkodzeń dla dyskretnych w czasie systemów nieliniowych (Rozdział 4). Niniejsza część przedstawia również potencjalne możliwości zastosowania technik planowania eksperymentu pomiarowego i estymacji parametrów do diagnostyki uszkodzeń (Rozdział 5). Główną uwagę koncentruje się na planowaniu eksperymentu i estymacji parametrów dla potrzeb pomiaru i diagnostyki uszkodzeń układu impedancji. Przedmiotem części trzeciej jest przedstawienie oryginalnych osiągnięć autora w kontekście zastosowania technik sztucznej inteligencji w układach diagnostyki technicznej. Rozdział 6 prezentuje zastosowania algorytmów ewolucyjnych w kontekście rozwiązywania zadań optymalizacji związanych z procesem projektowania obserwatorów diagnostycznych. Natomiast w Rozdziale 7 prezentuje się odporne techniki detekcji uszkodzeń wykorzystujące statyczne i dynamiczne sztuczne sieci neuronowe. Na szczególną uwagę zasługują również techniki umożliwiające wyznaczenie optymalnego planu eksperymentu pomiarowego dla potrzeb konstruowania modeli neuronowych.

Andrzej Buchowicz

Powstaje reportaż o studenckim samochodzie elektrycznym

Koło Naukowe PESUZ działające przy Instytucie Inżynierii Elektrycznej podjęło współpracę z Gimnazjum nr 7 w Zielonej Górze, którego uczniowie biorą udział w ogólnopolskim konkursie reportażu Panasonic Kid Witness News.

Celem konkursu jest zaznajomienie młodzieży ze sztuką reportażu filmowego i zaszczepienie wrażliwości na ważne problemy społeczne. Tegoroczny temat konkursu związany jest z szeroko pojętą ekologią. Gimnazjalistki Karolina Lisowska i Kinga Miłosz przy wsparciu polonistki Pauliny Ćwik zgłosiły do konkursu konspekt reportażu dotyczącego prac nad projektem ekologicznego samochodu elektrycznego, który realizowany jest przez Koło PESUZ przy Instytucie Inżynierii Elektrycznej. Pomysł został zaakceptowany przez komisję konkursową i znalazł się w gronie trzech najlepszych prac w Polsce. Szkoła otrzymała sprzęt audio-wideo, na którym nagrywane są zmagania studentów przy planowaniu działań, zdobywaniu sponsorów dla projektu, testach i budowie samochodu elektrycznego. Autorzy reportażu, który wygra polską edycję konkursu pojadą na finał światowy do Japonii.

Bartosz Żukowski

Nasi studenci na szkoleniu w Estonii

Od 10 do 18 grudnia 2007 roku studenci Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji uczestniczyli w międzynarodowym kursie *Electrical Drivers and Power Electronics* w stolicy Estonii – Tallinie. Kurs został zorganizowany przez profesora Juhanowa Laugisowa z Departamentu Maszyn Elektrycznych i Energoelektroniki na Technicznym Uniwersytecie Tallińskim. Udział studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego w szkoleniu był możliwy dzięki wsparciu ze strony

dr. hab. inż. Grzegorza Benyska i współpracy Instytutu Inżynierii Elektrycznej z uczelnią w Tallinie.

Zakres szkolenia obejmował najnowsze rozwiązania z dziedziny napędu elektrycznego i automatyki.

Pierwsza część kursu obejmowała zagadnienia związane z przetwarzaniem energii elektrycznej oraz napędem przekształtnikowym. Studenci mieli okazję zaprojektować własny układ napędowy poprzez dobranie odpowiedniej przekładni mechanicznej, silnika elektrycznego oraz sterownika służącego do jego sterowania. Kolejny etap szkolenia był poświęcony technologii super-kondensatorów, podstawowym metodom wytwarzania tych przyszłościowych źródeł mocy i sposobom ich sprzęgania w fizycznych aplikacjach. Studenci poznali również możliwości komunikacji w układach automatyki i sterowania napędami, skonfigurowali samodzielnie sterownik PLC do współpracy z siecią, pracowali przy nowoczesnych układach kontrolujących pracę silników elektrycznych. W ramach zajęć była możliwość sprawdzenia fizycznej poprawności własnych rozwiązań z wybranych zagadnień elektrotechniki poprzez konfrontację obliczeń i symulacji z rzeczywistymi obiektami w laboratorium.

Wolny czas był okazją do wymiany doświadczeń, bliższego poznania środowiska naukowego oraz zwiedzenia największych atrakcji turystycznych Tallina, takich jak średniowieczna zabudowa starego miasta czy dawny port marynarki wojennej. Wolny weekend był też sposobnością na wycieczkę do Helsinek.

Wyjazd do Estonii pozwolił studentom poznać kulturę i nowe środowisko naukowe, inny system pracy inżynierskiej oraz nowe podejściem do niektórych problemów naukowych. Zdobyta wiedza okazała się pomocna bezpośrednio po powrocie na uczelnię. Uczestnicy wyjazdu są bowiem członkami Koła Naukowego PESUZ budującego samochód elektryczny, w którym planują zastosować między innymi baterię super-kondensatorów.

*Piotr Leżyński
Grzegorz Tadra*

Podsumowanie roku 2007

Jednym z przewodnich celów Wydziału Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego jest popularyzacja nauk ścisłych wśród szerokiego kręgu odbiorców, w szczególności - wśród młodzieży. Nasz Wydział realizuje ten cel poprzez aktywny udział w szeregu imprez, adresowanych do osób niezwiązanych na co dzień z fizyką, astronomią czy pokrewnymi dyscyplinami.

Najszerzej znaną imprezą, współorganizowaną przez naszych pracowników i studentów jest Festiwal Nauki, który w roku 2007 odbył się już po raz czwarty, wzbudzając ogromne zainteresowanie Zielonogórców i dostarczając wiele zabawy zarówno organizatorom jak i widzom. Wydziałowym koordynatorem tej jak i poprzednich edycji Festiwalu był prof. Mirosław Dudek.

Główny akcentem ostatniej edycji Festiwalu – *Nauka wczoraj i dzisiaj* był spektakularny pokaz „Półkule magdeburskie” kierowany przez dr. inż. Mariana Olszowego a odbywający się w niedzielę 3 czerwca na Starym Rynku. Równie spektakularnie zaprezentował się Instytut Astronomii, organizując późnym wieczorem na wieży Braniborskiej publiczne pokazy nieba. Kolejny interesujący pokaz został przygotowany i zademonstrowany w poniedziałek 4 czerwca w budynku Instytutu Fizyki przez prof. Jerzego Dryzka i dotyczył prezentacji wahała Foucaulta.

Poza tym w niedzielę na deptaku odbywały się konkursy fizyczne dla dzieci pod kierownictwem dr Stefana Jerzyniaka, prezentowana była cała seria doświadczeń ze świata niskich temperatur i robotyki, w przygotowanie których zaangażowało się wielu pracowników i studentów naszego Wydziału. Swoją wiedzę i pomysłowość zademonstrowali także uczniowie i nauczyciele szkół gimnazjalnych i średnich, prezentując szkolne pokazy doświadczenia, przygotowane na potrzeby Festiwalu.

W poniedziałek, w ramach prezentacji Wydziałów, w pracowniach Instytutu Fizyki odbyły się kolejne doświadczenia z dziedziny fizyki, pokazy z dziedziny robotyki oraz pokaz z rezonansem magnetycznym.

Osobom bliżej zainteresowanym zarówno zastosowaniem fizyki jak i najnowszymi odkryciami z tej dziedziny Wydział Fizyki i Astronomii zaproponował kilka wykładów: w niedzielę w Muzeum Ziemi Lubuskiej dr hab. Alfons Planner, prof. UZ wygłosił wykład *Fizyczne metody badania zmian nowotworowych*, który został powtórzony dnia następnego w ramach sesji wydziałowej. W poniedziałek na Wydziale odbyły się jeszcze dwa, nie mniej interesujące wykłady: *Nielokalność - zadziwiająca własność elektronu* wygłoszony przez prof. Piotra Rozmeja oraz *J-PARC - nowe akceleratory* wygłoszony przez prof. Jerzego Dryzka.

27 października 2007 odbył się z kolei w Świebodzinie festyn pod nazwą *Moda na naukę*, adresowany głównie do uczniów, a współorganizowany przez Uniwersytet Zielonogórski. Wydział Fizyki i Astronomii reprezentowali pracownicy Instytutu Fizyki, mgr Sebastian Kruk i Henryk Adamek, którzy pod kierownictwem dr. inż. Mariana Olszowego demonstrowali ciekawe eksperymenty, dostosowane do różnych poziomów wiedzy z fizyki (szczegółowa relacja z tego wydarzenia została opublikowana w grudniowym numerze Miesięcznika Społeczności Akademickiej).

Kolejną imprezą mającą charakter popularyzatorski był coroczny konkurs fizyczny, organizowany dla uczniów szkół gimnazjalnych w ramach działalności Zielonogórskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa

Fizycznego. Finał ostatniej edycji konkursu odbył się 1 grudnia 2007 w budynku Instytutu Fizyki, sprawującego patronat nad imprezą.

Także w grudniu odbyła się w Instytucie Fizyki seria pokazów laboratoryjnych dla uczniów Gimnazjum nr 6 w Zielonej Górze, w których przygotowanie i przeprowadzenie włączyli się nie tylko pracownicy Instytutu, ale również nasi studenci. Uczniowie mieli przede wszystkim możliwość samodzielnego wykonania zademonstrowanych im doświadczeń.

W dziedzinie popularyzacji fizyki znaczne sukcesy odniósł prof. Andrzej Drzewiński, który współorganizował i prowadził dzień poświęcony fizyce w trakcie *Tygodnia nauk przyrodniczych* w Gimnazjum nr 23 we Wrocławiu, prowadził również dyskusję panelową *Film, nauka i fantastyka, czyli o potęgę wyobraźni*, odbywającą się w ramach *Dolnośląskiego Festiwalu Nauki* (24 wrzesień, Wrocław) oraz wygłosił dwie prelekcje: *Tajemnice zakrzywionych przestrzeni (Akademia myśli i słowa, Liceum w Głubczycach)* i *W stronę piątego wymiaru (Dni Fantastyki, 30 czerwiec, Wrocław)*.

Działalność Wydziału Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego to nie tylko działalność popularyzatorska ale przede wszystkim praca naukowo-dydaktyczna. Oba Instytuty naszego Wydziału współpracują z wieloma ośrodkami w kraju i za granicą, dzięki czemu mogą się poszczycić wysokim poziomem prowadzonych przez nie badań naukowych (przypomnę, że Wydział Fizyki i Astronomii uplasował się w pierwszej kategorii, przyznanej na 4 lata po przeprowadzeniu w roku 2006 oceny parametrycznej i kategoryzacji jednostek naukowych przez Komitet Badań Naukowych). Wydział Nauk Matematycznych, Fizycznych i Chemicznych Polskiej Akademii Nauk powołał spośród pracowników naszego wydziału prof. Anatola Nowickiego, w skład Komitetu Fizyki na kadencję w latach 2007-2010.

Efektom prowadzonych przez nasz Wydział badań oraz dowodem ich wysokiej jakości jest opublikowanie 32 prac naukowych w recenzowanych czasopismach (za sam rok 2007). Ze względu na opóźnienia w ukazywaniu się niektórych czasopism - liczba opublikowanych prac może okazać się znacząco wyższa.

Osiągnięcia pracowników naszego Wydziału są regularnie prezentowane zarówno na wewnętrznych seminariach organizowanych w ramach Instytutów i Zakładów, na seminariach organizowanych przez inne uczelnie wyższe, ale przede wszystkim - na krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych.

Na konferencjach, kongresach i warsztatach dla których językiem wykładowym był język angielski, w roku 2007 wygłoszone zostały następujące referaty:

- J. Dryzek „Special relativity theory tests using positron annihilation”, *The 37th Polish Seminar on Positron Annihilation*, czerwiec 2007, Łądek Zdrój.
- A. Drzewiński „How to determine a wetting layer?”, *XII Minisymposium on Statistical Physics*, Poznań 2007.
- M. Dudek „Age-structured Lotka-Volterra populations with genetics”, *UK V4 Symposium on Frontiers of Science*, luty 2007, Kraków.
- M. Dudek „Magnetization dynamics in Landau-Lifshitz-Gilbert formulation”, *The 4th International Workshop on Functional Materials and Nanostructured Materials, FMA'07*, 1-6 wrzesień 2007, Gdańsk-Jelitkowo-Hel.
- M. Dudek „On Lotka-Volterra models of population growth”, *warsztaty „From Genetics to Mathematics”*, Zbąszyń, październik 2007.
- M. Dudek „Magnetic materials with negative Pois-

- son's ratio", *The 10th Bohemian-Saxon-Silesian Mechanics-Colloquium*, Zielona Góra, 20 września 2007.
- D. Gondek-Rosinska, M. Bejger, T. Bulik, E. Gourgoulgohon, P. Haensel, F. Limousin, K. Taniguchi, J. L. Zdunik „The final phase of inspiral of neutron star binaries”, *Konferencja ERE07 „Relativistic Astrophysics and Cosmology”*, 10-14 wrzesień 2007, Hiszpania.
 - B. Grabiec „Chemical Potential as a Detector of Phase Transitions in Solids”, *XII Minisymposium on Statistical Physics*, Poznań 2007.
 - S. Kasperczuk „A note on Kowalewski exponents and polynomial integrals for differential systems”, *The 11th WSEAS International Conference on Applied Mathematics - MATH '07*, Dallas.
 - W. Kluźniak „QPOs, resonance and non-linear oscillations in accretion disks”, *YITP Workshop On Quasi-Periodic Oscillations and Time Variabilities of Accretion Flows*, 20-22 listopad 2007, Kyoto.
 - L. Najder-Kozdrowska „Study of oxidized coal by continuous wave CW/pulse electron paramagnetic resonance EPR”, *7. Internationaler Kongress der Societas Humboldtiana Polonorum: Transfer von Wissen und Kulturmustern im Zeitalter der Globalisierung*, 21-24 czerwiec 2007, Warszawa.
 - M. Olszowy, Cz. Pawlaczyk, E. Markiewicz, E. Nogas-Ćwikiel, M. Płońska „Dynamic dielectric response of PLZT- P(VDF/TFE) nanocomposites”, *XIII International Seminar on Physics and Chemistry of Solids*, 10-13 czerwiec 2007, Ustroń Śląski.
 - K. Urbanowski „Khalifin's Theorem and neutral meson subsystem”, *Thirteenth Lomonosov Conference on Elementary Particle Physics*, 23-29 sierpień 2007, Moskwa.
- W trakcie sesji posterowych, towarzyszących konferencjom, zaprezentowane zostały następujące plakaty:
- Z. Dendzik, M. Kośmider, M. Sokół „A molecular dynamics simulation study of dielectric relaxation of water molecules encapsulated in carbon nanotubes”, *4-th International Workshop on Functional and Nanostructured Materials, FMA'07*, 1-6 wrzesień 2007, Gdańsk-Jelitkowo-Hel.
 - A. Drzewiecki, A. B. Więckowski „Fitting of multi-component EPR spectra consisting of exchange-narrowed lines”, *XXII International Conference on Radio and Microwave Spectroscopy RAMIS 2007*, 22-25 kwiecień, Poznań – Będlewo.
 - D. Gondek-Rosinska, M. Ansorg, L. Villain „The maximum mass of differentially rotating neutron stars”, *Konferencja ERE07 „Relativistic Astrophysics and Cosmology”*, 10-14 wrzesień 2007, Hiszpania.
 - B. Grabiec „Electronic Correlations in Fermionic Lattice Models”, *4-th International Workshop on Functional and Nanostructured Materials, FMA'07*, 1-6 wrzesień 2007, Gdańsk-Jelitkowo-Hel.
 - L. Najder-Kozdrowska, B. Pilawa, A. B. Więckowski, E. Buszman, D. Wrześniok, „Copper Cu(II) complexes in DOPA-melanin”, *XXII International Conference on Radio and Microwave Spectroscopy RAMIS 2007*, 22-25 kwiecień, Poznań – Będlewo.
 - J. Sieracki, J. Dryzek „New design of the digital positron lifetime spectrometer”, *The 37th Polish Seminar on Positron Annihilation*, czerwiec 2007, Łądek Zdrój.

Na konferencji *Nauczanie fizyki w uczelniach technicznych*, która odbyła się na Wydziale Fizyki i Informatyki Stosowanej AGH w Krakowie został zaprezentowany bardzo ciekawy plakat: H. Adamek, S. Kruk, A. Planner „Zestawy do badania podwójnej warstwy elektrycznej oraz luminescencji roślin i ciał stałych”. Autorzy plakatu samodzielnie zaprojektowali i skompletowali omówione przez nich układy pomiarowe oraz przeznaczyli je jako zestawy laboratoryjne na potrzeby II Pracowni Fizycznej.

Ponieważ nie sposób wymienić wszystkich pozostałych osiągnięć naszych pracowników - w imieniu całego Wydziału Fizyki i Astronomii serdecznie zapraszam do odwiedzenia strony internetowej <http://www.wfa.uz.zgora.pl/> oraz stron obu Instytutów, gdzie bardziej szczegółowo można się zapoznać z tematyką prowadzonych badań naukowych, z listą publikacji oraz z aktualnymi wydarzeniami z życia Wydziału.

zebrała Joanna Borgensztajn

....Instytut Filologii Germańskiej

Konferencja KCTOS (Knowledge, Creativity and Transformations of Societies) w Wiedniu.

Od 6 do 9 grudnia 2007 roku w stolicy Austrii odbyła się międzynarodowa konferencja naukowa pod tytułem *Wiedza, Kreatywność, Transformacje Społeczeństw*, którą zorganizował INST (Instytut do Badań i Wspierania Regionalnych i Transnarodowych Procesów Kulturowych) przy współudziale wielu innych placówek badawczych i kulturalnych jak np. Uniwersytetu Wiedeńskiego, Towarzystwa Jury Soyfer, Bułgarskiego Instytutu Badawczego w Austrii, Wiedeńskiego Domu Literatury czy też Związku Kultury Parthenos (Buttigliera d'Asti, Włochy). Uniwersytet Zielonogórski reprezentowała na konferencji dr Jarochna Dąbrowska-Burkhardt z Instytutu Filologii Germańskiej, która wygłosiła referat *Czy nie ma nic do śmiechu w stosunkach polsko-niemieckich? Studium lingwistyczne na podstawie ilustracji i tekstów niemieckich*

.....wydział humanistyczny

kiej i polskiej prasy lat 2006-2007 w jednej z sekcji grupy pierwszej, która nosiła nazwę *Europa, Afryka, Ameryka, Azja – przeciwstawne wyobrażenia i koncepcje*. Sekcji przewodniczył literaturoznawca prof. Yim Han-Soon z Korei Południowej, a wygłaszane referaty dotyczyły „Śmiechu i powagi”, jak głosiła nazwa sekcji. W wystąpieniach omawiano różne aspekty śmiechu i powagi i tak np. dyskutowano o fizjonomii i roli psychiki w trakcie śmiechu, o różnicach kulturowych związanych z tymi zjawiskami, zajmowano się wymiarem śmiechu w Koranie, przedstawiono śmiech i powagę w języku średnio-wysoko-niemieckim, hipochondrię w komedii saksońskiej czy też elementy komizmu w obrazach Maxa Ernsta. Zaproszeni do obrad w sekcji naukowcy reprezentowali nie tylko różne kraje jak Korea Płd., Włochy, Maroko, Iran, Rosja, Japonia, Austria, Francja, Holandia i Polska lecz również i różne dyscypliny – językoznawstwo, literaturoznawstwo, teologię i sztukę.

Sama Konferencja była dużym przedsięwzięciem logistycznym, gdyż obrady toczyły się w ośmiu grupach

głównych, takich jak np. *Języki, wiedza, globalizacja, Społeczne warunki przemian, Historia wiedzy, kreatywność zmian, Literatury – sztuki w erze globalizacji, Transformacje społeczeństw – czynniki, struktury, możliwości*, które były podzielone nawet do dwudziestu podsekcji. Konferencja KCTOS była organizowana przez 120 przewodniczących sekcji, a obrady toczyły się w 9 różnych punktach Wiednia w dwóch językach konferencyjnych: angielskim i niemieckim. Otwarcia sympozjum naukowego dokonał Kanclerz Austrii Dr. Alfred Gusenbauer, który wygłosił również wykład dotyczący korzyści wynikających z procesu globalizacji i przepływu informacji w społeczeństwach świata. Listy z życzeniami owocnych obrad przysłali m.in. Przewodniczący Komisji Europejskiej José Manuel Barroso oraz Dyrektor Generalny UNESCO Koichiro Matsuura. Dużym zainteresowaniem cieszyły się wykłady plenarne dotyczące tematu przewodniego *Rozbieżne koncepcje Europy* oraz dyskusja panelowa zajmująca się *Znaczeniem sztuk w epoce globalizacji*. Sympozjum wiedeńskiemu towarzyszyło wiele odczytów pisarzy niemieckojęzycznych oraz spektakl teatralny w języku włoskim Jury Soyfera: *La fine del mondo*.

Konferencja w Wiedniu okazała się wspaniałym polem wymiany myśli i problemów badawczych naukowców z całego świata. Materiały z sympozjum będą od lipca 2008 roku drukowane w Internecie w czasopiśmie TRANS. Obecnie wszyscy zainteresowani programem, danymi dotyczącymi prezentowanych referatów jak i biografiami uczestników konferencji mogą zapoznać się z nimi na stronach internetowych INST, pod adresem: www.inst.at/kctos/

Jarochna Dąbrowska-Burkhardt

Polsko-niemiecko-francuskie spotkanie studentów – Krzyżowa, 3-8 listopada 2007r.

Corocznie z początkiem listopada studenci Filologii Germańskiej UZ spotykają się ze swymi rówieśnikami z zaprzyjaźnionych uniwersytetów z Niemiec (Hochschule Vechta) i Francji (Université d'Angers) zamiennie w jednym z trzech krajów. I w tym roku tradycji stało się zadość.

Już po raz siedemnasty odbyło się międzynarodowe, trójstronne kolokwium studenckie z językiem niemieckim jako językiem „konferencyjnym”. Tym razem gospodarzem była strona polska. Przy wyborze miejsca na tegoroczne przyjęcie gości bez wahania wybrano Krzyżową, tym bardziej, że już sześć lat temu odbyło się tam z równym powodzeniem podobne trójstronne kolokwium, kiedy to mieliśmy zaszczyt poznać osobiście Freyę von Moltke, żonę Helmutha Jamesa, wiodącą postać wojennej historii Krzyżowej. Trzy lata temu natomiast wyróżnieniem było dla nas prywatne spotkanie z potomkiem rodu, Helmuthem Casparem von Moltke – synem Freyi i Helmutha.

Tegoroczne kolokwium rozpoczęło się prezentacją PowerPoint podsumowującą wieloletnią współpracę trzech wspomnianych uczelni oraz formami scenicznymi przygotowanymi przez naszych studentów germanistyki. Całe kolokwium miało wyjątkowy charakter, ponieważ jego temat doskonale korespondował z miejscem, które zostało wybrane na wspólną pracę, a mianowicie siedzibą Fundacji „Krzyżowa” dla Porozumienia Europejskiego stanowiącą jednocześnie Międzynarodowy Dom Spotkań Młodzieży (w Krzyżowej k/Świdnicy). Problem *Ruchu oporu w XX wieku w Polsce, Francji i Niemczech* został opracowany przez wszystkich uczestników pod okiem ich opiekunów już na kilka miesięcy przed spotkaniem, natomiast forma workshopu podczas kolokwium (20 godzin) w trzech grupach tematycznych (każda grupa składała się z przedstawicieli trzech partnerskich uczelni) stanowiła nie lada wyzwanie dla młodych germanistów i wymagała wielostronnego i wielowątkowego podejścia. Osnową dyskusji stała się nie tylko zgromadzona bogata literatura, ale również materiały zebrane przez starsze pokolenie – świadków wydarzeń, z którymi chciano się wzajemnie zapoznać. Wspólnie spędzone wieczory filmowe z takimi obrazami jak między innymi *Sophie Scholl – ostatnie dni* w reż. Marca Rothemunda czy *Rosenstraße* w reż. Margarethe

von Trotta pobudziły wyobraźnię i dały początek licznym dyskusjom, tym bardziej, że szczególnymi akcentami wspólnej pracy nad wybranym tematem były działania z okresu II wojny światowej z ruchem oporu niemieckich studentów przeciwko Hitlerowi, czy patriotycznym ruchem młodych i bardzo młodych ludzi w Polsce i Francji przeciwko okupantowi. Działalność organizacji „Biała Róża” z rodzeństwem Hansem i Sophie Scholl na czele, systematyczny i zorganizowany ruch oporu Szarych Szeregów oraz działalność francuskiego Résistance, chrześcijański ruch oporu, działalność Kręgu z Krzyżowej – kierowanej przez H.J. von Moltke grupy antynazistowskiej, której członkowie stracili życie pod koniec wojny za swe poglądy i działalność intelektualną, jak również zryw polskiej „Solidarności” zostały omówione na podstawie tekstów źródłowych, stanowiących zasadniczy element pracy wszystkich uczestników.

Spotkania robocze studentów trwające kilka godzin dziennie przeplatane były licznymi atrakcjami kulturalnymi. Tradycją kolokwium bowiem jest od lat wspólne zwiedzanie ciekawych miejsc w kraju gospodarza. Bez wahania wybrano Wrocław i Świdnicę. Zwiedzanie Wrocławia z przewodnikami w języku niemieckim, wizyta we wrocławskim Teatrze Muzycznym, zwiedzanie Kościoła Pokoju w Świdnicy (jednym z dwóch istniejących w Polsce) oraz Katedry św. Stanisława i św. Wacława, ale i poznanie niezwyklej historii Krzyżowej, opowiedzianej przez międzynarodową grupę wolontariuszy działających w Fundacji, stanowiły niewątpliwą strawę duchową dla wszystkich uczestników. Na terenie zamku dawnego Kreisau można było zwiedzić wystawę poświęconą ruchowi oporu w wojennej i powojennej Europie oraz cały założony na planie kwadratu kompleks architektoniczny, dawną posiadłość rodu von Moltke. To charyzmatyczne miejsce można w pełni docenić wówczas, gdy pozna się jego historię i ducha współczesnej idei pojednania, którą my, uczestnicy międzynarodowego kolokwium, na własną miarę realizowaliśmy.

Warto podkreślić, iż tutaj właśnie w dn. 12 listopada 1989 roku miała miejsce słynna Msza Pojednania z udziałem Helmuta Kohla i Tadeusza Mazowieckiego. Uczestnicy tego wydarzenia uzgodnili wówczas utworzenie w Krzyżowej Międzynarodowego Domu Spotkań Młodzieży. Tak rozpoczęło się współdziałanie rządów Polski i Niemiec oraz międzynarodowego grona przyjaciół Krzyżowej, którzy od tamtej pory wspólnie realizują ten piękny projekt.

Tegoroczne dyskusje i rozważania studentów znalazły swoje podsumowanie w formie dwugodzinnej prezentacji wyników pracy oraz filmu nagranych podczas prezentacji, a podniosłości tej chwili sprzyjała atmosfera bardzo przestronnej, doskonale wyposażonej sali multimedialnej, której atuty wykorzystwały poszczególne grupy studentów prezentujących opracowany materiał.

Po 6 dniach rozstaliśmy się bogatsi o nowe doświadczenia historyczno-poznawcze, których animatorami staliśmy się również my sami. To szczególne miejsce idealnie spełniło oczekiwania zarówno gości jak i gospodarzy.

Organizatorki Liliana Sadowska i Izabela Taraszczuk

...Instytut Historii

Historia i informatyka

11 grudnia 2007 roku zostało zorganizowane w Instytucie Historii UZ, pierwsze zielonogórskie seminarium naukowe poświęcone zagadnieniom wykorzystania technologii informacyjnej w badaniach historycznych. Inicjatorami konferencji byli: prof. Kazimierz Bobowski, kierownik Zakładu Nauk Pomocniczych Historii oraz dr Marceli Tureczek, adiunkt w Zakładzie Nauk Pomocniczych Historii. Spotkanie odbyło się pod przewodnim tytułem: *Nauki pomocnicze historii oraz tzw. nauki wspomagające wobec wyzwań nowoczesnych technologii informacyjnych*. W ramach spotkania uczestnicy skupili się na następujących zagadnieniach:

- problemy metodologiczne związane z rozwijającymi się bazami danych przeznaczonymi do szeroko rozumianych badań historycznych oraz pokrewnych;
- programy komputerowe do badań historycznych;
- edytorstwo związane z wykorzystaniem narzędzi elektronicznych (naukowe bazy danych, biblioteki cyfrowe, edycje elektroniczne itp.);
- problemy dydaktyki wobec zastosowania narzędzi elektronicznych w badaniach naukowych;
- bazy danych, zasoby archiwów państwowych i zakładowych oraz zarządzanie dokumentacją i informacją z wykorzystaniem narzędzi elektronicznych;
- problemy prawne będące domeną wyżej wymienionych zagadnień;
- atomizacja polskich przedsięwzięć w zakresie wykorzystania technologii informacyjnej w badaniach historycznych. Seminarium skupiło przedstawicieli z kilku ośrodków akademickich w Polsce. Udział wzięli również pracownicy Archiwum Państwowego w Zielonej Górze.

Program, uczestnicy i tematyka seminarium:

- Godz. 9. 00. Otwarcie seminarium i przywitanie gości
Dziekan Wydziału Humanistycznego UZ, dr hab. Wojciech Strzyżewski, prof. UZ
Dyrektor Instytutu Historii UZ, dr hab. Dariusz Dołański, prof. UZ
- Godz. 9. 15. Wprowadzenie do problematyki seminarium
Prof. dr hab. Kazimierz Bobowski, Instytut Historii, Uniwersytet Zielonogórski
- Godz. 9. 30. - wykłady problemowe, część I
Dr hab. Stanisław Sroka, Instytut Historii, Uniwersytet Jagielloński
Elektroniczne edycje średniowiecznych źródeł węgierskich
Dr hab. Zbigniew Bujkiewicz, Archiwum Państwowe w Zielonej Górze
Francuskie doświadczenia w zakresie przechowywania dokumentacji i informacji elektronicznych
Dr Krzysztof Narojczyk, Instytut Historii Uniwersytet Warmińsko-Mazurski
Budowa badawczych baz danych w oparciu o źródła historyczne
Prezentacja badawczej bazy danych SUND. Pakiet badawczy v. 2.0.
Dr Konrad Wnęk, Instytut Historii, Uniwersytet Jagielloński
Metodologiczne aspekty wykorzystania systemów GIS w badaniach historycznych
- Godz. 12. 30. - wykłady problemowe, część II
Dr Lidia A. Zyblikiewicz, Instytut Historii, Uniwersytet Jagielloński
Komputerowa analiza masowych źródeł historycznych w badaniach wyczerpujących i reprezentatywnych
Dr Wioletta Zawitkowska, Instytut Historii, Uniwersytet Rzeszowski
O konieczności intensyfikacji procesów digitalizacji materiałów archiwalnych i pożytkach z tego płynących na przykładzie zbioru dokumentów pergaminowych Litewskiej Akademii Nauk w Wilnie
Mgr Ewa Adaszyńska, Biblioteka Uniwersytecka, Uniwersytet Zielonogórski
Zielonogórska Biblioteka Cyfrowa
Dr Marceł Tureczek, Instytut Historii, Uniwersytet Zielonogórski

Nauki pomocnicze historii, technologia informacyjna, a problemy dydaktyczne

Całość konferencji została zakończona dyskusją, w której udział wzięli zarówno referenci, jak też uczestnicy - słuchacze. Problematyka dyskusji toczyła się głównie wokół dwóch zagadnień:

- formy kształcenia studentów kierunków historycznych w zakresie wykorzystania technologii informacyjnej wobec faktu atomizacji polskich przedsięwzięć w tym zakresie;
- miejsce tzw. informatyki historycznej wśród kanonu nauk pomocniczych historii.

Wszyscy dyskutanci zgodzili się co do faktu konieczności bardziej szczegółowego określenia minimum programowych w zakresie kształcenia z przedmiotu *technologia informacyjna* na kierunkach historycznych. Wyraźnie w dyskusji podkreślono różnice programowe w tym zakresie w różnych ośrodkach akademickich. Kształcenie ma charakter bądź tylko podstawowy uwzględniający minimalne wymagania w zakresie narzędzi informatycznych, bądź też dalece zaawansowany. Przykładem rozwiązania tych problemów mogą być kierunki archiwistyczne, gdzie ze względu na określone wymagania prawne funkcjonujące np. w administracji, problematyce informatycznej nadano określony kierunek i kształt. W przypadku kształcenia strictly historycznego konieczne jest stworzenie panelu dyskusyjnego, w ramach którego możliwa byłaby wymiana doświadczeń w zakresie potrzeb dydaktycznych.

W przypadku drugiego z wymienionych problemów, dyskutanci prezentowali dalece niezgodne opinie, co do miejsca dziedziny określanej informatyką historyczną. Byli tu zarówno zwolennicy tego pojęcia i dziedziny jak też zagorzali przeciwnicy - uznający sztywny charakter kanonu nauk pomocniczych historii. Dyskusja ta pokazała w istocie, że mimo potrzeb historyków w związku z rozwijającą się technologią informacyjną, jeszcze długa droga do stworzenia uniwersalnej pod względem metodycznym formy badań oraz ujednoczonej formy dydaktyki.

Organizatorzy oraz uczestnicy zgodzili się ponadto, co do konieczności cyklicznego organizowania tego typu seminariów. Kolejne odbędzie się jesienią 2009 roku. Wszystkie materiały z seminarium w 2007 roku zostaną wydane w formie tradycyjnej oraz elektronicznej za pomocą Zielonogórskiej Biblioteki Cyfrowej.

Katarzyna Sanocka

...Instytut Filozofii

Filozoficzni Mikołajowie '07

W czwartek, 6 grudnia 2007 roku na parterze budynku Collegium Neofilologicum odbyła się po raz pierwszy impreza nazwana Filozoficznym Kiermaszem Mikołajkowym. Inicjatorami imprezy byli studenci III roku filozofii. Na kiermaszu można było zakupić ręcznej roboty kalendarze na rok 2008, w różnych formatach, przyozdobione podobiznami filozofów. W ofercie znalazły się także karty świąteczne z filozofami w strojach mikołajopodobnych oraz szereg artykułów konsumpcyjnych (wysokokalorycznych!), takich jak cały asortyment ciast. Prawdziwym hitem były zestawy pierniczeków, z których każdy został oblany lukrem w kształcie jednego z symboli logicznych. Załączona do zestawu instrukcja pozwoliła nawet niewtajemniczonym w arkana logiki na zapoznanie się wybranym logicznym prawem i ułożenie go z zakupionych ciastek. Kłopoty pojawiały się jedynie

SZEROKI PRZEKRÓJ SPOŁECZNY KONSUMENTÓW

NA ZAPLECZU PRACA IDZIE PEŁNĄ PARĄ!

wtedy, gdy dobroczyńca najpierw skonsumował jeden z pierniczków, a dopiero potem próbował ułożyć lukrowane logiczne symbole we właściwej konfiguracji – nie pozostawało mu wtedy nic innego jak zakupienie kolejnego zestawu.

Impreza cieszyła się powodzeniem, które znacznie przewyższyło oczekiwania inicjatorów kiermaszu. Trzeba było więc wyprodukować dodatkowe kartki pocztowe, co też zostało sprawnie zorganizowane. W charakterze konsumentów licznie przybyli studenci innych roczników filozofii oraz innych kierunków, choć niektórzy z nich wyrażali żal, iż symbole na pierniczkach zostały wylukrowane w języku obcym, jednakże na wrażenia smakowe nie narzekał chyba nikt. Zjawili się także pracownicy Instytutu Filozofii, w którym nie ma już najprawdopodobniej żadnego gabinetu bez przynajmniej jednego filozoficznego kalendarza. Wspomnieć należy także o tajemniczym dobroczyńcy, który – dowiedziawszy się o celu kiermaszu – bez wahania wrzucił do skarbonki stużłotowy banknot. Cel kiermaszu był rzeczywiście szlachetny i godny wsparcia, tym większe uznanie należy się więc studentom. Postanowili oni, aby zebrane podczas kiermaszu kilkaset złotych przeznaczyć na zakup książek i przekazać je Czytelnii Filozofii i Socjologii.

Trzeba przyznać, że wybierając cel zbiórki pieniędzy, studenci trafnie zdiagnozowali jeden z problemów wszystkich ośrodków naukowych, które nie mają za sobą wieloletnich tradycji. Jest nią potrzeba budowania od podstaw bazy bibliotecznej poprzez zakupy nowości i poszukiwania antykwaryczne. Tym lepiej się stało, że to właśnie studenci, którzy włożyli w kiermasz wiele trudu, zakupią potrzebną im literaturę i oddadzą do dyspozycji wszystkim użytkownikom biblioteki. Któż bowiem nie lepiej o potrzebach biblioteki niż ci, którzy z niej korzystają?

Verba docent, exempla trahunt! Niektórzy z pracowników, zachęceni dobrym przykładem, zdecydowali się na niewielkie uszczuplenie własnych księgozbiorów na rzecz biblioteki. Pamiętajmy jednak, że takie gesty miały także miejsce w latach wcześniejszych.

Nic tak nie zachęca do dalszego działania jak sukces. Trzeba tu dodać, że organizatorzy akcji w roku 2007 już planują jej kształt na rok następny. Na koniec wyjawić trzeba więc, kim są organizatorzy. Pierwsze skrzypce w tym zespole grały Panie: Anna Podboraczyńska, Karolina Rożko i Kamila Wawrzyniak. Do dyspozycji miały wspomagający sztab w osobach Marceliny Kuczyńskiej, Wojciecha Oleksyka, Mai Orczykowskiej oraz Piotra Wróblewskiego, który jest także autorem zamieszczonych tutaj fotografii. Od strony formalno-organizacyjnej studenci mieli zaś wsparcie doktorów: Stanisława Hanuszewicza i Macieja Witka.

Tomasz Mróz

Wykład ks. dr. Jarosława Stosia

Tegoroczne spotkania *Zielonogórskiego Konwersatorium Filozoficznego* zainaugurował ks. dr Jarosław Stoś, który 8 stycznia 2008 r. przedstawił wykład nt. *Miejsce Jakuba z Paradyża w kulturze późnego średniowiecza*. Prelegent – Rektor *Wyższego Seminarium Duchownego w Gościkowie-Paradyżu* (sekcja Wydz. Teologicznego Uniwersytetu Szczecińskiego) – badacz i popularyzator myśli Paradyżanina zaprezentował słuchaczom biogram naukowo-duchowy, tej wciąż mało znanej w lubuskim środowisku postaci. Jakub z Paradyża (1381–1465) żył w epoce rozpadu budowanej przez stulecia ponadnarodowej społeczności chrześcijańskiej – *Christianitas*, w epoce kryzysu Kościoła i negowania autorytetów włącznie z Arystotelesem, uznawanym przez kilka wieków za punkt odniesienia wielu debat filozoficznych. Jakub z Paradyża wywodził się spośród osadników niemieckich, nie miał więc polskiego pochodzenia. W 1402 r. wstąpił do zakonu cystersów przybyłych tu z Brandenburgii. Klasztor ich znajdował się we wsi Gościkowo, którą nazwali *Paradisus Matris Dei (Paradisus Sancta Mariae)*, tę zaś nazwę spolszczono i do dziś funkcjonuje nazwa *Paradyż* – czyli *Raj*. Jakub przebywał tam do 1420 r. Następnie udał się na studia do Akademii Krakowskiej. Po dwunastoletnim okresie studiów uzyskał stopień doktora – jako pierwszy z cystersów polskiego królestwa. W Krakowie pozostawał do 1441 r., gdy zmienił przynależność zakonną i wyjechał na stałe do Niemiec, do kartuzji pod wezwaniem Świętego Zbawiciela w Erfurcie.

Życiorys Jakuba z Paradyża można więc podzielić na trzy etapy, z których najważniejszy jest krakowski i erfurcki. Już jako student i wykładowca zaangażowany był w reformę Kościoła i ówczesnej nauki. Obowiązującym wówczas modelowi nauki scholastycznej przeciwstawił model mistyczny, w mistyce upatrując remedium na panujący kryzys. Uważał, że uczucie wyprzedza intelekt, a samą mistykę pojmował egalitarnie, sądząc, że jest ona łatwa i dostępna dla wszystkich – w przeciwieństwie do scholastyki. Ta ostatnia, ze względu na panoszący się w niej w tym okresie przerost formalizmu, była obiektem ataków Paradyżanina. Nadużycia teologii spekulatywnej oderwały ją od ludzkiej egzystencji, należało zatem – zdaniem Jakuba – na nowo powiązać filozofię z egzystencją jednostki. Dostrzec tu można ciekawy protoegzystencjalizm Paradyżanina, ale również inne idee filozoficzne odgrywały w jego myśli znaczącą rolę: wspomniany już woluntaryzm, a ponadto praktycyzm i utylitaryzm. Apogeum pisarskiej twórczości Jakuba nie przypada na okres krakowski, lecz erfurcki. Zniechęcony niepowodzeniami podejmowanych, w krakowskim środowisku, inicjatyw, ale – co gorsza – spotykając się

również z szykanami, postanowił poświęcić resztę życia działalności pisarskiej. Zyskał za życia duże uznanie, a nawet przydomek: „wyrocznia Apollina” – za swą mądrość i erudycję. W późniejszym okresie coraz bardziej brakowało badaczom właściwego rozeznania co do wartości jego pism, a także ich autorstwa (mylono go z innymi postaciami). W pewnym okresie Jakub z Paradyża znalazł się nawet jako autor na indeksie ksiąg zakazanych – uważano go za jednego z ojców protestantyzmu. Paradyżanin pozostawił po sobie około 150 traktatów, z których wiele nadal oczekuje na krytyczne wydanie. Warto, aby środowiska akademickie ziemi lubuskiej podjęły starania nad przygotowaniem takiej edycji.

Stanisław Hanuszewicz

Wykład prof. Zbigniewa Drozdowicza

11 stycznia 2008 r. gościem *Zielonogórskiego Konwersatorium Filozoficznego* był prof. Zbigniew Drozdowicz, który wygłosił wykład nt. „O racjonalności życia społecznego z perspektywy historycznej”. Prelegent – kierownik Zakładu Historii i Filozofii Religii, Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu – jest autorem 19 książek, redaktorem i współredaktorem 24 książek oraz autorem ok. 300 artykułów naukowych i popularnonaukowych. Imponujący dorobek naukowy profesora sam w sobie był wystarczającą zachętą do wysłuchania wykładu przez licznie zebrane audytorium, w tym – co szczególnie cieszy – młodzież, nie tylko studencką, ale i gimnazjalną.

Na wstępie prof. Drozdowicz przypomniał, że problematyka racjonalności i racjonalizacji życia społecznego ma długą historię. W naszym kręgu kulturowym pojawia się już u zarania filozofii, w tzw. okresie siedmiu mędrców. Potem nabiera większego znaczenia, i od Platona po czasy obecne pozostaje w centrum zainteresowania najwybitniejszych myślicieli. Zdaniem profesora nie ma jednego standardu racjonalności życia społecznego – mamy do czynienia z nieuniknioną konkurencją różnorodnych propozycji. W swym wykładzie prof. Drozdowicz skupił się na zestawieniu ze sobą dwóch tradycji filozoficznych: francuskiej i niemieckiej. Referując poglądy z jednej strony M.J.A.N. Condorceta, E. Renana i J.J. Rousseau z drugiej zaś J.G. Herdera, G.W.F. Hegla i M. Webera pokazywał, że myśl francuska – w znacznej mierze – kształtuje się w opozycji do religii,

zaś w tradycji niemieckiej taka opozycja nie jest pierszoplanowa. Zwrócił też uwagę na idealistyczno-nacjonalistyczne postrzeganie roli własnego państwa i kultury obecne w obu tych tradycjach filozoficznych.

Wykład prof. Drozdowicza był połączony z prezentacją jego najnowszej książki – *O racjonalności życia społecznego. Wykłady* (Poznań: Wydaw. Naukowe UAM 2007). Referując niektóre wątki swych wykładów prelegent przedstawił dwie ścierające się ze sobą koncepcje na genezę racjonalności w życiu społecznym. Wedle pierwszej, racjonalność kreowana jest „z góry”, natomiast wedle drugiej rodzi się spontanicznie „od dołu” społeczeństwa. Zwolennikami pierwszej koncepcji byli m.in. Platon (elity społeczne – mędrcy – są fundatorami racjonalności), św. Augustyn i św. Tomasz z Akwinu (Bóg jest źródłem racjonalności), N. Machiavelli (władca jest kreatorem nowej racjonalności). Przeciwnie stanowisko podzielali m.in. L.B. Alberti, Ch. Montesquieu, A. Smith oraz J.S. Mill – u podstaw myśli liberalistycznej niezmiennie tkwi przekonanie, że racjonalność kreuje się „od dołu”, przez zwykłych obywateli (np. gdy bierzemy udział w głosowaniu i dokonujemy właściwych wyborów, natomiast absencja wyborcza niejednokrotnie okazuje się rezygnacją z wolności na rzecz tej siły, która „z góry” będzie kreować racjonalność życia społecznego). Omawiając poglądy utopistów (Th. Morus i C.H. Saint-Simone) a także socjalistów i komunistów prof. Drozdowicz zwrócił uwagę, że pomimo pewnych zbieżności ideowych obecne są tu obie wyżej wspomniane koncepcje. Utopista Morus sądził, że racjonalność rodzi się „od góry”, lecz drugi z utopistów Saint-Simone był odmiennego zdania (podobnie socjaliści i komuniści). Tych ostatnich stanowisk nie należy jednak ze sobą utożsamiać, gdyż zawsze istniały zasadnicze różnice między socjalizmem, a komunizmem – o czym przypomniał prof. Drozdowicz. Prelegent zwrócił też uwagę, że cechą dystyngtywną dla komunizmu – w kwestii racjonalności i racjonalizacji życia społecznego – zawsze był ten sam cel: zdobycie i utrzymanie władzy. Wszystko inne jest drugorzędne (o czym można się przekonać czytając *Tezy kwietniowe* W.I. Lenina). Wiele z postulatów społecznych okazało się mieć jedynie propagandowy charakter w świetle naczelnego hasła: „cała władza w ręce Rad”. W praktyce zatem komunizm opowiadał się za racjonalnością kreowaną „od góry” – wbrew swym deklaracjom.

Stanisław Hanuszewicz

wydział inżynierii ładowej i środowiska

Seminaria naukowe instytutowe i zakładowe

W ostatnim czasie na Wydziale Inżynierii Ładowej i Środowiska odbyły się między innymi następujące seminaria naukowe

Instytut Budownictwa

- **Zakład Konstrukcji Budowlanych**
 - 04.12. – dr Gerard Bryś i mgr Artur Frątczak przedstawili zagadnienie pt.: *Problemy konstrukcyjne przy adaptacji budynków przemysłowych na lofy*.
 - 22.01.08 – dr Elżbieta Grochowska – *Projektowanie prętów o przekroju cienkościennym w świetle PN-B-03207: 2002/Az1, październik 2004 i PN – 90/B – 03200*.
- **Zakład Mechaniki Budowli**
 - 11.12. – dr Grzegorz Cyrok – *Metoda elementów*

brzegowych w zagadnieniach statyki dźwigarów powierzchniowych.

- 18.12. – prof. Krzysztof Wilmański zaprezentował temat pt.: *Termodynamika rozszerzona – podstawy i niektóre zastosowania*. Było to wspólne seminarium ZMB z Instytutem Fizyki Wydziału Fizyki i Astronomii UZ.
- 18.12. – dr Tomasz Socha – *Wyznaczanie parametrów reologicznych drewna na podstawie próby relaksacji. Stosowanie tensometrii elektrooporowej w pomiarach reologicznych*.
- 15.01.08 – prof. Krzysztof Wilmański – *Zamach na World Trade Center i jego konsekwencja dla przepisów budowlanych*.

Instytut Inżynierii Środowiska

- 30.11. – dr Bartłomiej Najbar przedstawił temat *10 lat aktywnej ochrony żółwia błotnego w województwie lubuskim*;

- 14.12. – dr Ireneusz Nowogoński, dr Bartłomiej Najbar – *Oddziaływanie otwartego kanału ściekowego w rejonie Zielonej Góry na środowisko*;
- 19.12. – dr Ewa Ogiłda – *Zastosowanie rurek ciepła w technice ciepłej*.
- **Zakład Ekologii Stosowanej**
 - 07.12. – prof. Nguyen Thi Bich Loc – *Obecność nitrozoamin i mikotoksyn w przyrodzie oraz zastosowanie mikroorganizmów w ochronie środowiska*.
- **Zakład Hydrologii i Geologii Stosowanej**
 - 13.12. – mgr Jerzy Romejko – przedstawił referat nt.: *Współczesne procesy egzogeniczne w Ameryce Południowej*;
 - 14.12. – mgr Anna Asani – zaprezentowała zagadnienie pt.: *Skuteczność uszczelnień wałów przeciwpowodziowych – analiza filtracji*.
- **Zakład Sieci i Instalacji Sanitarnych**
 - 12.12. – prof. Zygmunt Lipnicki omówił problem *Opór cieplny kontaktu w początkowej fazie krzepnięcia*;
 - 16.01.08 – dr Piotr Ziembicki – *Koncepcja systemu eksperckiego przeznaczonego do klasyfikacji cech energetycznych budynków mieszkalnych wielorodzinnych*.
- **Zakład Ochrony i Rekultywacji Gruntów**
 - 10.12. – prof. Michał Drab przedstawił zagadnienie pt.: *Rekultywacje rolne jako metoda odzyskania powierzchni uprawnych*.
- **Zakład Technologii Wody, Ścieków i Odpadów**
 - 10.12. – dr Barbara Jachimko – zaprezentowała referat nt.: *Oczyszczanie wody metodą MIEX*.

Nagrody i wyróżnienia

Z przyjemnością informujemy, że Polska Akademia Nauk, Oddział w Poznaniu, Komisja Urbanistyki i Planowania Przestrzennego i Komisja Badań Regionalnych nadała Panu **prof. dr hab. inż. arch. Janowi Konradowi Stawiarskiemu** i Panu **doc. dr inż. arch. Tadeuszowi Maszkiewiczowi** MEDALE „NATURAE TUTELA RES NECESSARIA HOMINUM PRO REGIONALIBUS ET URBANIS STUDIIS”. Medale przyznano za liczne inicjatywy i aktywność na rzecz zachowania obszarów chronionych natury Europy oraz odnowy małych zabytkowych miast, jak również dla rozwoju Regionu Lubuskiego.

Uroczystość nadania odbyła się 8 grudnia 2007 roku w siedzibie Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu. Komisji przewodniczył prof. Lech Zimowski.

Budynek demonstracyjno-badawczy

21 stycznia w budynku dydaktycznym Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska oraz Wydziału Nauk Biologicznych UZ odbyła się prezentacja koncepcji projektu budynku demonstracyjno – badawczego stanowiącego część programu wdrażania nowoczesnych technologii pozyskiwania energii alternatywnych i elementów architektury słonecznej. Projektowany budynek ma być wykorzystywany przez powołane konsorcjum, w skład którego wchodzić będą: Uniwersytet Zielonogórski oraz, związane z naszym regionem, podmioty gospodarcze zainteresowane rozwojem nowoczesnych technologii w tej dziedzinie.

Inicjatorem koncepcji i jej poświęconemu spotkaniu był Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska prof. Tadeusz Kuczyński. Spotkanie otworzył i Gości przywitał J.M. Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego

prof. Czesław Osękowski. Wśród zaproszonych osób między innymi byli: Z-ca Prezydenta Miasta Zielona Góra – Dariusz Lesicki, Wicemarszałek Sejmiku Lubuskiego – Sebastian Ciemnoczołowski, przedstawiciel firmy Rockwool Polska Sp. z o.o. – dr Jacek Kieszkowski, Prezes firmy Kronopol Żary – Wacław Maciuszonek i przedstawiciel firmy Poszukiwania Naftowe Diament Sp. z o.o. – Zenon Żuromski.

Dziekan WILiŚ, prof. Tadeusz Kuczyński dokonał prezentacji koncepcji projektu i korzyści oczekiwanych w wyniku jego realizacji dla regionu. Koncepcję bardzo ciekawych rozwiązań architektoniczno-technicznych obiektu przedstawili: firma GJG Gielarowscy Architektura i Budownictwo z Zielonej Góry oraz przedstawiciele firmy Grupasynergia z Wrocławia.

Zakłada się, że koszty wzniesienia obiektu będą w 50% finansowane przez środki pochodzące z Unii Europejskiej, a pozostałe 50 % będą to udziały członków konsorcjum. Projektowany budynek demonstracyjno-badawczy (w zakresie wdrożenia nowoczesnych technologii pozyskiwania energii alternatywnych i elementów budownictwa pasywnego) będzie jednocześnie pełnił funkcje dydaktyczne dla Katedry Biotechnologii i Biologii Molekularnej.

We wstępnych założeniach projektowych dla budynku demonstracyjno-badawczego przewiduje się na przykład, że będzie on prawie całkowicie zasilany przez źródła energii odnawialnej, w tym jako źródła energii elektrycznej wymienia się generator wiatrowy, kocioł na biomasę w układzie kogeneracyjnym i baterie ogniw fotowoltaicznych, natomiast źródłem energii cieplnej będą:

- pompy ciepła w układzie wykorzystania ciepła ziemi z rur usytuowanych w ziemi,
- próżniowe panele słoneczne;
- pomieszczenia szklarni do przechowywania ciepła słonecznego;

Zarządzaniu energią ciepłą służyć mają rozlokowane w budynku i w przyległym gruncie dodatkowe pojemności cieplne, umożliwiające gromadzenie i wymianę ciepła.

W założeniach projektowych zakłada się również, że cytat... „*badania prowadzone w pomieszczeniach doświadczalnych będą umożliwiały wykonanie analiz porównawczych właściwości fizycznych stosowanych przy wznoszeniu budynków z różnorodnych materiałów, elementów i fragmentów konstrukcji budowlanych, instalacji wentylacyjno - grzewczych i elektrycznej oraz wpływu osiąganego w tych pomieszczeniach środowiska pracy na wydajność i komfort pracy studentów i pracowników. Pozwolą tym samym na wybór korzystniejszych rozwiązań zarówno potencjalnym inwestorom wnoszonych budynków, jak i firmom zajmującym się produkcją materiałów budowlanych, instalacyjnych, czy wykończeniowych poprzez stworzenie możliwości porównania wpływu na bilans cieplny, komfort cieplny, jakość powietrza, warunki oświetlenia, różnych materiałów i elementów budowlanych i instalacyjnych*”.

Należy podkreślić, iż jeżeli postawione zadanie stworzenia takiego budynku zostanie zrealizowane, będzie to jedyny tego rodzaju obiekt w skali kraju, w którym znajdują się najnowsze rozwiązania w zakresie wdrożenia nowoczesnych technologii pozyskiwania energii alternatywnych i architektury słonecznej, a rezultaty tych działań będzie można obserwować i badać bezpośrednio na tym obiekcie.

Marek Dankowski

Seminarium „Współczesne procesy egzogeniczne w Ameryce Południowej”

Zakład Hydrologii i Geologii Stosowanej Instytutu Inżynierii Środowiska zorganizował 13 grudnia 2007r. seminarium pt.: *Współczesne procesy egzogeniczne w Ameryce Południowej*. Prelegentem seminarium był mgr inż. **Jerzy Romejko**, globtroter, podróżnik, fotografik, a w życiu zawodowym – doświadczony projektant obiektów budowlanych i instalacji sanitarnych. Wykład był wspaniałą wycieczką naukową na Wyspy Galapagos, Peru i Chile.

Całość została zobrazowana wieloma zdjęciami autorскими oraz wystawą eksponatów przywiezionych przez J. Romejkę z licznych podróży po Ameryce Południowej. Wystawa wzbudziła duże zainteresowanie wśród uczestników seminarium, gdyż można było wszystkiego dotknąć, osobiście sprawdzić, a nawet skosztować (np. trzciny cukrowej lub cukierka z koki).

W swojej prezentacji J. Romejko w bardzo interesujący sposób przedstawił procesy egzogeniczne, jakie występują

otoczenia, to ustalone przez naturę cykle budowy i niszczenia łądów przebiegają w miarę spokojnie i wystarczająco długo, aby były niezauważalne przez człowieka. Schyłek XX wieku przyniósł jednak sporo różnych anomalii oraz zmian, które zwróciły uwagę ludzi na niepokojące zjawiska egzogeniczne, zachodzące w niektórych regionach świata. Szczególnie chodzi tu o zachodnie wybrzeże Ameryki Południowej, gdzie od tysięcy, a może i od setek tysięcy lat przepływa zimny prąd morski, zwany prądem Humbolta. Za jego przyczyną całe zachodnie wybrzeże Ameryki Południowej jest w zasadzie jedną wielką pustynią (np. pustynia Atakama i pustynia w rejonie Ica Peru). Prąd ten jest nośnikiem życia, planktonu i ryb. W ostatnich latach rybacy peruwiańscy zauważyli, że z chwilą nadejścia mas ciepłej wody i ciepłych wiatrów znad równika, ryby odpływają na chłodniejsze wody. Dzieje się tak zwykle w okresie świąt Bożego Narodzenia, z częstotliwością raz na 6-7 lat. Przyczyną tego zjawiska jest ciepły prąd nazwany przez rybaków El Nino (dzieciatko Jezus). To on jest sprawcą potężnych zmian i zniszczeń, które co kilka lat nawiedzają Amerykę Południową. Niosąc ze sobą ciepłe wiatry i prą-

WSPÓŁCZESNA EROZJA PRAWIE 2000-LETNICH BUDOWLI WSKUTEK ODDZIAŁYWANIA PRĄDU EL NINO

POTĘŻNE MIASTO ZBUDOWANE Z GLINY PRZETRWAŁO BLISKO DWA TYSIĄCE LAT DZIĘKI PAŁĄCEMU SŁOŃCU, A W SPOTKANIU Z ULEWNYMI DESZCZAMI ROZPŁYWA SIĘ NIEMAL NA NASZYCH OCZACH.

w Ameryce Południowej. Pokazał miejsca na ziemi, gdzie deszcz nie pada prawie nigdy, miejsca, gdzie deszcz pada bardzo rzadko i w końcu miejsca, gdzie deszcz jest rzeczą normalną i pada prawie cały czas (np. zachodnie wybrzeże wyspy południowej w Nowej Zelandii od strony Morza Tasmana). Wskazał obszary, gdzie proces powstawania łądu, a równocześnie wietrzenia i abrazji zachodzi bardzo intensywnie i niemal na naszych oczach.

Jednym z ciekawszych miejsc na ziemi jest w tym względzie zachodnie wybrzeże Ameryki Południowej, cechujące się chłodną cyrkulacją i bardzo małą ilością opadów oraz Wyspy Galapagos, gdzie procesy łądotwórcze zachodzą niezmiennie od 400 mln lat.

Gdy warunki pogodowe są ustabilizowane przez tysiące lat, a ponadto jest zachowana równowaga energetyczna

dy, jest odpowiedzialny za katastrofalne opady deszczu w Andach. Tam, gdzie nigdy dotąd nie padały deszcze, występują teraz ulewy, które przekształcają pierwotną rzeźbę powierzchni terenu i zapoczątkowują cykl denudacyjny. Ostatnie badania wykazały, że El Nino ma oddziaływanie globalne i wiąże się z nim zmiany ustalonych cyklów pogody na całym świecie, w tym: susze w Australii, zmniejszenie monsunów w Indiach, obecność cyklonów na Atlantyku i śnieżyc w Stanach Zjednoczonych. Ponadto, prądowi El Nino przypisuje się niszczenie dóbr kulturowych światowego dziedzictwa, takich jak budowle wzniesione z niewypalanej cegły (gliny) w rejonie Trujillo, gdzie znajdowała się siedziba kultury Chimu. Potężne miasto zbudowane z gliny przetrwało blisko dwa tysiące lat dzięki pałacemu słońcu, a w spotkaniu z ulewnymi deszczami rozplywa się niemal na

SPEŁZYWANIE GRUZU SKALNEGO ZE STOKÓW ANDÓW

J. ROMEJKO NA SPACERZE Z ŻÓŁWIEM NA GALAPAGOS

naszych oczach. Przepiękne malowidła i rzeźby zdobiące piramidy księżycy i słońca giną bezpowrotnie. To co było przedmiotem dumy i świadczyło o potęgę ludzkiego rozumu, dzisiaj staje się tylko wspomnieniem.

Rząd Peru nie jest w stanie odpowiednio zabezpieczyć budowli, a pomoc UNESCO okazuje się niewystarczająca. El Nino i jego niszczycielska siła dotknęła już ponad 100 mln ludzi, głównie mieszkańców Ameryki Południowej. W Peru tysiące ludzi straciło dachy nad głową na skutek osuwisk, obrywów i spływów mas ziemnych lub błotnych, powodowanych ulewami, które nie występowały dotąd na tak wielką skalę.

Przebywanie w tych miejscach, a nawet przejazd, stanowi duże zagrożenie dla życia. Najgorsze jest jednak to, że w terenie górskim, na wysokościach do 5000 m n.p.m., nigdy nie można przewidzieć, gdzie takie zjawiska mogą wystąpić; w zasadzie wszędzie - w zależności od natężenia opadów i siły wstrząsów tektonicznych.

Wyspy Galapagos są z kolei przykładem tworzenia się nowych powierzchni ziemi w wyniku procesów wulkanicznych. Wszystkie wyspy z archipelagu Galapagos powstały

OKRUCHY SKALNE TARASUJĄ DROGĘ

w wyniku erupcji podwodnych wulkanów i spiętrzenia się lawy wulkanicznej. Na Galapagos możemy zaobserwować młode procesy egzogeniczne, które dopiero zaczynają zmieniać rzeźbę terenu jak i procesy stare, które zachodzą od dłuższego czasu i częściowo już ukształtowały istniejącą rzeźbę terenu.

W przypadku Galapagos decydującą siłą egzogeniczną jest niszcząca i budująca działalność morza, działalność wiatru i wietrzenie skał, potęgowane opadami deszczu podczas zjawiska El Nino.

Procesy egzogeniczne zachodzące obecnie na kuli ziemskiej powinny być bacznie obserwowane i badane, gdyż niosą ze sobą wielkie niewiadome co do dla dalszej egzystencji i losów całej ludzkości.

Urszula Kołodziejczyk

ŚWIEŻO ZASTYGLA LAWY WULKANICZNA - PROCES EROZJI DOPIERO SIĘ ZACZYNA

wydział matematyki informatyki i ekonometrii

- 16 stycznia odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr Edyty Mocarskiej. Tytuł rozprawy: *Odporne metody wyboru modelu dla modelu proporcjonalnych hazardów*. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. Tadeusz Bednarski (Instytut Nauk Ekonomicznych, Uniwersytet Wrocławski), recenzentami: prof. Tomasz Rychlik (Instytut Matematyczny, PAN Toruń) oraz prof. Stefan Zontek.
- Prof. Roman Zmysłony od wielu lat współpracuje z Universidade Nova de Lisboa (Portugalia). Pod koniec ubiegłego roku Ricardo Viegas Covas oraz Miguel Fonseca pomyślnie zakończyli przewody doktorskie kierowane przez prof. Zmysłonego.
- Pod koniec stycznia odbyła się jubileuszowa XL Szkoła Matematyki Poglądowej na temat *Matematyczne obrazy*. Jest to cykliczna konferencja odbywająca się od dwudziestu lat dwa razy w roku. Tegoroczną styczniową konferencję zainauguruje wykład naszego pracownika - mgra Tomasza Bartnickiego pt.: *Jak wygrać milion dolarów w Sapera?*. Mgr Bartnicki jest laureatem Medalu Filca - odznaczenia przyznawanego drogą plebiscytu przez uczestników konferencji. O nagrodzie i konferencji pisaliśmy więcej w numerze październikowym biuletynu.

Matematyka i kredki

Już prawie od dwóch lat prowadzimy zajęcia popularyzujące matematykę wyższą wśród najmłodszych. Głównym tematem spotkań jest teoria grafów, gdzie przy pomocy kredek rozwiązujemy z dziećmi różne problemy z tej dziedziny matematyki. Wprowadzamy dzieci w problem poszukiwania optymalnej drogi w grafie, kolorowania grafów oraz gier na grafach. Pierwszy wykład z cyklu *Matematyka i kredki* odbył się podczas Festiwalu Nauki w 2006 roku. Uczestniczyły w nim starszaki z przedszkola w Chynowie. Byliśmy zdumieni z jaką pasją i żywiołowością dzieci starają się rozwiązywać zadania matematyczne. Dlatego też postanowiliśmy prowadzić tego typu zajęcia nie tylko w ramach Festiwalu.

Okazało się, że wykłady cieszą się dużą popularnością wśród uczniów i nauczycieli szkół podstawowych. Wiele grup łączy zwiedzanie Zielonej Góry, czy też Uniwersytetu Zielonogórskiego z udziałem w naszych zajęciach, ale zdarzają się również takie klasy, które przyjeżdżają specjalnie na ten wykład.

W październiku 2007 roku odwiedziły nas dzieci z Publicznej Szkoły Podstawowej w Zwierzynie z Harcerskiego Ośrodka Lidera (zdjęcie 1). Byliśmy również zaproszeni do Publicznej Szkoły Podstawowej nr 7 w Świebodzinie, gdzie odbywał się Fe-

roku pracowaliśmy z uczniami klasy IIa Szkoły Podstawowej nr 22 z Oddziałami Integracyjnymi w Zielonej Górze (zdjęcie 5).

Szczegóły na stronie <http://www.wmie.uz.zgora.pl/~jbojarsk/matikred/index.html>

Jacek Bojarski i Alina Szelecka

stawał *Moda na naukę* - w zajęciach uczestniczyły klasy IIc i IVc (zdjęcie 2). W listopadzie odwiedzili nas uczniowie z klasy IIIf Szkoły Podstawowej nr 18 w Zielonej Górze (zdjęcie 3), natomiast w grudniu spotkaliśmy się z dziećmi z grupy profilaktyczno-wychowawczej *Grota* przy Terenowym Komitecie Ochrony Praw Dziecka w Zielonej Górze (zdjęcie 4). Na pierwszym wykładzie w tym

Spotkanie z przedstawicielami przemysłu Ziemi Lubuskiej w Zakładzie Obróbki Ubytkowej i Eksploatacji Maszyn

14.12.2007 roku odbyło się spotkanie z przedstawicielami przemysłu Ziemi Lubuskiej zorganizowane przez

bu kształcenia pod potrzeby przemysłu oraz możliwości badawcze Zakładu Obróbki Ubytkowej i Eksploatacji Maszyn na rzecz Lubuskiego Przemysłu.

Podczas dyskusji przedstawiciele zakładów pracy podnosili problem kształcenia w kierunku:

- obsługi i programowania na obrabiarkach CNC;
- pomiarów warsztatowych;

wydział
mechaniczny

PREZENTACJA LABORATORIUM WARSTWY WIERZCHNIEJ PRZEZ DR HAB. INŻ. STANISŁAWA LABERA PROF. UZ.

Zakład Obróbki Ubytkowej i Eksploatacji Maszyn pod przewodnictwem prof. Stanisława Labera. Spotkanie odbyło się w obecności Dziekana Wydziału Mechanicznego prof. E. Kowala.

Zaproszeni goście reprezentowali następujące zakłady pracy: Hardex – Krosno Odrzańskie, Rockwell – Cigacice, Lumel S.A. – Zielona Góra, Sulma – Sulechów, Nord NZP sp. z o.o – Nowa Sól, Rempol sp. z o.o – Międzyrzecz, SECO WARWICK – Świebodzin, ZDZ - Zielona Góra. Celem spotkania było ustalenie sposo-

- nowoczesnych metod konstrukcji elementów maszyn przy pomocy programów 3D;

- dobrej znajomości zapisu i odczytu dokumentacji konstrukcyjnej i technologicznej.

Drugim problemem poruszonym w dyskusji była współpraca naukowo-badawcza z przemysłem.

W ramach spotkania zostały zaprezentowane laboratoria i możliwości badawcze Zakładu Obróbki Ubytkowej i Eksploatacji Maszyn.

Alicja Laber

....Katedra Biologii

Pracownia Fizjologii Zwierząt

Manipulacje genetyczne, zwierzęta transgeniczne, mutanty, klony...to dla wielu osób określenia kojarzone z gabinetem grozy i powieściami science fiction. Wiele przesądów i półprawd krążących w społeczeństwie, a podsyconych przez niekompetentne media prowadzi do zupełnego niezrozumienia tematu i protestów wielu środowisk. Manipulacje genetyczne prowadzące w efekcie do modyfikacji funkcji genów pozwalają nam na stworzenia zwierząt o zmienionych funkcjach fizjologicznych, co pozwala na lepsze zrozumienie jak

funkcja pojedynczych genów czy całych ich grup wpływa na istotne funkcje organizmu. Jeżeli mówimy zwierzę transgeniczne myślimy zasadniczo jedynie o myszy, gdyż tylko te zwierzęta są wykorzystywane na większą skalę w eksperymentach biomedycznych. Stanowią one bardzo cenny obiekt badań pozwalający z jednej strony na rozwikłanie zagadek związanych z podstawowymi funkcjami organizmu, z drugiej strony pozwalają na poznanie przyczyn wielu chorób nękających ludzkość o jej zarania. Myszy zmienione genetycznie stają się bardzo często zwierzętami modelowymi umożliwiającymi zbadanie mechanizmów i etiologii wielu schorzeń. Eksperymenty naukowe polegające na wprowadzaniu mutacji do informacji genetycznej zwierząt powinny być oczywiście planowane w sposób odpowiedzialny aby nie stały

wydział
 nauk
biologicznych

sie jedynie eksperymentem samym w sobie. Należy jednak z całą stanowczością podkreślić, iż jedynie ten rodzaj eksperymentów pozwala na poznanie funkcji fizjologicznych organizmu jako całości i nie da się go zastąpić eksperymentami *in vitro*, prowadzonym w hodowli komórkowej gdzie mamy do czynienia jedynie z wyizolowanymi z całości fragmentami żywego organizmu. Z drugiej strony niemożliwe jest poznanie wielu procesów chorobotwórczych na podstawie danych uzyskanych na podstawie badań klinicznych, gdyż z przyczyn etycznych nie są one w stanie dostarczyć wielu danych zarówno pod względem jakościowym jak i ilościowym. W ostatnich latach myszy transgeniczne stają się coraz częściej zwierzętami modelowymi w badaniu schorzeń neurologicznych i psychiatrycznych takich jak na przykład choroba Parkinsona czy autyzm. W centrum zainteresowania prowadzonej przeze mnie Pracowni Fizjologii Zwierząt znajduje się analiza myszy transgenicznych, które mogą stać się cennym źródłem informacji na temat schorzeń psychiatrycznych z grupy zaburzeń autystycznych.

Jarosław Barski

Działalność KNB w 2007 roku

Wprawdzie życie na uczelni odmierzają kolejne semestry, jednak koniec roku to dobry okres na podsumowania. Minął kolejny rok działalności Koła Naukowego Biologów, który, podobnie jak poprzednie lata, obfitował w różnego rodzaju przedsięwzięcia i dokonania. Zatem co wydarzyło się w 2007 roku, czyli krótkie podsumowanie naszej pracy.

Na początku roku podsumowaliśmy efekty ogłoszonego w czasie wakacji letnich konkursu fotograficznego *Przyrodnicze reminiscencje wakacyjne* Miał on charakter otwarty i autorom nadsyłanych prac pozostawiono dowolność w interpretacji tematu konkursu, którym była przyroda. Dziewięciu autorów nadesłało na konkurs 101 prac. Zostały one ocenione przez profesjonalne jury i nagroda główna to praca autorstwa Dagmary Malesy *W drodze do Kłopotu*. 14 marca 2007 w Holu Głównym UZ (Campus A) miało miejsce uroczyste otwarcie wystawy pokonkursowej *Przyrodnicze reminiscencje* i wręczenie nagród autorom wyróżnionych prac. W profesjonalne przygotowanie wystawy zaangażowała się Biblioteka Uniwersytecka w osobach z-cy Dyrektora Biblioteki Aleksandry Motały oraz Marii Maciejewskiej. Prezentowane prace cieszyły się zainteresowaniem pracowników, studentów oraz osób odwiedzających naszą uczelnię.

W kwietniu, na zaproszenie licealistów zainteresowanych biologią, nasi członkowie uczestniczyli w obchodach Święta Ziemi w III LO w Zielonej Górze i wygłosili referaty naukowe:

- *Bioinformatyczne zasoby internetowe* - Katarzyna Marciniak, sekcja bioinformatyczna,
- *Świat białek widziany oczami komputera* - Mariusz Zjeżdżałka, sekcja bioinformatyczna,
- *Ocena wpływ zabiegu cięcia na kondycję drzew ozdobnych* – Anna Reder, sekcja botaniczna.

Kolejny miesiąc to przygotowania do Festiwalu Nauki. Zaplanowaliśmy kilka pokazów i wymagało to dużego nakładu pracy. Najwięcej zaangażowania wykazali: Celestyna Hasiak, Agnieszka Przybyszewska, Katarzyna Marciniak, Marcin Raś, Anna Reder, Patrycja Krembuszewska, Aleksandra Korzeniowska, Andrzej Jurkowski, Michał Korzyński, Mariusz Zjeżdżała, Urszula Karwałajtys i Elżbieta Nowacka. W ramach Festiwalu Nauki w dniu festynowym – 3 czerwca 2007 i wydziałowym – 4 czerwca 2007, Koło Naukowe Biologów wraz z pracownikami Instytutu Biotechnologii i Ochrony Środowiska przygotowało następujące pokazy:

- *Od Arystotelesa do Fleminga* – pokaz w ramach dnia festynowego, dr Krystyna Walińska, KNB,

- *Gdyby Sherlock Holmes był biologiem* - pokaz w ramach dnia festynowego, dr Krystyna Walińska, KNB,
- *Jak można ocenić skład naszego ciała?* – wykład połączony z pokazem w dniu wydziałowym, dr Ewa Nowacka-Chiari i KNB,
- *Czy mszyce wiedzą co jedzą?* - pokaz w dniu wydziałowym, dr Katarzyna Dancewicz i KNB,
- *Biologia dla każdego – rzeczy dziwne i ciekawe* - pokaz w ramach dnia wydziałowego, dr Krystyna Walińska, Koło Naukowe Biologów. W dniu wydziałowym budynek naszego Instytutu odwiedziło ok. 200 osób, głównie uczniowie szkół zielonogórskich i szkół z terenu województwa lubuskiego.

W okresie wakacyjnym 2007 r. członkowie KNB wraz z opiekunem uczestniczyli w warsztatach botanicznych w Gorzycy - 20-22 lipiec 2007. Głównym organizatorem był dr Piotr Reda, a oprócz zajęć terenowych niewątpliwą atrakcją był spływ kajakowy malowniczą rzeką Obrą.

Z inicjatywy członków KNB zorganizowane zostały dwa wakacyjne obozy entomologiczne. Pierwszy odbył się od 6 do 8 lipca 2007 nad brzegiem jeziora Wojnowskiego, na terenie lasu sosnowego nieopodal Wojnowa. Celem obozu było zastosowanie wiedzy teoretycznej w praktyce, głównie w zakresie:

- preparowania, konserwacji i zbierania owadów;
- zbioru materiałów do badań faunistycznych, które zostaną wykorzystane w kolekcji muzeum Katedry Biologii WNB UZ.

WARSZTATY BOTANICZNE W GORZYCY, LIPIEC 2007.

Uczestnikami obozu byli członkowie KNB: Izabela Gronkowska, Agnieszka Przybyszewska, Aleksandra Korzeniowska, Marcin Raś.

Drugi Obóz Entomologiczny odbył się na terenie Świętokrzyskiego Parku Narodowego w terminie od 15 do 25 sierpnia 2007. Wyjazd w ramach obozu był rekonesansem mającym na celu zapoczątkowanie przez Sekcję Entomologiczną KNB oraz Katedrę Biologii WNB UZ wieloletnich badań bioróżnorodności SPN.

Temat główny, realizowany w ramach obozu naukowego, to - *Chrząższe Świętokrzyskiego Parku Narodowego*. Odnosił się on do określenia bioróżnorodności poszczególnych grup systematycznych (szczególnie nadro-

„GDYBY SHERLOCK HOLMES BYŁ BIOLOGIEM” - POKAZ W RAMACH DNIA FESTYNOWEGO FN 2007. CZŁONKOWIE KNB: OD LEWEJ: KATARZYNA MARCINIAK, MICHAŁ KORZYŃSKI, ALEKSANDRA KORZENIOWSKA I ANDRZEJ JURKOWSKI.

„BIOLOGIA DLA KAŻDEGO – RZECZY DZIWIWE I CIEKAWIE” - POKAZ W RAMACH DNIA WYDZIAŁOWEGO FN 2007. WPROWADZENIE DO POKAZU – ANNA REDER.

UCZESTNICY II OGÓLNOPOLSKIEGO SYMPOZJUM MŁODYCH PRZYRODNIKÓW – „MIĘDZY BIOTECHNOLOGIĄ A OCHRONĄ ŚRODOWISKA. INTERDYSCYPLINARNE SPOTKANIE MŁODYCH PRZYRODNIKÓW”, ZIELONA GÓRA, PAŹDZIERNIK 2007.

WYSTAWA FOTOGRAFICZNA „PRZYRODNICZE REMINISCENCJE WAKACYJNE”. GALERIA „POD PŁOMYKÓWKĄ”, BUDYNEK WYDZIAŁU NAUK BIOLOGICZNYCH UZ.

SPOTKANIE WIGILIJNE KOŁA NAUKOWEGO BIOLOGÓW UZ. GRUDZIEŃ 2007.

dzinowego lub rodzinnego), a także grup troficznie-środowiskowych. Opiekę merytoryczną nad działalnością tej sekcji sprawuje prof. Dariusz Iwan.

W październiku braliśmy czynny udział w otwarciu nowego Wydziału Nauk Biologicznych i ówczesny sekretarz KNB, studentka II roku biologii - Anna Reder przedstawiła zaproszonym gościom prezentację o pracy KNB.

Inaugurację działalności nowego wydziału uświetniło otwarcie galerii fotografii przyrodniczej KNB „**Galeria pod Płomykówką**” w gmachu A-8 Wydziału Nauk Biologicznych UZ. O galerii myśleliśmy od dłuższego czasu i nie ukrywam, że niżej podpisana z determinacją dążyła do realizacji zamierzenia. Było zatem przecięcie wstęgi z udziałem władz uczelni, a potem zwiedzanie wystawy. Zaprezentowano ok. 40 prac fotograficznych o tematyce przyrodniczej. Ekspozycję możemy jeszcze oglądać, ale już niedługo zaprezentujemy kolejną wystawę zatytułowaną *Barwy natury*. Będzie to plon kolejnego konkursu fotograficznego zorganizowanego przez KNB.

Kolejnym ważnym przedsięwzięciem KNB było zorganizowane w dniach 13-14 października 2007 r. **II Ogólnopolskie Sympozjum Młodych Przyrodników - Między Biotechnologią a Ochroną Środowiska - interdyscyplinarne spotkanie młodych przyrodników**. Skierowane ono było do młodych naukowców z całej Polski (w szczególności studentów kierunków przyrodniczych), którzy przedstawiali wyniki swoich prac realizowanych w ramach prac dyplomowych, lub też wyniki badań realizowanych w ramach działalności studenckich kół naukowych. W sympozjum wzięło udział ok. 50 uczestników z takich ośrodków akademickich jak Kraków (UJ), Wrocław (UP), Lublin (UMCS), Częstochowa (Akademia im. Jana Długosza) i członkowie KNB z UZ. Członkowie KNB wygłosili 5 referatów:

- *Polacy i Brytyjczycy, a genetyczne potwory z talerza - stosunek badanych do żywności zmodyfikowanej genetycznie*, Katarzyna Marciniak,
- *Stomatyna i flotylina – białka tratw błony erytrocytu*, mgr Marcin Wolny,
- *Ocena rozwoju fizycznego dzieci w wieku przedszkolnym*, Urszula Karwałajtys,
- *Skład ciała ludzkiego w okresie kataplasis*, Elżbieta Nowacka,
- *Kondycja drzew miejskich w Zielonej Górze poddanych zabiegom cięcia*, Anna Reder.

Wszyscy prelegenci otrzymali pamiątkowe albumy i dyplomy, a dodatkową nagrodę wręczono autorowi wyróżnionej pracy *Różnicowanie komórek szpiku kostnego w neurony – szansa na nowe zastosowania terapeutyczne* - Krzysztofowi Szade, członkowi Koła Naukowego Studentów Biotechnologii MyGen UJ w Krakowie.

Uczestnicy konferencji, oprócz udziału w części naukowej, zwiedzali nasze miasto, uczestniczyli w spotkaniu integracyjnym, korzystali z uroków przejażdżki bryczką w okolicach Raculki i zakończyli swój pobyt wspólnym ogniskiem w Ośrodku Jeździeckim.

W dniach 23-25.11.2007 r., 4 studentki Wydziału Nauk Biologicznych - członkinie Koła Naukowego Biologów UZ (Anna Zabłocka – IV rok OŚ, Katarzyna Marciniak - IV rok OŚ;; Anna Reder - II rok Biologii; Urszula Karwałajtys - V rok OŚ) uczestniczyły w **IX Ogólnopolskim Akademickim Seminarium Studentów Biotechnologii** w Łodzi, gdzie zaprezentowały wyniki swoich badań oraz przedstawiły zakres działalności Koła Naukowego Biologów UZ.

Zbliżamy się do końca 2007 roku. Jeszcze tylko wspólna Wigilia, z udziałem pracowników Wydziału Nauk Biologicznych, gdzie przy tradycyjnych potrawach wigilijnych, choince i nastrojowych świecach spędziliśmy wspólnie jeden z ostatnich wieczorów mijającego roku. Były prezenty i „gra prezentowa” rodem ze Skandynawii. Zasad gry nie możemy zdradzić, ale już dzisiaj zapraszamy na nasze kolejne wigilie, które, miejmy nadzieję, staną się tradycją.

Krystyna Walińska – opiekun KNB

wydział pedagogiki, socjologii, i nauk o zdrowiu

Nowi doktorzy na Wydziale

Na Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyły się publiczne obrony rozpraw doktorskich. 10 grudnia 2007

FOT. JAROSŁAW WAGNER

roku miała miejsce obrona dysertacji pt.: *Zastosowanie technologii informacyjnych w pracy z dziećmi przejawiającymi specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu* autorstwa mgr Ewy Nowickiej. Promotorem był prof. Marek Furmanek (Uniwersytet Zielonogórski). Recenzentami dysertacji byli: prof. Marta Bogdanowicz (Uniwersytet Gdański), prof. Stanisław Juszczyk (Uniwersytet Śląski). 15 stycznia 2008 roku przedmiotem obrony była dysertacja nt.: *Umowa społeczna z dzieckiem w wieku przedszkolnym* napisana przez mgr Agnieszkę Olczak. Promotorem pracy była prof. Danuta Waloszek (Akademia Pedagogiczna w Krakowie). Recenzentami natomiast dysertacji byli: prof. Tadeusz Pilch (Uniwersytet Warszawski) i prof. Maria Jakowicka (Uniwersytet Zielonogórski). GRATULUJEMY!!!

Justyna Zbączyński

Spotkanie z Profesorem Zwyczajnym Uniwersytetu Śląskiego Andrzejem Radziejewicz-Winnickim

Na Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych Uniwersytetu Zielonogórskiego, 22.11.2007 r. odbyło się spotkanie z prof. Andrzejem Radziejewicz – Winnickim, podczas którego przedstawił on ogólnie przyczyny powstania oraz zawartość mającej ukazać się w roku 2008, nakładem Wydawnictw Akademickich i Profesjo-

nalnych w Warszawie (Grupa kapitałowa WSiP) książki pt. *Pedagogika społeczna*.

Andrzej Radziejewicz – Winnicki socjolog i pedagog o wieloletniej praktyce naukowo-dydaktycznej. Autor wielu książek, opracowań pod redakcją, poświęconych współczesnej pedagogice społecznej i socjologii wychowania, promotor przewodów doktorskich, członek PAN i PTP, opublikuje swoje kolejne dzieło.

Podręcznik liczyć będzie ok. 650 stron i jak wskazywał Profesor będzie podsumowaniem jego ponad czterdziestoletnich doświadczeń w pracy naukowej. Jednym z celów pracy jest przygotowanie studentów do zdania egzaminu z pedagogiki społecznej, opiekuńczo – wychowawczej itp. Całość ujęta jest w cztery części, w których autor ukazuje własną wizję pedagogiki społecznej i perspektywy jej rozwoju. W części pierwszej autor zajmuje się treściami dotyczącymi umiejscowienia pedagogiki społecznej w strukturze pedagogiki jako dyscypliny naukowej oraz praktyki zawodowej w sferze opieki i pomocy społecznej. Druga część opracowania dotyczy przeobrażeń społecznych, procesów, pojęć oraz problemów towarzyszących zmianie społecznej. W kolejnej części autor zajmuje się wybranymi zagadnieniami z metodologii i metodyki badań w naukach społecznych użytecznym badaczom doby transformacji. W ostatniej części książki autor prezentuje swoje rozważania i refleksje na temat ideologii ku rehabilitacji społecznej oraz zakres problemów i interakcji społecznych wpływających na pomyślnie, jego zdaniem, uczestnictwo człowieka we współczesnych organizacjach społecznych. Kończąc poszczególne części podręcznika autor prezentuje literaturę, do której czytelnik może sięgnąć oraz przedstawia wykaz wprowadzonych pojęć. W zakończeniu czytelnik zapozna się z perspektywą rozwoju stosowanej pedagogiki społecznej.

Opracowanie przeznaczone jest dla bardzo różnych odbiorców – kadry naukowo-dydaktycznej, studentów oraz osób wysoko wykwalifikowanych, związanych z działalnością społeczną.

Anetta Soroka-Fedorczuk

Informacja o wizycie Profesora Zbigniewa Kwiecińskiego na WNPiS

18 grudnia 2007 roku gościł na zaproszenie Dziekana Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych prof. Zbigniew Kwieciński z Uniwersytetu Mikołaj Kopernika w Toruniu i Dolnośląskiej Wyższej Szkoły Edukacji we Wrocławiu, przewodniczący Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego.

Profesor Kwieciński pochodzi z Kujaw, na początku lat sześćdziesiątych studiował pedagogikę i polonistykę w UMK. Pracował jako nauczyciel Liceum Pedagogicznego w Wymyślinie, następnie od 1965 roku w UMK. W 1979 roku obronił doktorat, napisany pod kierunkiem prof. Feliksa Korniszewskiego, na temat funkcjonowania szkoły w środowisku wiejskim. Habilitację uzyskał w 1973 roku na podstawie dwóch rozpraw: *Funkcjonowanie szkoły wiejskiej w rejonie uprzemysławianym* oraz *Odpad szkolny na wsi. Studium socjopedagogiczne*. W 1979 roku Zbigniew Kwieciński otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1988 zwyczajnego.

Profesor Kwieciński był założycielem Stacji Naukowo-Badawczej Instytutu Rozwoju Wsi i Rolnictwa PAN w Toruniu, dyrektorem Instytutu Pedagogiki UMK, założycielem i dziekanem Wydziału Studiów Edukacyjnych UMK, kierownikiem Katedry Socjologii Edukacji i Polityki Oświatowej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego.

W latach siedemdziesiątych był inicjatorem badań młodzieży województwa toruńskiego, które dały początek badaniom panelowym, dzięki którym socjologowie „towarzyszyli” jednemu pokoleniu, dla którego przeżyciem pokoleniowym był rok 1989. W edycji badań z lat dziewięćdziesiątych udział wzięły także nastoletnie już dzieci tego pierwszego badanego pokolenia.

Do najbardziej znaczących publikacji prof. Kwiecińskiego należą: *Młdzież wobec wartości i norm życia społecznego* (1987), *Dynamika funkcjonowania szkoły* (1990), *Ku pedagogii pogranicza* (współredakcja i współautorstwo) (1990), *Socjopatologia edukacji* (1992), *Spory o edukację. Dylematy i kontrowersje we współczesnych pedagogiach* (współredakcja i współautorstwo) (1993), *Tropy – próby – ślady. Studia i szkice z pedagogii pogranicza* (2000), *Wykluczanie* (2002); *Bezbronni. Odpad szkolny na wsi* (2002); *Nieuniknione? Funkcje alfabetyzacji w dorosłości* (2002). Jest również współautorem dwutomowego podręcznika akademickiego *Pedagogika* (2003).

Prof. Kwieciński jest założycielem i redaktorem naczelnym czasopism ogólnopolskich *Forum Oświatowe*, *Socjologia Wychowania Acta Universitatis Nicolai Copernici*. Od 1990 roku jest członkiem Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych, prezydium Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN, Komitetu Prognoz *Polska 2000 Plus* przy Prezydium PAN, ekspertem Państwowej Komisji Akredytacyjnej oraz Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej ds. kierunku pedagogika. W grudniu 2007 r. Prof. Kwieciński został wybrany na członka korespondenta Polskiej Akademii Nauk.

Goszcząc na WNPiS Profesor Kwieciński wygłosił wykład na temat *Edukacja a sfera publiczna*, a następnie spotkał się z pracownikami Wydziału. W trakcie wykładu przywoływał wyniki badań nad polską szkołą, relacjonował przebieg dyskusji nad zagadnieniem jak wychowywać młodych Europejczyków oraz podawał przykłady niekonwencjonalnych rozwiązań organizowania pracy szkół i przedszkoli w naszym kraju. Zwracał uwagę, iż w elitarnych uczelniach Stanów Zjednoczonych dużą wagę przywiązuje się do kształtowania postawy odpowiedzialności za kraj. Absolwenci takich szkół mają duże szanse pełnić bardzo ważne role w administracji publicznej i najważniejszych instytucjach państwa. Profesor Kwieciński powątpiewał w istnienie w naszym

kraju szkół elitarnych oraz pytał o miejsce odpowiedzialności z programach wychowawczych szkół aspirujących do takiego miana. O młodym pokoleniu Polaków mówił, iż są „generacją porzuconą”, biorącą udział w „wysciugu szczurów”. Krytycznie wypowiedział się o polityce edukacyjnej, a w zasadzie o jej braku i określił tę sytuację jako dryfowanie polskiego systemu edukacyjnego. Twierdził, iż pedagogika ma szansę być kierunkiem studiów integrującym wiedzę o człowieku z tym, co nazywa się mądrością.

Po wykładzie profesor Kwieciński spotkał się również z JM Rektorem naszego Uniwersytetu prof. Czesławem Osękowskim.

Anetta Soroka-Fedorczuk

15 stycznia b.r. mieliśmy okazję wysłuchać interesującego wykładu prof. Danuty Waloszek z Akademii Pedagogicznej im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Tematem wykładu było *Dzieciństwo jako podstawowe pojęcie pedagogiki przedszkolnej*. Nie był to jednak wykład akademicki w klasycznym jego rozumieniu, lecz interesujący głos o dziecku i dzieciństwie, do którego zaproszono tego o kim była mowa – czyli dziecko. Pani

SALA PODCZAS WYKŁADU PROF. Z. KWIECIŃSKIEGO BYŁA WYPELNIONA PO BRZEGI

prof. D. Waloszek nakreśliła obraz dzieciństwa w różnych epokach, zmianę podejścia do dziecka, jego usytuowania społecznego, zmianę w rozumieniu jego szczególności rozwojowej. Podkreślała znaczenie pierwszych lat życia człowieka dla jego dalszego funkcjonowania w dorosłości, nawiązując do myśli G. Vuco, iż *wszystko co najważniejsze do życia zdarza się w pierwszych sześciu latach*.

Wykład ten przybliżył słuchaczom argumenty na rzecz konieczności zmiany paradygmatu edukacji najmłodszych. Prof. D. Waloszek wskazywała na potrzebę odejścia od doktryny adaptacyjnej, od nadmiernej opiekuńczości, kierowania dzieckiem i stałej kontroli, na rzecz dawania szansy samodzielnego doświadczania, poznawania świata, pytania, poszukiwania. W ślad za tym nakreślona została konieczność zorganizowania starannej, przemyślanej edukacji najmłodszych, edukacji dla przyszłości, dla kultury i cywilizacji – wpisującej się w paradygmat krytyczno-twórczy, w założenia wychowania ku demokracji.

Swoisty dialog Pani Profesor z niespełna 3-letnim chłopcem ukazał nam, jak wiele pytań i wyzwiań stoi przed nauczycielem najmłodszych, jeśli ten chce pracować w sposób uwrażliwiony na dziecko. Przedszkolak stawiany w sytuacji zadaniowej wobec zróżnicowanych zadań unaoaczał studentom, jak z różnymi problemami jest w stanie sobie poradzić, choć te dotyczyły niejednokrotnie jego strefy najbliższego rozwoju. Pokazał także rezygnację z rozwiązania zadania, gdy w jego ocenie było ono dla niego zbyt trudne, może mało atrakcyjne, niezrozumiałe, bądź wykraczało daleko poza strefę jego potencjalnych możliwości. Ta swoista ilustracja pokazała studentom, jak ważny jest trafny dobór zadań, indywidualizacja nauczania i podmiotowe traktowanie dziecka. Zrozumienie okazane przez prof. D. Waloszek dla decyzji dziecka, że jednego z zadań nie chce wykonać sprawiło, że dał się namówić na następne, a takiej elastyczności w pracy wielu nauczycieli niestety nie obserwujemy.

Zamierzeniem prof. D. Waloszek było wywołanie u słuchaczy chwili zastanowienia nad dzieckiem i warunkami jego życia i edukacji – jestem przekonana, że to się udało. Serdecznie dziękujemy Pani Profesor za to owocne w refleksje spotkanie.

Agnieszka Olczak

Wędrowki po historii wychowania

Według *Słownika Języka Polskiego PWN* wędrowka to „przenoszenie się, przemieszczanie się, przesuwanie się z miejsca na miejsce, zmiana miejsca pobytu, zmiana położenia, chodzenie tam i z powrotem, odwiedzanie wielu miejsc!” To właśnie wizyty w kolejnych wiekach i w charakterystycznych dla danego okresu szkołach, były celem wędrowki, na którą wspólnie z najmłodszymi Zielonogórczanami wybrali się studenci I roku Pedagogiki, studiów niestacjonarnych z Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Pomysł teatralnej adaptacji historii wychowania powstał w trakcie ćwiczeń z tego przedmiotu, prowadzonych przez dr Katarzynę Kochan. Zainspirowani tą koncepcją studenci, chętnie podjęli się tego, jakże trudnego zadania. Mieli oni do pokonania szereg przeszkód – po pierwsze nie znali jeszcze w pełni swych możliwości, ponieważ naukę rozpoczęli w październiku 2007 r. Ponadto dla wielu z nich wiedza z zakresu historii wychowania była zupełną nowością. Przeszkodą organizacyjną był również fakt zamieszkiwania w różnych miejscowościach oraz praca zawodowa i obowiązki rodzinne. Ale, czego dowiedli studenci, jeżeli bardzo się czegoś pragnie, nie istnieją przeszkody, których nie dałoby się pokonać, zwłaszcza w dobie Internetu, ułatwiającego komunikację.

Praca nad przedstawieniami rozpoczęła się od wyboru zagadnienia, które chcielibyśmy przedstawić uczniom z najmłodszych klas szkół podstawowych. Wybór był bardzo trudny, przede wszystkim dlatego, że szczególna miała być nasza publiczność. To przecież do percepcji dzieci należało dostosować treści, o których chcieliśmy opowiedzieć, a ponadto ważne było, aby zaciekać uczniów tematem i zachęcić ich do poznawania historii, nie tylko wychowania.

Po pierwszej selekcji tematów nastąpił bardzo ważny etap wnikliwej analizy podręczników, źródeł oraz literatury uzupełniającej, dotyczących wybranego zagadnienia. Zdobyte w ten sposób informacje stanowiły podstawę do opracowania scenariusza oraz do ułożenia dialogów. Okazało się, że studenci wywiązali się z tego zagadnienia znakomicie, były nawet grupy, które zdecydowały się wierszowaną formę narracji, np. przedstawienie o wychowaniu w wiekach średnich rozpoczynało się słowami:

„Drogie dzieci, wy nie wiecie
Gdy nie było was na świecie,
Dawno, dawno, dawno temu,
Za górami, za lasami, za drogami,
Za czym tam właściwie chcecie
Był przepiękny stary zamek i rodzina
W nim mieszkała – matka, ojciec, dwoje dzieci (...)”

Po wstępnym zatwierdzeniu scenariuszy, nastąpił podział ról, przygotowanie scenografii, kostiumów oraz próby, próby i jeszcze raz próby. W tym miejscu dodać należy, że zabawa w teatr tak pochłonęła studentów, że spotykali się ze sobą wielokrotnie, poza godzinami zajęć. Wielu z nich dopiero teraz odkryło też drzemiące w sobie talenty, zwłaszcza aktorski.

Wielkim sprawdzianem dla wszystkich biorących udział w tym przedsięwzięciu był 4 stycznia 2008 r., kiedy to Uniwersytet Zielonogórski odwiedzili uczniowie ze szkół współpracujących z uczelnią, tj. ze Szkół Podstawowych nr 6, nr 18 oraz nr 22. Łącznie w tym dniu odwiedziło UZ ponad 600 dzieci.

Uczniowie podziwiali sześć adaptacji opowiadających m.in. o wychowaniu dzieci w Atenach oraz w wiekach średnich.

Poznali też szkoły jezuickie i dowiedzieli się m.in. dlaczego rok szkolny rozpoczyna się 1 września oraz skąd pochodzi sześciostopniowa skala ocen. Dowiedzieli się kim był S. Konarski i jaką szkołę założył, a nawet wgłębili się w koncepcję wychowania J. J. Rousseau. Podczas przedstawień studenci dowiedli, że te trudne tematy można przedstawić w sposób zrozumiały i niezwykle ciekawy, czego dowodziły liczne oklaski oraz pełne zaangażowanie dzieci, które często zapraszone były do współuczestnictwa w przedstawieniu, np. mogły wybrać jedno z dwóch zakończeń sztuki. Wychodząc z auli wielu uczniów pytało, kiedy znów będą mogli odwiedzić uniwersytet. Wydaje się więc, że tego typu inicjatywy są potrzebne i być może staną się tradycją Wydziału.

Katarzyna Kochan

...Biblioteka Uniwersytecka

Seminarium Polskiego Komitetu Normalizacyjnego i Biblioteki Uniwersyteckiej

6-7 grudnia 2007 r. w Uniwersytecie Zielonogórskim odbyło się seminarium na temat: *Korzyści dla przedsiębiorstwa z aktywnego udziału w normalizacji oraz ze stosowania norm*. Seminarium, zorganizowane przez Bibliotekę Uniwersytecką oraz Polski Komitet Normalizacyjny (PKN), było odpowiedzią na zainteresowanie lokalnych przedsiębiorców i środowiska akademickiego problematyką informacji naukowej.

6 grudnia miało miejsce spotkanie przedstawicieli PKN z pracownikami Punktów Informacji Normalizacyjnej z całego kraju, a dzień później – seminarium poświęcone zagadnieniom normalizacji. Efektem była dyskusja dotycząca problemów, z którymi na co dzień borykają się pracownicy PIN-ów. Były to przede wszystkim kwestie prawa autorskiego i kopiowania norm, które wciąż pozostają problemem otwartym. Pracownicy bibliotek uczelnianych i PIN-ów znajdują się pośrodku spraw związanych z prawem autorskim i prawami czytelników: z jednej strony muszą dbać o interesy autorów, a z drugiej – umożliwić czytelnikom szeroki, wolny dostęp do zbiorów. PKN, który jest właścicielem polskich norm i prawo autorskie zezwala na kopiowanie tylko fragmentów norm i tylko do celów naukowych i dydaktycznych. Aby uczynić normy bardziej dostępnymi (wysokie ceny), PKN rozważa możliwość ich sprzedaży studentom na specjalnych warunkach, z dużym rabatem, tak jak praktykuje się to na Łotwie i w Estonii.

7 grudnia na otwartym spotkaniu w ramach seminarium wystąpił prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, dr inż. Tomasz Schweitzer, który w swej prezentacji omówił tematy dotyczące między innymi jednolitego rynku europejskiego, dyrektyw nowego podejścia, a także nowych zasad działania systemu normalizacji polskiej. Ukazał korzyści płynące z aktywnego udziału przedsiębiorstw w procesie normalizacji, które są ewi-

pion
prorektora
ds. nauki
i współpracy
z zagranicą

¹ Słownik Języka Polskiego PWN. R – Z. Red. M. Szymczak, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1996, s. 637.

dentne, ale niestety wciąż niedoceniane. Dlatego tak ważne jest, by PKN i jego autoryzowane Punkty Informacji Normalizacyjnej propagowały tę formę aktywności wśród przedsiębiorców i wychodziły naprzeciw ich indywidualnym potrzebom.

Była to pierwsza, lecz – jak zapewniał prezes Schweitzer – nie ostatnia wizyta władz PKN w Zielonej Górze i w regionie, podczas której uczestnicy seminarium mieli niepowtarzalną okazję przedyskutowania nurtujących ich wątpliwości.

Aleksandra Weber

....Dział Nauki

Uniwersytet Zielonogórski – gospodarzem V Konferencji Prorektorów ds. Nauki i Rozwoju

13-14 grudnia 2007 roku odbyła się V Konferencja Prorektorów ds. Nauki i Rozwoju. Uniwersytet Zielonogórski był po raz pierwszy gospodarzem tej cyklicznej konferencji, organizowanej przez Kolegium Prorektorów ds. Nauki i Rozwoju publicznych wyższych szkół technicznych (KPNiR, <http://www.kpnir.pwr.wroc.pl>), które jest ciałem doradczym dla KRASP (Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich) i KRPUT (Konferen-

cja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych). Konferencja odbyła się na naszej uczelni na zaproszenie prof. Józefa Korbicza – Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, który reprezentuje Uniwersytet Zielonogórski w KPNiR.

Podczas dwudniowych obrad omawiane były rozwiązania dotyczące przyznawania funduszy na działalność statutową, finansowego zarządzania szkołą, kosztów badań naukowych oraz wykorzystania funduszy unijnych w ramach 7. Programu Ramowego. Gości przywitał JM Rektor – prof. Czesław Osekowski, a obradom przewodniczył prof. Tadeusz Więckowski z Politechniki Wrocławskiej – Przewodniczący KPNiR.

Wśród uczestników obecni byli nie tylko prorektorzy politechnik i innych uczelni technicznych z całego kraju, ale również dr Andrzej Siemaszko – Dyrektor Krajowego Punktu Kontaktowego Europejskich Programów Badawczych UE; Mariusz Wielec – Dyrektor Departamentu Funduszy Europejskich w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, dr Sławomir Życiński z Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz prof. Ryszard Regiel z firmy Investel International w Warszawie.

Oprócz obrad merytorycznie związanych z problemami podejmowanymi przez KPNiR, uczestnicy konferencji zapoznali się także z naszą uczelnią, zwiedzając m.in. nowoczesne laboratoria Instytutu Budownictwa oraz Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości, którego zasady i poziom funkcjonowania spotkały się ze szczególnym uznaniem Gości.

Uczestnicy konferencji zwrócili uwagę na konieczność organizacji dalszych spotkań. Ich celem jest nie tylko wypracowywanie wspólnych rozwiązań dotyczących finansowego zarządzania szkołą, ale również zacieśnienie współpracy pomiędzy uczelniami. Gospodarzem kolejnej Konferencji Prorektorów ds. Nauki i Rozwoju będzie Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie.

Anna Ucińska

Dotacja na finansowanie kosztów zakupu aparatury naukowo-badawczej w ramach podstawowej działalności statutowej w 2007 r.

Miło nam poinformować, że Uniwersytet Zielonogórski otrzymał decyzję o zwiększeniu przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dotacji na dofinansowanie podstawowej działalności statutowej w 2007 r. Środki finansowe zostały zwiększone łącznie o kwotę 1.857.800 zł dla dwóch Wydziałów: Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji oraz Inżynierii Łądowej i Środowiska. Dodatkowo przyznane środki przeznaczone są na finansowanie kosztów zakupu aparatury naukowo-badawczej niezbędnej do realizacji badań naukowych i prac rozwojowych w ramach planu zadań podstawowej działalności statutowej ww. Wydziałów. Wysokość przyznanych środków kształtuje się następująco:

Kwota dodatkowej dotacji ogółem	–	1.857.800 zł
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	–	703.000 zł
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska	–	1.154.800 zł

Łączna kwota dotacji podmiotowej na finansowanie podstawowej działalności statutowej dla Uniwersytetu Zielonogórskiego w 2007 r. wynosi 4.848.800 zł.

Katarzyna Bubacz

WSPÓLNE ZDJĘCIE

REFERAT WYGŁASZA DR ANDRZEJ SIEMASZKO – DYREKTOR KRAJOWEGO PUNKTU KONTAKTOWEGO PROGRAMÓW BADAWCZYCH UE

UCZESTNICY KONFERENCJI ZWIEDZAJĄ AKADEMICKI INKUBATOR PRZEDSIĘBIORCZOŚCI IZ – TU W FIRME STUDIO BOZON, KRELUJĄCE KOMPLEKSOWE IDENTYFIKACJE WIZUALNE PRZY UDZIALE NAJNOWSZYCH TECHNIK MULTIMEDIALNYCH

Fundacja na rzecz Nauki Polskiej – wsparcie nauki w 2008 r.

Nowości w Programie 2008

W 2008 roku Fundacja będzie kontynuowała swoją politykę zwiększania bezpośredniego wsparcia dla najlepszych uczonych i zespołów badawczych, promowania wczesnego uzyskiwania niezależności naukowej przez młodych uczonych oraz rozwijania współpracy naukowej.

W 2008 roku Fundacja zamierza przeznaczyć na wspieranie nauki ponad 46 mln zł.

Główne zmiany w ofercie programowej Fundacji na rok 2008 związane są z uruchomieniem **czterech nowych programów** finansowanych ze środków strukturalnych UE w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka 2007-2013 (*Działanie 1.2 Wzmocnienie potencjału kadrowego nauki*) oraz **rozpoczęciem realizacji nowego programu pomocy dla bibliotek – FUNDUSZE DLA BIBLIOTEK**. Szczegółowy opis nowych programów znajduje się w zestawieniu wszystkich programów Fundacji na rok 2008, przedstawionym poniżej. Jednocześnie Fundacja zakończyła prowadzenie dwóch programów realizowanych w latach wcześniejszych (WSPÓŁPRACA KRAJOWA i NESTOR).

Pełna wersja oferty programowej FNP na rok 2008 dostępna jest w postaci broszurki w biurze FNP oraz na stronie internetowej Fundacji: www.fnp.org.pl/publikacje/program_fnp.html.

Wszystkie informacje o zasadach konkursów, formularze wniosków oraz dane kontaktowe zamieszczone są w dziale Aktualne programy FNP na stronie internetowej Fundacji: www.fnp.org.pl/programy_aktualne/aktualne_programy.html

O Fundacji

Fundacja na rzecz Nauki Polskiej to największa polska instytucja pozarządowa wspierająca naukę. Działając od siedemnastu lat, Fundacja corocznie realizuje około 20 programów, oferując najlepszym polskim uczonym oraz instytucjom naukowym pomoc, poprzez którą stara się możliwie elastycznie reagować na najważniejsze potrzeby środowiska naukowego. Zgodnie ze swoją dewizą „wspierać tylko najlepszych, aby stali się jeszcze lepsi”, Fundacja konsekwentnie stosuje zasadę „trudnego pieniądza”, a za najważniejsze kryterium decydujące o przyznaniu wsparcia uznaje doskonałość naukową zgłaszanych przedsięwzięć. Wszystkie stypendia, subwencje i nagrody Fundacji przyznawane są w trybie konkursu.

Fundacja uzyskuje środki na działalność statutową oraz na zabezpieczenie realnej wartości swojego funduszu przede wszystkim z działań na rynku finansowym, tzn. z lokowania swoich aktywów w instrumenty finansowe, głównie w obligacje, jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych i akcje. Od 2005 roku FNP posiada status organizacji pożytku publicznego, co uprawnia ją do przyjmowania od osób fizycznych wpłat 1% podatku dochodowego na cele statutowe.

Oferta programowa FNP 2008

NAGRODY I STYPENDIA

Nagroda FNP

Indywidualna nagroda dla wybitnych polskich uczonych za szczególne osiągnięcia i odkrycia naukowe, przyznawana w czterech głównych dziedzinach nauki. Nagroda uznawana jest za najważniejsze i najbardziej prestiżowe wyróżnienie naukowe w Polsce.

Kandydatów do Nagrody FNP mają prawo zgłaszać dotychczasowi laureaci Nagrody FNP oraz wybitni przedstawiciele nauki zaproszeni imiennie przez Radę Fundacji.

Procedura konkursowa podzielona jest na dwa etapy. Etap pierwszy obejmuje zgłaszanie kandydatów do Nagrody. Osoby uprawnione do zgłaszania powinny przedstawić wnioski z krótkim omówieniem istoty osiągnięcia naukowego kandydata oraz określić jeden z czterech obszarów, do których należy wniosek zakwalifikować. **Termin zgłaszania kandydatów do Nagrody FNP upływa 21 stycznia 2008 r.**

W kolejnym etapie procedury konkursowej Rada Fundacji zwraca się do osób nominowanych do Nagrody o wyrażenie zgody na udział w konkursie oraz prosi je o dostarczenie dodatkowych materiałów i informacji, pozwalających na dokonanie wszechstronnej merytorycznej oceny osiągnięcia. Odpowiednio uzupełnione wnioski poddawane są następnie ocenie powołanych przez Radę FNP niezależnych recenzentów, wybitnych ekspertów w danych dziedzinach. Biorąc pod uwagę ich opinie, Rada Fundacji podejmuje decyzję o wyłonieniu laureatów.

Program MISTRZ - Subsydia profesorskie

Trzyletnie subsydia dla wybitnych uczonych umożliwiająca intensyfikowanie już prowadzonych prac lub podejmowanie nowych kierunków badań (jest to konkurs zamknięty). W roku 2008 konkurs adresowany jest do przedstawicieli nauk przyrodniczych i medycznych. Przewiduje się przyznanie do 12 subsydiów o wysokości 450 tys. zł (150 tys. zł rocznie).

Nowość

Od 2008 roku laureaci wszystkich edycji programu MISTRZ, którzy zakończyli realizację subsydium, mogą ubiegać się o badawcze subsydia wyjazdowe typu „sabbatical leave”. Będzie ono przyznawane na zasadach konkursowych. Szczegółowe zasady konkursu przedstawione zostaną na stronie internetowej Fundacji do końca I kwartału 2008.

STYPENDIA KRAJOWE

Program MPD – Międzynarodowe Projekty Doktoranckie (NOWOŚĆ)

Finansowanie projektów doktoranckich realizowanych w ramach konsorcjów naukowych złożonych z polskich i zagranicznych jednostek badawczych. W konkursie mogą wziąć udział konsorcja naukowe złożone co najmniej z jednej polskiej i jednej zagranicznej instytucji, które współpracują w ramach studiów doktoranckich i umożliwiają doktorantom prowadzenie międzynarodowych projektów. Jednostka polska musi posiadać nadaną przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pierwszą kategorię w aktualnej ocenie parametrycznej oraz prawo nadawania stopnia naukowego doktora. Dodatkowym warunkiem udziału w konkursie jest zaangażowanie w realizację projektu co najmniej 5 samodzielnych pracowników naukowych po stronie polskiej i co najmniej takiej samej ich liczby po stronie zagranicznej.

Warunkiem udziału w konkursie jest dokonywanie wyboru doktorantów przez konsorcjum w drodze otwartego międzynarodowego naboru. Projekty konsorcjów mogą być realizowane w okresie od czterech do pięciu lat.

W ramach programu finansowane są m.in. stypendia naukowe dla doktorantów w wysokości 3000 zł miesięcznie (4500

zł podczas pobytu zagranicznego) oraz granty badawcze (w wysokości do 35 000 zł rocznie dla jednego doktoranta).

Przewidywany jest jeden termin składania wniosków, który zostanie podany na stronie internetowej Fundacji (www.fnp.org.pl) do końca I kwartału.

Program realizowany jest w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka 2007-2013 (Działanie 1.2 Wzmocnienie potencjału kadrowego nauki).

Program START - stypendia krajowe dla młodych uczonych

Roczne stypendia dla najzdolniejszych młodych naukowców (do 30 lat, lub do 32 dla tych, którzy korzystali z urlopów wychowawczych) z dorobkiem naukowym udokumentowanym publikacjami. W 2008 roku Fundacja przyzna do 120 rocznych stypendiów w wysokości 24 000 zł. Wnioski o stypendium mogą składać instytucje zatrudniające lub kształcące kandydatów, lub bezpośrednio kandydaci.

Stypendium można przedłużyć na drugi rok na podstawie oceny rezultatów osiągniętych w pierwszym roku.

W 2009 roku zasady programu zostaną zmodyfikowane – liczba przyznawanych stypendiów zwiększona zostanie do 180 natomiast kandydaci ubiegający się o przedłużenie stypendiów oceniani będą w jednym konkursie z nowymi kandydatami.

Termin składania wniosków o stypendia na rok 2009 upływa 31 października 2008 r., a termin składania wniosków w ostatnim konkursie o przedłużenie stypendium organizowanym według dotychczasowych zasad – 15 grudnia 2008 r.

Program POWROTY/HOMING- subsydia dla powracających

Program ten oferuje dwuletnie subsydia (z możliwością przedłużenia o jeden rok) dla młodych badaczy powracających z dłuższego (ponad 9 miesięcy) pobytu naukowego za granicą. Subsydia mają na celu rozwój kariery naukowej laureatów po powrocie do pracy w Polsce oraz wspieranie nawiązanej przez nich międzynarodowej współpracy naukowej. W 2008 roku Fundacja przyzna około 15 subsydiów obejmujących: imienne stypendium naukowe laureata (30 000 zł.) oraz środki na realizację projektu badawczego i kontynuację współpracy zagranicznej (40 000 zł).

Termin składania wniosków upływa 30 kwietnia 2008 r.

Program otrzymał wsparcie udzielone przez Islandię, Liechtenstein i Norwegię poprzez dofinansowanie ze środków Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Program FOCUS – subsydia na tworzenie zespołów naukowych

Trzyletnie subsydia służące pomocy młodym badaczom będącym na początkowym etapie budowania własnego zespołu naukowego oraz posiadającym liczący się dorobek naukowy. W tegorocznej edycji program skierowany jest do uczonych zajmujących się badaniami nad molekularnymi i biochemicznymi mechanizmami powstawania i zwalczania nowotworów, niezależnie od uprawianej przez nich dyscypliny naukowej.

Na subsydiu składa się część stypendialna (przeznaczona na imienne stypendium laureata i stypendia dla jego współpracowników) oraz część subwencyjna (przeznaczona na finansowanie zakupów aparatury i materiałów niezbędnych do prowadzenia badań, a także na pokrycie kosztów administracyjnych i technicznych).

Fundacja przyzna w aktualnej edycji do pięciu subsydiów. Wysokość jednego subsydium wynosi w 2008 roku 300 000 zł. (100 000 zł rocznie). Laureaci mają również prawo ubiegania się o dodatkowe środki finansowe (grant) z przeznaczeniem na udoskonalenia warsztatu badawczego. Suma środków przeznaczonych w tym roku na granty wynosi 2 mln zł.

Termin składania wniosków upływa 15 października 2008 r.

Program TEAM - subsydia dla zespołów badawczych realizujących projekty z udziałem młodych naukowców (NOWOŚĆ)

Finansowanie projektów realizowanych przez młodych naukowców w najlepszych zespołach badawczych w Polsce. Zgłaszać można projekty z trzech obszarów tematycznych, określanych w dokumentacji konkursowej jako *Bio*, *Info*, *Techno*. Konkurs adresowany jest do kierowników zespołów naukowych tworzących własne zespoły z udziałem młodych naukowców: studentów, doktorantów i uczestników staży podoktorskich. Liczba młodych uczonych w zespole nie może być mniejsza niż 6 osób, a ich rekrutacja musi przebiegać w drodze otwartego naboru prowadzonego w kraju i za granicą. Projekty mogą być realizowane w okresie od dwóch do czterech lat.

Przewidywane są dwa terminy składania wniosków rocznie - ich ogłoszenie nastąpi w I kwartale 2008 r.

Program realizowany w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka 2007-2013 (Działanie 1.2 Wzmocnienie potencjału kadrowego nauki).

Program WELCOME – subsydia dla uczonych z zagranicy na tworzenie zespołów z udziałem młodych naukowców w Polsce (NOWOŚĆ)

Subsydia przyznawane są naukowcom z zagranicy na tworzenie w Polsce zespołów badawczych. Program jest skierowany do uczonych (posiadających, co najmniej, stopień naukowy doktora) z zagranicy planujących przyjazd do Polski lub prowadzących w Polsce zespoły naukowe, jednak nie dłużej niż 5 lat. O subsydiu starać się mogą również polscy uczeni, którzy przebywali za granicą co najmniej przez 2 lata i zamierzają wrócić do kraju lub wrócili z pobytu zagranicznego nie wcześniej niż 2 lata przed upływem terminu przyjmowania wniosków. Projekty mogą być realizowane przez okres od trzech do pięciu lat w obszarach tematycznych, określanych w dokumentacji konkursowej jako *Bio*, *Info*, *Techno*.

Fundacja oferuje uczonym przyjeżdżającym do Polski imienne stypendium naukowe, mające zniwelować dysproporcje między wysokością ich wcześniejszego wynagrodzenia oraz wysokością wynagrodzenia w jednostce polskiej. Dodatkowo subsydium obejmuje stypendia naukowe dla zatrudnionych w zespole studentów, doktorantów i uczestników staży podoktorskich (ich liczba nie może być mniejsza niż 6 osób) oraz grant badawczy (w wysokości do 1 miliona zł rocznie).

Przewidywany jest jeden termin składania wniosków rocznie, który zostanie ogłoszony w I kwartale 2008 r.

Program realizowany w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka 2007-2013 (Działanie 1.2 Wzmocnienie potencjału kadrowego nauki).

STYPENDIA ZAGRANICZNE

Program KOLUMB – stypendia dla młodych doktorów

Stypendia dla młodych polskich uczonych (do 35 lat lub do 37 dla tych, którzy byli na urlopach wychowawczych) na odbycie podoktorskich staży (od 6 do 12 miesięcy) w najlepszych ośrodkach naukowych za granicą. Oferta skierowana jest do uczonych, którzy nie odbywali jeszcze długoterminowych staży zagranicznych. Wysokość stypendiów odpowiada stypendiom typu *postdoc* na świecie i wynosi średnio 2500-6000 euro miesięcznie (lub równowartość tej kwoty w innej walucie). Fundacja pokrywa dodatkowo koszty podróży stypendysty i jego współmałżonka, o ile ten zamierza przebywać ze stypendystą co najmniej połowę okresu trwania stypendium.

Od 2008 roku Fundacja, oprócz stypendiów przyznawanych w dotychczasowej formule, oferuje również stypendia do

ośrodków, z którymi zawarte zostały specjalne porozumienia. Dają one laureatom dodatkowe korzyści przy realizacji stypendium w danej instytucji badawczej. Szczegóły dotyczące poszczególnych ośrodków dostępne są na stronie internetowej Fundacji, a ich oferta będzie sukcesywnie powiększana. W 2008 roku przyznane zostanie do 16 stypendiów.

Laureaci programu KOLUMB mogą ubiegać się o wsparcie po powrocie do kraju w ramach tzw. grantu wspomagającego wynoszącego do 40 tys. zł.

Termin składania wniosków upływa 15 marca 2008 r. Program KWERENDA - stypendia na kwerydy za granicą

Finansowanie wyjazdów uczonych ze stopniem doktora na zagraniczne kwerydy biblioteczne i archiwalne, służące poszukiwaniu i analizowaniu niedostępnych w Polsce materiałów źródłowych z zakresu nauk humanistycznych i społecznych. Stypendium przyznawane jest na okres od 1 do 3 miesięcy, a jego wysokość zależy od miejsca jego realizacji i wynosi średnio 2200 euro miesięcznie (lub równoważność tej kwoty w innej walucie).

Termin składania wniosków upływa 30 września 2008 r.

Stypendia konferencyjne

Dofinansowanie kosztów udziału polskich naukowców (w wieku do 35 lat) w międzynarodowych konferencjach, sympozjach i kongresach naukowych.

Wnioski należy składać w Towarzystwie Naukowym Warszawskim, zajmującym się procedurą konkursową /www.tnw.waw.pl/ w terminach: **do 28 lutego, do 30 kwietnia, do 30 czerwca, do 30 października.**

WSPIERANIE WARSZTATÓW NAUKOWYCH

Program NOVUM

Subwencje przeznaczone na wsparcie wyjątkowych inicjatyw o istotnym znaczeniu dla nauki w Polsce, które nie mogą uzyskać dofinansowania z innych źródeł, a zarazem nie są objęte pozostałymi programami Fundacji.

Wnioski można składać w dowolnym terminie.

TRANSFER TECHNOLOGII

Program VENTURES – wspieranie innowacyjnych projektów realizowanych przez młodych uczonych (NOWOŚĆ)

Dofinansowanie projektów w dowolnych dziedzinach badań, które mogą znaleźć zastosowanie w gospodarce - poprzez przyznawanie subwencji na okres od jednego do trzech lat. Program jest adresowany do jednostek naukowych, w których realizowane są badania służące powstaniu prac magisterskich lub doktorskich oraz do tych jednostek, które zatrudniają absolwentów studiów magisterskich na etatach naukowo-dydaktycznych. Wnioski składają jednostki naukowe, w których realizowane są badania wraz ze studentem, absolwentem lub doktorantem, odpowiadającym za dany projekt.

Przewiduje się dwa terminy składania wniosków rocznie. Dokładne daty zostaną ogłoszone w I kwartale 2008 r.

Program realizowany w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka 2007-2013 (Działanie 1.2 Wzmocnienie potencjału kadrowego nauki).

Program Innowator

Program jest skierowany do młodych naukowców lub zespołów badawczych i oferuje pomoc we wdrożeniu projektów innowacyjnego wykorzystania nowoczesnych technologii, produktów lub usług w praktyce gospodarczej.

Realizowany jest w trzech etapach:

- I – szkolenia z zakresu zasad prowadzenia działalności gospodarczej dla autorów 20-25 najlepszych projektów;
- II - dofinansowanie kilku najlepszych przedsięwzięć uczestników etapu szkoleniowego, ocenionych na podstawie powstałych w trakcie szkoleń biznesplanów;
- III - pomoc w rozmowach i negocjacjach związanych z pozyskiwaniem dalszego finansowania wdrożeń.

W II i III etapie mogą również uczestniczyć osoby, które nie brały udziału w szkoleniu, a posiadają innowacyjne projekty. Wymogiem jest spełnienie kryteriów regulaminowych oraz rekomendacja instytucji wsparcia biznesowego (np. inkubatorów przedsiębiorczości).

Na dofinansowanie najlepszych projektów Fundacja przeznaczona w 2008 roku kwotę 1 miliona złotych.

Termin składania wniosków do I etapu konkursu mija 30 kwietnia 2008 r.

PROGRAMY WYDAWNICZE I KONFERENCYJNE

Program MONOGRAFIE

Stały konkurs Fundacji na oryginalne, niepublikowane wcześniej monografie z dziedziny nauk humanistycznych i społecznych. Do końca 2007 roku w serii *Monografie FNP* ukazało się, łącznie ze wznowieniami, ponad 120 pozycji.

Prace do konkursu nadsyłać mogą autorzy polscy, a także zagraniczni, o ile monografia dotyczy tematyki polskiej i jest napisana w języku polskim. Monografie ocenia Rada Wydawnicza FNP, która rekomenduje Zarządowi Fundacji najlepsze prace do wydania w serii FNP. W ramach programu uzyskać można również dofinansowanie tłumaczenia wydanego w serii dzieła na wybrany język kongresowy. W szczególnych przypadkach możliwe jest również uzyskanie finansowania przekładu wybitnej pracy z zakresu nauk humanistycznych i społecznych opublikowanej poza serią.

Prace, wraz z wypełnionym formularzem wniosku, można składać w Fundacji w dowolnym terminie.

Projekty Wydawnicze

Projekty wspierania wydawnictw ciągłych mających zasadnicze znaczenie dla badania historii i kultury polskiej. Obecnie wspierane przez FNP projekty wydawnicze to: Polski Słownik Biograficzny i cykl opracowań monograficznych *Origines Polonorum*. Kwalifikacja serii wydawniczych do PROJEKTÓW WYDAWNICZYCH FNP odbywa się w drodze konkursu adresowanego do zespołów naukowych.

Szczegóły dotyczące konkursu w 2008 roku dostępne będą na stronie Fundacji w I kwartale 2008 roku. PROGRAMY WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ

Nagroda Naukowa COPERNICUS

Ustanowiona wspólnie z Deutsche Forschungsgemeinschaft (DFG) nagroda dla dwóch współpracujących ze sobą naukowców – polskiego i niemieckiego, za wybitny dorobek badawczy będący rezultatem tej współpracy oraz osiągnięcia w promowaniu młodej kadry badawczej. Nagroda przyznawana jest raz na dwa lata, a jej wysokość to 50 000 euro – po 25 000 euro dla każdego z laureatów.

W 2008 roku nagroda zostanie przyznana po raz drugi. Uroczyste wręczenie odbędzie się w maju 2008 r. w Warszawie.

Do nagrody mogą kandydować uczeni poniżej 65 roku życia, posiadający co najmniej stopień naukowy doktora i pracujący w polskiej lub niemieckiej instytucji naukowej. W momencie przyznawania nagrody muszą być zaangażowani w realizację polsko-niemieckiego projektu naukowego. Kandydatów do nagrody mogą zgłaszać uczeni ze stopniem naukowym doktora zatrudnieni w polskiej bądź niemieckiej instytucji naukowej.

Termin składania wniosków do następnej edycji programu (rozstrzyganej w 2010 r.) zostanie podany w II połowie 2009 r.

Polskie Honorowe Stypendium Naukowe im. Aleksandra von Humboldta

Stypendium dla wybitnych niemieckich uczonych na prowadzenie badań w Polsce.

Stypendia przyznawane są na okres od 4-6 miesięcy, na pobyt w jednym lub – w uzasadnionych przypadkach – w większej liczbie ośrodków naukowych.

Wysokość stypendium w 2008 r. wyniesie 4000 euro miesięcznie.

Kandydatów zgłaszać mogą tylko uczeni polscy, w terminie do 30 września 2008 r.

Stypendia dla zagranicznych uczonych na badania w Polsce

Przeznaczone są dla naukowców z zagranicy, głównie z krajów Europy Środkowej i Wschodniej, zainteresowanych prowadzeniem badań w Polsce. Stypendium przyznawane jest na okres od 1 do 12 miesięcy i odpowiada średniej pensji na analogicznym stanowisku w Polsce oraz uwzględnia koszty zakwaterowania.

Wnioski należy składać w Kasie im. Mianowskiego / www.mianowski.waw.pl, która prowadzi konkurs, w terminie do 31 października 2008 r.

INNE INICJATYWY

Program FUNDUSZE DLA BIBLIOTEK (NOWOŚĆ)

Wsparcie merytoryczne i finansowe udzielane bibliotekom i archiwom w procesie uzyskiwania dotacji pochodzących z funduszy pomocowych. Oferta programu obejmuje udzielenie pomocy merytorycznej w zakresie przygotowania wniosku o dofinansowanie poprzez organizowanie pomocy eksperckiej i pokrycie kosztów związanych z przygotowaniem niezbędnej do aplikowania dokumentacji.

Konkurs jest skierowany do instytucji dysponujących zbiorami o dużym znaczeniu dla badań naukowych i dziedzictwa historycznego Polski, które nie posiadają zaplecza administracyjnego koniecznego do przygotowania wniosku, w szczególności do mniejszych podmiotów, takich jak stowarzyszenia, towarzystwa, fundacje, zakony, kościoły etc.

Konkurs odbywa się w trybie ciągłym.

Program PARTNERZY

Dofinansowanie najlepszych i najciekawszych projektów realizowanych przez ogólnopolskie i regionalne towarzystwa naukowe o charakterze korporacyjnym oraz inne organizacje pozarządowe zajmujące się wspieraniem nauki w Polsce

Termin składania wniosków do konkursu upływa 31 marca 2008 roku.

Pełna wersja oferty programowej FNP na rok 2008 dostępna jest w postaci broszurki w biurze FNP oraz na stronie internetowej Fundacji: www.fnp.org.pl/publikacje/program_fnp.html.

Wszystkie informacje o zasadach konkursów, formularze wniosków oraz dane kontaktowe zamieszczone są w dziale Aktualne programu FNP na stronie internetowej Fundacji: www.fnp.org.pl/programy_aktualne/aktualne_programy.html

Aukcja i koncert na rzecz Akcji Uniwersytet Dzieciom

Wypełniona po brzegi aula Uniwersytetu Zielonogórskiego, ponad 6 tys. zł z licytacji

i bisy na koniec imprezy - to tylko skrót tego co działo się 23 stycznia w uniwersyteckiej auli podczas koncertu na rzecz Akcji „Uniwersytet Dzieciom”, w którym wystąpili: Urszula Dudziak, Janusz Szrom, Big Band Uniwersytetu Zielonogórskiego i Chór Akademicki. Zanim jednak koncert się rozpoczął, tradycyjnie już odbyła się licytacja przedmiotów podarowanych przez osoby ze świata polityki, mediów, sponsorów oraz studentów naszej uczelni. Na tegorocznej aukcji uzbierano aż 6.490 zł, czyli prawie dwa razy tyle co w roku ubiegłym (3.960 zł). Najwięcej wylicytowano za obraz Adama W. Bagińskiego - podarunek od Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Czesława Osękowskiego. Sprzedano go za 900 zł. Pióro od Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego wylicytowano za 500 zł. Za taką samą kwotę kupiono obraz „Martwa natura” nieznanego autora. Licytujący udowodnili, że mają otwarte serca i chętnie pomagają dzieciom. Niemala w tym zasługa prowadzącego licytację – studenta naszej uczelni – Łukasza Zalewskiego, który wykazał się doskonałą umiejętnością poruszania serc i portfeli. W tym roku pieniądze uzyskane z licytacji zostaną przeznaczone na organizację i nagrody podczas II Spartakiady Świetlic Terapeutycznych organizowanej przez Studium Wychowania Fizycznego wspólnie z Biurem Promocji UZ.

Podczas charytatywnego koncertu na rzecz Akcji Uniwersytet Dzieciom, na scenie pojawili się: Urszula

Dudziak, której nie trzeba chyba przedstawiać, Janusz Szrom – doskonały wokalista jazzowy, Big Band UZ pod dyktando Jerzego Szymaniuka, z gościnnym udziałem Piotra Barona i Jakuba Stankiewicza oraz Chór Akademicki pod dyktando Jerzego Markiewicza. Gwiazda wieczoru – Urszula Dudziak jak zawsze została owacyjnie powitana w swoim rodzinnym mieście, o którym zresztą zawsze wyraża się bardzo ciepło. Jak sama mówiła – utwory, które wykonuje nie mają słów, więc koncert uzupełnia własną konferansjką. W czym czuje się, jak można było zauważyć, bardzo dobrze.

Podczas noworocznego koncertu wysłuchaliśmy koled i znanych światowych utworów, m.in. *I can't stop loving you*, *White Christmas* czy *It's only a paper moon* w aranżacjach Jerzego Szymaniuka. Na bis wszyscy występujący podczas koncertu wykonali utwór *Papaya*, który nucili zgromadzeni w auli widzowie.

Cóż, koncert już za nami, a my przygotowujemy się do kolejnej edycji Akcji „Uniwersytet Dzieciom” w przyszłym roku.

Szczegóły dotyczące akcji na stronie www.dzieciom.uz.zgora.pl

Wyniki licytacji przedmiotów:

1. Obraz „Kruźganki Krosna Odrzańskiego, Małgorzata Opara – 290 zł
2. Obraz „Martwa natura”, autor nieznan – 500 zł
3. Obraz „Widok z okna”, Dominika Radzińska - studentka Wydziału Artystycznego UZ – 320 zł
4. Obraz „Widok z basenu”, Anna Zawadzka - studentka Wydziału Artystycznego UZ – 90 zł
5. Obraz „Martwa natura”, Jolanta Kita – studentka Wydziału Artystycznego UZ – 90 zł
6. Obraz „Krajobraz we mgle”, Natalia Janigacz – studentka Wydziału Artystycznego UZ – 370 zł
7. Obraz Adama W. Bagińskiego - podarunek od Rektora Uniwersytetu - Zielonogórskiego prof. Czesława Sękowskiego – 900 zł
8. Suknia wieczorowa ofiarowana przez Salon Sukien Ślubnych i Wieczorowych BIANCANEVE z Zielonej Góry (suknia będzie szyta na miarę) – 370 zł.
9. Okulary przeciwsłoneczne damskie marki Carolina Herrera – podarunek od optyka Tomasza Puśleckiego – 350 zł
10. Okulary przeciwsłoneczne damskie marki Carolina Herrera – podarunek od optyka Tomasza Puśleckiego – 230 zł
11. „Kontaktowi, czyli szklarze bez kitu” – książka autorstwa Grzegorza Miecugowa i Tomasza Staneckiego z dedykacją – 390 zł
12. Dwupłytowy album DVD Kabaretu „Ani Mru-Mru” z autografami – 320 zł
13. Noga od krzesła Szymona Majewskiego - podarunek od prowadzącego program w TVN „Szymon Majewski Show” wraz ze zdjęciem i autografem ofiarodawcy – 440 zł
14. „Lustro Szkła Kontaktowego” podarowane przez prof. Stefana Niesiołowskiego – Wicemarszałka Sejmu VI Kadencji, które otrzymał w 2007 jako laureat plebiscytu programu „Szkło Kontaktowe” – 130 zł
15. Kalendarz – terminarz od Jolanty Kwaśniewskiej z limitowanej serii, powstał z okazji World Family Summie +3, jaki odbył się w Warszawie w dniach 26-29.11. 2007 r. – 420 zł
16. Pióro od Prezydenta Zielonej Góra Janusza Kubickiego – 200 zł
17. Pióro od Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego – 500 zł
18. Ekskluzywny komplet od Rzecznika Praw Obywatelskich: mapa Polski oraz przycisk do papieru – 450 zł
19. Medal od Rzecznika Praw Obywatelskich - medal otrzymaliśmy jako pierwsi i dotychczas jedyni - jest on darowany osobom, instytucjom, które działają na rzecz ochrony praw człowieka - 130 zł

Małgorzata Ratajczak-Gulba

Nowości wydawnicze

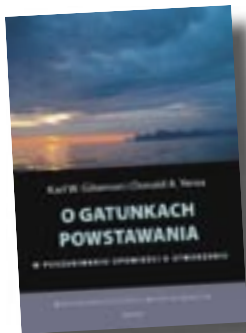
PROF. MICHAŁ DRAB,
Wybrane zagadnienia statystyki matematycznej i doświadczalnictwa w inżynierii środowiska.
Wydawca - Oficyna Wydawnicza UZ.

Podręcznik powinien być pomocny przy opracowaniu wyników badań prowadzonych na ostatnich latach studiów magisterskich, a także przy opracowaniu wyników do prac doktorskich bądź publikacji naukowych.

Podręcznik składa się z dwóch części. W pierwszej części przedstawiono sposoby zakładania i prowadzenia doświadczeń polowych, leśnych, sadowniczych i laboratoryjnych. W części drugiej podano podstawowe pojęcia z prawdopodobieństwa, działania na prawdopodobieństwach, teoretyczne podstawy dotyczące zmiennej skokowej, oraz sposoby wnioskowania prowadzonego na podstawie rozkładu normalnego.

Podano sposoby obliczeń analizy wariancji dla konkretnych układów doświadczalnych, sposoby testowania różnic pomiędzy średnimi a w końcowej części przedstawiono sposoby obliczania korelacji, regresji dla różnych przykładów, testy nieparametryczne i analizę trendu.

Marek Dankowski

KARL W. GIBERSON i DONALD A. YERXA
O gatunkach powstawania.
W poszukiwaniu opowieści o stworzeniu,
przeł. Dariusz Sagan, Biblioteka Filozoficznych Aspektów Genezy, t. 3,
Wydawnictwo MEGAS, Warszawa 2008,
s. 283, oprawa broszurowa, 17 x 24 cm.

„Ludzie potrzebują opowieści o stworzeniu. Kultury są częściowo określone przez swoje wspólne mity o stworzeniu, przez opowieści, które odpowiadają na ważne pytania: jak powstał świat i jak odnajdywać sens w istniejącym porządku.

Mity o stworzeniu wyjaśniają i łagodzą emocjonujące, wyzywające i przerażające schematy życia i śmierci; dają poczucie bezpieczeństwa; zaspokajają pragnienie sensu i celu. Mity o stworzeniu są «czymś więcej niż racjonalnymi wyjaśnieniami pierwszych przyczyn procesów fizycznych lub uzasadnieniami istniejących warunków społecznych». Mity o stworzeniu muszą jasno ukazywać «sens zaistnienia świata – czyli faktu, że świat zaistniał» (Wprowadzenie, s. 9).

O gatunkach powstawania opisuje amerykański spór o pochodzenie. Autorzy pragną obalić pogląd, że spór ten da się sprowadzić do dualizmu kreacjonizm-ewolucjonizm, w którym kreacjonizm utożsamiany jest z tzw. kreacjonizmem naukowym, a ewolucjonizm postrzegany jest z perspektywy popularyzatorów nauki promujących naturalistyczny materializm. Pierwsze z tych stanowisk głosi, że Wszechświat liczy 6-10 tys. lat, zaś organizmy żywe zostały bezpośrednio stworzone przez Boga w mniej więcej obecnej ich postaci, a przeznaczeniem ludzi jest zjednoczenie się ze Stwórcą. Zgodnie z drugim punktem widzenia Wszechświat powstał miliardy lat temu bez udziału Boga, natomiast organizmy żywe są rezultatem niekierowanej, ślepej ewolucji – w wizji tej istnienie człowieka nie ma żadnego celu, ani sensu, absolutnie nie ma też miejsca dla Boga. Pierwszy pogląd przeczy wielu osiągnięciom współczesnej nauki; drugi jest w nich silnie zakorzeniony.

Kreacjonizm naukowy i naturalistyczny materializm to poglądy mocne, klarowne, proste i z łatwością trafiające do przedstawicieli odpowiednich kręgów religijnych i intelektualnych. Zdaniem autorów cechy te sprawiają jednak, że oba te stanowiska mijają się z prawdą o świecie – wydaje się, że w przypadku sporu o pochodzenie do prawdy można dojść jedynie kosztem klarowności. Poszukiwania opowieści o stworzeniu należy przenieść w głąb spektrum wyznaczonego przez te dwa skraj-

ne punkty widzenia. Jedną z możliwości są różne odmiany teistycznego ewolucjonizmu, które usiłują pogodzić tradycyjną teologię z nauką głównego nurtu. Niestety, wśród teistycznych ewolucjonistów nie ma zgody na to, które elementy czerpać z religii, a które z nauki, przez co żaden z proponowanych przez nich poglądów nie jest w stanie zdobyć powszechnej akceptacji. Znaczenie bardziej obiecującą pod tym względem perspektywą (nie oznacza to jednak, że autorzy się z nią zgadzają) jest rozwijana od początku lat 1990-tych w Stanach Zjednoczonych teoria inteligentnego projektu. Pod swój sztandar chętnie przyjmuje ona wszystkich, którzy dostrzegają w przyrodzie ślady działania inteligencji i jednocześnie odrzucają naturalistyczne teorie pochodzenia. Dzięki temu, że nie opowiadają się za jakimś konkretnym poglądem na pochodzenie – zgodnym np. z kreacjonizmem naukowym lub jedną z odmian teistycznego ewolucjonizmu – teoretycy projektu mogą zdobyć szersze uznanie. Teoria inteligentnego projektu znacznie bardziej odpowiada zwykłym ludziom, niż teistyczny ewolucjonizm, za sprawą zaś swej wyszukanej argumentacji ma większe poważanie w środowisku naukowym, niż kreacjonizm naukowy. Poważne wątpliwości względem tego, czy teoria ta ma status naukowy, skłaniają jednak Gibersona i Yerxa do wniosku, że nie jest ona zwycięską opowieścią o stworzeniu – spór o pochodzenie nadal nie jest zamknięty.

Mimo iż **O gatunkach powstawania** jest ograniczona do wydarzeń tocących się w Stanach Zjednoczonych, poruszany w książce temat opowieści o stworzeniu ma zasadnicze znaczenie dla wszystkich kultur, które w dużym stopniu opierają się zarówno na autorytecie religii, jak i nauki.

Dariusz Sagan

JAWORSKI T.,
Mobilność społeczeństwa wielokulturowego na pograniczu śląsko-łużyckim od XVI do XVIII w., s. 472 [12],
oprawa twarda, 17 x 24 cm,
Oficyna Wydawnicza, 2007

„Przedstawiony tu problem, czyli mobilność społeczna, obejmuje bardzo szeroką gamę zdarzeń, które rozegrały się w środowisku naturalnym, demograficznym i gospodarczym, a towarzyszyły im wydarzenia polityczne, re-

ligijne, intelektualne i świadomościowe. Każde z nich – z jednej strony – miało swoją specyfikę, znaczenie, a także było swoistym obrzędem, ale z drugiej strony – istniały pewne niezbędne uwarunkowania, określone przez miejsce wydarzeń i człowiek. Podstawowe pytanie, na które poszukujemy odpowiedzi, brzmi: jaka jest współzależność między oddziaływaniem środowiska i poziomem mobilności człowieka? Mówiąc inaczej: czy wolność może mieć różne poziomy i czy ma to związek z mobilnością społeczną?”

[ze Wstępu]

ANDRZEJEWSKI T.,
Rechenbergowie w życiu społeczno-gospodarczym Księstwa Głogowskiego w XVI-XVII wieku,
s. 386, oprawa broszurowa,
15 x 23,5 cm,
Oficyna Wydawnicza UZ 2007

„Celem niniejszej pracy jest ukazanie roli, jaką w księstwie głogowskim odegrała rodzina von Rechenberg. Sformułowany program badawczy skupiony został wokół dwóch wzajemnie uzupełniających się problemów

węzłowych – analizy budowy i upadku potęgi jednego z najważniejszych rodów śląskich, który odgrywał przez prawie 200 lat dominującą rolę w północnej części Śląska oraz ukazaniu znaczenia rodziny w życiu społeczno-gospodarczym księstwa głogowskiego, poprzez jego oddziaływanie na różne sfery życia”.

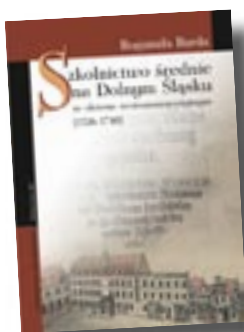
[ze Wstępu]

BEZPIECZEŃSTWO CZŁOWIEKA. KONTEKSTY I DYLEMATY, r
ed. M. Rybakowski, s. 188, oprawa broszurowa, 17 x 24 cm, Oficyna Wydawnicza, 2007

„Książka pod redakcją Marka Rybakowskiego pt. *Bezpieczeństwo człowieka. Konteksty i dylematy* to praca prezentująca zbiór ciekawych artykułów i esejów naukowych dotyczących różnych dylematów i kontekstów bezpieczeństwa człowieka. Praca dotyczy niezwykle ważnej oraz aktualnej problematyki bezpieczeństwa widzianej z bardzo szerokiej perspektywy, począwszy od perspektywy teoretycznej i etycznej, a skończywszy na zagadnieniach praktycznych związanych z bezpieczeństwem pracy”.

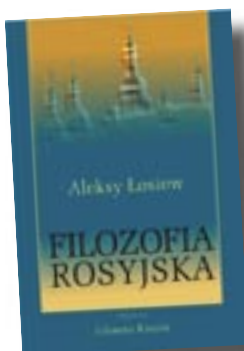
[z Recenzji wydawniczej]

BURDA B., Szkolnictwo średnie na Dolnym Śląsku w okresie wczesnonowoczesnym (1526-1740), s. 306 [16], oprawa twarda, 17 x 24 cm, Oficyna Wydawnicza, 2007

„Podstawową tezę pracy jest twierdzenie, że rozwój szkolnictwa średniego na Dolnym Śląsku w czasach wczesnonowoczesnych (1526-1740) w dużej mierze był uzależniony od przebiegu i charakteru reformacji, powołania w miastach protestanckich rad miejskich, stosunków religijnych w monarchii habsburskiej, a także przepływu myśli pedagogicznej z krajów Europy Zachodniej, w tym szczególnie z Niemiec i z Włoch. Zakres chronologiczny rozprawy zbiega się z początkiem rozwoju reformacji w Niemczech, czyli po pierwszym wystąpieniu Marcina Lutera w 1517 roku, i ogłoszeniu *Pouczenia dla wizytatorów parafii w szkołach Księstwa Saksonii* (1528), gdzie zostały nakreślone zadania szkoły. Z drugiej strony nie bez znaczenia jest rok 1526 i przejęcie Dolnego Śląska przez Habsburgów, a także pierwsze opowiadanie się śląskiego księcia Fryderyka II legnickiego po stronie protestantyzmu (1523). Wtedy też nastąpiły pierwsze próby reformowania szkół w księstwie oraz powołania uniwersytetu w Legnicy. Zamknięcie to rok 1740 – przyjmowany przez badaczy jako moment wkroczenia Fryderyka II na Śląsk i początek wojen o sukcesję śląską”.

[ze Wstępu]

ŁOSIEW A., Filozofia rosyjska, przekł. L. Kiejzik, s. 66, oprawa broszurowa, 14 x 21 cm, Oficyna Wydawnicza, 2007

„Artykuł Aleksego Łosiewa *Filozofia rosyjska*, który oddajemy do rąk polskiego Czytelnika, to trzeci już (po Włodzimierza Sołowjowa *Rosyjskiej idei*, 2004 r., oraz Lwa Karsawina *Wschód, Zachód i rosyjska idea*, 2007 r.) przekład ważnych tekstów z dziedziny filozofii rosyjskiej, jaki ukazuje się z inicjatywy pracowników Instytutu Filozofii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Tym razem proponujemy tekst mówiący o źródłach powstania tej filozofii. Był on pisany dla czytelnika niemieckiego w czasach, gdy o filozofii rosyjskiej mało się jeszcze mówiło w Europie, stąd cytaty oryginalnych myślicieli rosyjskich, jakie Łosiew włączył do artykułu”.

[od Autorki przekładu]

Pomagajmy SOBIE

Pomagajmy sobie

Kiedy jesteśmy szczęśliwi, nic nam nie dolega, w zdrowiu pozostają także nasi najbliżsi, nie myślimy o innych. A powinniśmy. Możemy w bardzo prosty sposób pomóc tym, którzy tej pomocy potrzebują. Czasami wystarczy rozejrzeć się wokół siebie, by dowiedzieć się, że koleżanka z pracy, czy kolega z roku przeżywają wielki dramat (wielką tragedię). Ciężka choroba, drogie leczenie, operacje, na które środki zbiera się miesiącami, a czasami latami...

Od kilku lat mamy możliwość przekazania 1% swojego podatku dochodowego na wybraną organizację pożytku publicznego. W Polsce istnieje całe mnóstwo uprawnionych organizacji. Często zastanawiamy się, którą wybrać?

A przecież czasem nasze koleżanki i koledzy z pracy, czy przyjaciele ze studiów znajdują się w sytuacji, kiedy potrzebna jest im nasza pomoc. Być może ich współmałżonkowie cierpią na poważną chorobę i zmuszeni są zażywać drogie leki, może ich dzieci będą mogły wreszcie zacząć żyć normalnie dzięki kosztownej rehabilitacji...

Właśnie dlatego postanowiliśmy stworzyć naszą uniwersytecką specjalną bezę osób oczekujących na wsparcie.

Baza ta z jednej strony umożliwi osobom potrzebującym wsparcia (pracownikom, studentom UZ) dotarcie z apelem do całej społeczności akademickiej naszej uczelni, a z drugiej – sprawi, że pracownicy i studenci będą mogli dokładnie poznać osobę, której zechcą pomóc przekazując na jej leczenie część swojego podatku.

Dlatego zachęcamy wszystkich pracowników i studentów naszej uczelni, którzy sami, bądź których członkowie rodzin potrzebują naszego wsparcia o zgłaszanie się do Biura Promocji UZ (e-mail: bp@uz.zgora.pl). Za pomocą wypełnionego przez zainteresowanych formularza (dostępnego na stronie internetowej www.dzieciom.uz.zgora.pl zakładka „Pomagajmy sobie”) oraz dostarczonym zdjęciom i załącznikiem zostaną opracowane poszczególne wpisy w bazie.

Podstawowym warunkiem przyjęcia zgłoszenia jest wskazanie właściwej organizacji posiadającej status organizacji pożytku publicznego, która działa w imieniu zainteresowanych osób.

Tych z Państwa, którzy chcieliby przekazać 1 % podatku, aby pomóc swojemu koledze lub koleżance z pracy czy ze studiów w walce z chorobą najbliższych, zapraszamy na powyższą stronę www. Znajdą na niej Państwo szczegółowe informacje na temat sytuacji osób oczekujących na nasze wsparcie.

Pomagajmy sobie! Nasi znajomi liczą na nas!

Anna Urbańska
specjalista ds. public relations
Biuro Promocji UZ

Pomagajmy
SOBIE

WYBORY 2008

KALENDARZ WYBORCZY

TERMIN	CZYNNOŚCI WYBORCZE	ORGANIZATOR
28.11.2007	Powołanie Uczelnianej Komisji Wyborczej (UKW)	Senat
17.12.2007	Uchwalenie <i>Regulaminu wyborczego i Kalendarza wyborczego</i>	UKW
19.12.2007	Zatwierdzenie <i>Regulaminu wyborczego i Kalendarza wyborczego</i>	Senat
do 24.01.2008	Powołanie Wydziałowych Komisji Wyborczych	Rady Wydziałów
do 24.01.2008	Powołanie Pozawydziałowej Komisji Wyborczej	UKW
do 8.02.2008	Zgłaszanie kandydatów do Kolegium Elektorów spośród pracowników niebędących nauczycielami akademickimi	UKW
15.02.2008 Campus A Campus B	Wybory przedstawicieli do Kolegium Elektorów spośród pracowników niebędących nauczycielami akademickimi	UKW
do 15.02.2008	Wybory przedstawicieli nauczycieli akademickich do Kolegium Elektorów na wydziałach, w jednostkach pozawydziałowych oraz studentów i doktorantów	Wydziałowe Komisje Wyborcze, Pozawydziałowa Komisja Wyborcza, Studencka Komisja Wyborcza, Doktorancka Komisja Wyborcza
27.02.2008	Posiedzenie Kolegium Elektorów – posiedzenie inzykacyjne	UKW
19.03.2008	Wybór Rektora	UKW
do 28.03.2008	Wybory prorektorów	UKW
do 10.04.2008	Wybory wybieralnych członków Rad Wydziałów	Wydziałowe Komisje Wyborcze
do 15.04.2008	Wybory wybieralnych członków Rad Instytutów	Rady Instytutów
do 25.04.2008	Wybory Dziekanów i Prodziekanów	Wydziałowe Komisje Wyborcze
do 10.05.2008	Wybory członków Senatu	Wydziałowe Komisje Wyborcze, Pozawydziałowa Komisja Wyborcza, UKW, Studencka Komisja Wyborcza, Doktorancka Komisja Wyborcza

KALENDARZ WYBORCZY

Kamil Kuskowski

Uczta Malarstwa - Atlas Sztuki w Łodzi (grudzień 2007 - styczeń 2008) fot. Kamil Kuskowski

Tu t a j j e s t e m s o b a

